

तिसाहस्रनृलोके यत्प्रतिष्ठितम् ॥ नृणां हि सदृशं रामचरितं वर्णितं ततः ॥ सीतामाहात्म्यसारं यद्वि
शेषादत्र नोक्तवान् ॥ शृणुष्ववहितो ब्रह्मन्काकुत्स्थचरितं महत् ॥ इति ॥ नृलोके पंचविंशति
साहस्रं यद्रामायणं प्रतिष्ठितं ततस्तन्मध्ये नृणां हि नृणामेव सदृशं रामचरितं वर्णितम् । चतुर्विं
शतिसहस्रेणेत्यर्थः ॥ अत्र पंचविंशतिसाहस्रे यत्सीतामाहात्म्यसारं तद्विशेषादहं नोक्तवान् अतः
हे ब्रह्मन् तन्महत्काकुत्स्थचरितं शृणुष्वेतितदर्थः ॥ किंच पुस्तकांतरे सीताजन्मकथनानंतरं
नवमाध्यायारंभे “चतुर्विंशतिसाहस्रे रामायणमहार्णवे ॥ सीताविवाहादिसर्वं प्रोक्तमस्ति द्विज
र्षभ ॥ पुनस्तत्कथनं विद्धिपिष्टपेषणमेव हि” ॥ इत्युक्त्वा वनवासमध्ये रामहनुमत्समागमप्रभृति सर्व
कथितम् ॥ उपसंहारे चरमाध्याये कथितारुयानानुक्रमेणैवानुक्रमणिकापि दृश्यते ॥ तथाच
उपक्रमोपसंहाराभ्यां पुस्तकांतरस्थपाठानुरोधेन चायं ग्रंथो महारामायणोत्तरकांडसंबन्धी पूर्वो
क्तसंख्याकश्चेति सिध्यति ॥ एवं सति इति करणस्थाद्भुतोत्तरकांडे इत्यपि संमतं भवतीति
नास्ति कांडषट्कसत्तासंभावेनेति शिवम् ॥

खेमराज श्रीकृष्णदास,

“श्रीवेङ्कटेश्वर” यन्त्रालयाध्यक्ष-मुंबई.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथाद्भुतरामायणप्रारम्भः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरैश्चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं स
रस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ नमस्तस्मै मुनीन्द्राय श्रीयुताय यशस्विने ॥ शांताय वीत
रागाय वाल्मीकाय नमो नमः ॥ २ ॥ रामाय राम भद्राय रामचंद्राय वेधसे ॥ रघुनाथाय नाथाय सीता
याः पतये नमः ॥ ३ ॥ जयति रघुवंशतिलकः कौशल्या नंदवर्द्धनो रामः ॥ दशवदननिधनकारी दा
शरथिः पुंडरीकाक्षः ॥ ४ ॥ ॥ तमसा तीरनिलयं निलयंतपसांगुरुम् ॥ वचसां प्रथमस्थानं वाल्मीकिं
मुनिपुंगवम् ॥ १ ॥ विनयावनतो भूत्वा भारद्वाजो महामुनिः ॥ अपृच्छत्संमतः शिष्यः कृतांज
लिपुटो वशी ॥ २ ॥ रामायणमिति ख्यातं शतकोटिप्रविस्तरम् ॥ प्रणीतं भवता यच्च ब्रह्मलोके प्रतिष्ठी
तम् ॥ ३ ॥ श्रूयते ब्राह्मणैर्नित्यमृषिभिः पितृभिः सुरैः ॥ पंचविंशतिसाहस्रं रामायणमिदं भुवि ॥ ४ ॥
तदा कर्णितमस्माभिः सविशेषं महामुने ॥ शतकोटिप्रविस्तारे रामायणमहार्णवे ॥ ५ ॥ किं गीत
मिह मुष्णाति तन्मे कथय सुव्रत ॥ आकर्ण्य दारिणः पृष्टं भारद्वाजस्य वै मुनिः ॥ ६ ॥ हस्तामलक
वत्सर्वस्मारशतकोटिकम् ॥ ओमित्युक्त्वा मुनिः शिष्यं प्रोवाच वदतां वरम् ॥ ७ ॥ भारद्वाजचिरंजी
वसाधुस्मारितमद्यनः ॥ शतकोटिप्रविस्तारे रामायणमहार्णवे ॥ ८ ॥ रामस्य चरितं सर्वमाश्चर्यस
म्यगीरितम् ॥ पंचविंशतिसाहस्रं नृलोके यत्प्रतिष्ठितम् ॥ ९ ॥ नृणां हि सदृशं रामचरितं वर्णितं ततः ॥

अ.
२

सीतामाहात्म्यसारंयद्विशेषादत्रनोक्तवान् ॥ १० ॥ शृणुष्ववहितोब्रह्मन्काकुत्स्थचरितंमहत् ॥
सीतायामूलभूतायाःप्रकृतेश्चरितंमहत् ॥ ११ ॥ आश्चर्यमाश्चर्यमिदंगोपितंब्रह्मणोगृहे ॥ हिताय
प्रियाशिष्यायतुभ्यमावेदयामितत् ॥ १२ ॥ जानकीप्रकृतिः सृष्टेरादिभूतामहागुणा ॥ तपःसि
द्धिः स्वर्गसिद्धिर्भूतिमूर्तिमतीसती ॥ १३ ॥ विद्याविद्याचमहतीगीयतेब्रह्मवादिभिः ॥ ऋद्धिः
सिद्धिर्गुणमयीगुणातीतागुणात्मिका ॥ १४ ॥ ब्रह्मब्रह्मांडसंभूतासर्वकारणकारणम् ॥ प्रकृतिर्विकृ
तिर्देवीचिन्मयीचिद्विलासिनी ॥ १५ ॥ महाकुण्डलिनीसर्वानुस्यूताब्रह्मसंज्ञिता ॥ यस्याविल
सितंसर्वजगदेतच्चराचरम् ॥ १६ ॥ यामाधायहृदिब्रह्मन्योगिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ विषद्वयंतिह
द्वंथिभवंतिसुखमूर्तिकाः ॥ १७ ॥ यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिसुव्रत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य
तदाप्रकृतिसंभवः ॥ १८ ॥ रामःसाक्षात्परंज्योतिःपरंधामपरःपुमान् ॥ आकृतौपरमोभेदोनसीता
रामयोर्यतः ॥ १९ ॥ रामःसीताजानकीरामभद्रोनाणुर्भेदोनैतयोरस्तिकश्चित् ॥ संतोबुद्धातत्त्वमे
तद्विबुद्धाःपारंयाताःसंसृतेर्मृत्युवक्त्रात् ॥ २० ॥ रामोऽचित्योनित्यचित्सर्वसाक्षीसर्वातःस्थःसर्वलो
कैककर्ता ॥ भर्ताहर्तानंदमूर्तिर्विभूमासीतायोगाच्चित्यतेयोगिभिः ॥ २१ ॥ अपाणिपादोजवनो
ग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसशृणोत्यकर्णः ॥ सवेत्तिविश्वंनहितस्यवेत्तातमाहुरग्र्यंपुरुषंपुराणम् ॥ २२ ॥

रा.
स. १

२

तयोःपरंजन्मउदाहरिष्येययोर्यथाकारणदेहधारिणोः ॥ अरूपिणोरूपविधारणं पुनर्नृणांमहानुग्रह
एवकेवलम् ॥ २३ ॥ पठन्दिजोवागृपभत्वमीयात्क्षत्रान्वयोभूमिपतित्वमीयात् ॥ वणिग्जनःपुण्य
फलत्वमीयाच्छृण्वन्निशूद्रोऽपिमहत्त्वमीयात् ॥ २४ ॥ इत्यापेथ्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेअद्भुतो
त्तरकांडेआदिकाव्येप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
भारद्वाजशृणुष्वाथरामचंद्रस्यधीमतः ॥ जन्मनःकारणंविप्रइक्ष्वाकुकुलवारिधौ ॥ १ ॥ सीताया
श्चमहादेव्याःपृथिव्यांजन्महेतुकम् ॥ तत्ररामकथामादौवक्ष्यामिमुनिपुंगव ॥ २ ॥ श्रूयतांमुनि
शार्दूलअंवरीषकथालयम् ॥ पुरुषोत्तममाहात्म्यंसर्वपापहरंपरम् ॥ ३ ॥ त्रिशंकोर्दयिताभार्यासर्व
लक्षणशोभिता ॥ अंवरीषस्यजननीनित्यंशौचसमन्विता ॥ ४ ॥ योगनिद्रांसमारूढंशेषपर्य
कशायिनम् ॥ नारायणंमहात्मानंब्रह्मांडकमलोद्भवम् ॥ ५ ॥ तमसाकालरुद्राख्यंरजसाकनकां
डजम् ॥ सत्वेनसर्वगंविष्णुंसर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ६ ॥ अर्चयामाससततंवाङ्मनःकायवृत्तिभिः ॥
माल्यदामादिकंसर्वस्वयमेवव्यचीकरत् ॥ ७ ॥ गंधादिपेषणंचैवधूपद्रव्यादिकंतथा ॥
तत्सर्वकौतुकाविष्टास्वयमेवचकारसा ॥ ८ ॥ शुभापद्मावतीनित्यंवचोनारायणेतिच ॥ अनं
तेतिचसानित्यंभाषमाणायतव्रता ॥ ९ ॥ दशवर्षसहस्राणितत्परेणांतरात्मना ॥ अर्चया

अ.

३

मासगोविंदगंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ १० ॥ विष्णुभक्तान्महाभागान्सर्वपापविवर्जितान् ॥
दानमानार्चनैर्नित्यं धनैरत्नैरतोपयत् ॥ ११ ॥ ततः कदाचित्सादेवी द्वादश्यां समुपोष्य वै ॥ हरे
रग्रे महाभाग सुष्वापपतिना सह ॥ १२ ॥ तत्र नारायणो देवस्तामाह पुरुषोत्तमः ॥ किमिच्छ
सिवरं भद्रमत्तः किं ब्रूहि भामिनि ॥ १३ ॥ सा दृष्ट्वा तं वरं वरेषु त्रस्तव द्रक्तिमान् भवेत् ॥ सार्वभौ
मो महातेजाः स्वकर्मनिरतः शुचिः ॥ १४ ॥ तथेत्युक्त्वा ददौ तस्यै फलमेकं जनार्दनः ॥ सा प्रबु
द्धा फलं दृष्ट्वा भर्त्रे सर्वानिवेद्य च ॥ १५ ॥ भक्षयामास संदश्य फलं तद्बुद्धमानसा ॥ ततः कालेन सा देवी पुत्रं
कुलविवर्धनम् ॥ १६ ॥ असूयत शुभाचारं वासुदेव परायणम् ॥ शुभलक्षणसंपन्नं चक्रांकितमनुत्तम
म् ॥ १७ ॥ जातं दृष्ट्वा पिता पुत्रं क्रियाः सर्वाश्चकार वै ॥ अंबरीष इति ख्यातो लोके समभवत् प्रभुः ॥ १८ ॥
पितर्युपरते श्रीमानभिषिक्तो महात्मभिः ॥ मंत्रिष्वाधाय राज्यं च तप उग्रं चकार सः ॥ १९ ॥ संवत्सर
सहस्रं वैजपत्रारयणं प्रभुम् ॥ हृत्पुंडरीकमध्यस्थं सूर्यमंडलमध्यगम् ॥ २० ॥ शंखचक्रगदापद्मधारयं
तं चतुर्भुजम् ॥ शुद्धजां वृन्दनिभं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ २१ ॥ सर्वाभरणसंयुक्तं पीतांबरधरं प्रभुम् ॥
श्रीवत्सवक्षसं देवं पुरुषं पुरुषोत्तमम् ॥ २२ ॥ ततो गरुडमारुह्य सर्वदेवैः सभिष्टुतः ॥ आजगाम स विश्वा
त्मा सर्वलोकनमस्कृतः ॥ २३ ॥ ऐरावतमिवाचिंत्यं कृत्वा वै गरुडं हरिः ॥ स्वयं शक्र इवासीनस्तमाह

रा.

स. २

३

नृपसत्तमम् ॥ २४ ॥ इन्द्रोऽहमस्मि भद्रं ते किं ददामित वाद्य वै ॥ सर्वलोकेश्वराहं त्वारक्षितुं समुपाग
तः ॥ २५ ॥ अंबरीषस्तु तं दृष्ट्वा शक्रमैरावतस्थितम् ॥ उवाच वचनं धीमान् विष्णुभक्तिपरायणः ॥ २६ ॥
नाहं त्वामभिसंधाय तप आस्थितवानिह ॥ त्वया दत्तं च नेच्छामि गच्छ शक्र यथा सुखम् ॥ २७ ॥ मम
नारायणो नाथस्त्वं नस्तोष्येऽमराधिप ॥ ब्रजेंद्रमाकृथास्त्वत्रममाश्रमविलोपनम् ॥ २८ ॥ ततः प्रह
स्य भगवान् स्वरूपमकरोद्धरिः ॥ शार्ङ्गचक्रगदापाणिः शंखहस्तो जनार्दनः ॥ २९ ॥ गरुडोपरिवि
श्वात्मानं लाचल इवापरः ॥ देवगंधर्वसंघैश्च स्तूयमानः समंततः ॥ ३० ॥ प्रणम्य राजा संतुष्टस्तुष्टाव
गरुडध्वजम् ॥ प्रसीद लोकनाथस्त्वं मम नाथ जनार्दन ॥ ३१ ॥ कृष्णकृष्णजगन्नाथ सर्वलोकनमस्कृ
त ॥ त्वमादिस्त्वमनादिस्त्वमनन्तः पुरुषः प्रभुः ॥ ३२ ॥ अप्रमेयो विभुर्विष्णुर्गोविंदः कमलेक्षणः ॥
महेश्वरांशजो मध्यः पुष्करः खगमः खगः ॥ ३३ ॥ कव्यवाहः कपाली त्वेह व्यवाहः प्रभंजनः ॥ आदिदेवः
क्रियानंदः परमात्मनिसंस्थितः ॥ ३४ ॥ त्वां प्रपन्नोऽस्मि गोविंद पाहि मां पुष्करेक्षण ॥ नान्याग
तिस्त्वदन्यामे त्वामेव शरणं गतः ॥ ३५ ॥ तमाह भगवान् विष्णुः किं ते हृदि चिकीर्षितम् ॥ तत्सर्वं संप्रदा
स्यामि भक्तोऽसि मम सुव्रत ॥ ३६ ॥ भक्तप्रियोऽस्मि स ततः तस्मादातु मिहागतः ॥ अंबरीषस्तु तच्छ्रु
त्वा हर्षगद्गदया गिरा ॥ ३७ ॥ प्रोवाच परमात्मानं नारायणमनामयम् ॥ त्वयि विष्णौ परानंदे नित्यमेव तत्

अ.

४

तामतिः ॥ ३८ ॥ भवेयं त्वत्परो नित्यं वाङ्मनः कायकर्मभिः ॥ पालयिष्यामि पृथिवीं कृत्वा वै वैष्णवं
जगत् ॥ ३९ ॥ यज्ञहोमार्चनैश्चैव तर्पिष्यामि सुरोत्तमान् ॥ वैष्णवान् पालयिष्यामि हनिष्यामि च शत्रु-
वान् ॥ ४० ॥ एवमुक्तस्तु भगवान् प्रत्युवाच नृपोत्तमम् ॥ एवमस्तु तवेच्छा वै चक्रमेतत्सुदर्शनम् ॥ ४१ ॥
पुरारुद्रप्रभावेण लब्धं वै दुर्लभं मया ॥ ऋषिशापादिकंदुःखं शत्रुरोगादिकं तथा ॥ ४२ ॥ निहनिष्य-
तिते दुःखमित्युक्त्वांतरधीयत ॥ ततः प्रणम्य मुदितो राजानारायणं प्रभुम् ॥ ४३ ॥ प्रविश्य नगरीं दि-
व्यामयोऽध्यापय्य पालयत् ॥ ब्राह्मणादींस्तथा वर्णान्स्वेस्वे कर्मण्ययोजयत् ॥ ४४ ॥ नारायणपरो
नित्यं विष्णुभक्तानकल्मषान् ॥ पालयामास हृष्टात्मा विशेषेण जनाधिपः ॥ ४५ ॥ अश्वमेधशतै-
रिद्धावाजपेयशतानि च ॥ पालयामास पृथिवीं सागरावरणामिमाम् ॥ ४६ ॥ गृहे गृहे हरिस्तस्थौ वेदघो-
षो गृहे गृहे ॥ नामघोषो हरेश्चैव यज्ञघोषस्तथैव च ॥ ४७ ॥ अभवत्पशार्दूलस्तस्मिन् राज्ञ्यं प्रशासति ॥
नासस्यानातृणाभूमिर्न दुर्भिक्षादिभिर्युता ॥ ४८ ॥ रोगहीना प्रजानित्यं सर्वोपद्रववर्जिता ॥ अंबरी-
षो महातेजाः पालयामास मेदिनीम् ॥ ४९ ॥ सर्वमहात्मा स ततंचरक्षितः सुदर्शनेनाति सुदर्शनेन ॥
शुभांसमुद्रावधिसंततां महीं सुपालयामास महीं महेंद्रः ॥ ५० ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० अद्भुतोत्तरकाण्डे
अम्बरीषवरप्रदानं नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

रा.

स. २

४

तस्यैवं वर्तमानस्य कन्या कमललोचना ॥ श्रामतानामाख्याता सर्वलक्षणशोभिता ॥ १ ॥
तस्मिन्काले मुनिः श्रीमान्नारदोऽभ्यागतो गृहम् ॥ अंबरीषस्य राज्ञो वै पर्वतश्च महाद्युतिः ॥ २ ॥ तावुभा-
वागतौ द्वे द्वौ प्रणिपत्य यथाविधि ॥ अंबरीषो महातेजाः पूजयामास तौ नृपः ॥ ३ ॥ कन्यां तु प्रेक्ष्य भगवा-
न्नारदः प्राह विस्मितः ॥ केयं राजन् महाभागा कन्या सुरसुतोपमा ॥ ४ ॥ ब्रूहि धर्मभृतां श्रेष्ठ सर्वलक्षण-
शोभिता ॥ निशम्य वचनं तस्य राजा प्राह कृतांजलिः ॥ ५ ॥ दुहितेयं मम विभो श्रीमती नाम नामतः ॥
प्रदानसमयं प्राप्ता वरमन्वेपती शुभा ॥ ६ ॥ इत्युक्तो मुनिः शार्दूलस्तामैच्छन्नारदो द्विजः ॥ पर्वतोऽपि
मुनिस्तां वै चक्रमेसर्पिसत्तमः ॥ ७ ॥ अनुज्ञाप्य च राजानं नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ रहस्या ह्ययं धर्मात्मा
मम देहि सुतामिमाम् ॥ ८ ॥ पर्वतोऽपि तथा प्राह राजानं रहसि प्रभुम् ॥ ता उभौ प्राह धर्मात्मा प्रणिपत्य भया-
दितः ॥ ९ ॥ उभौ भवंतौ कन्यामिप्रार्थयानौ कथं त्वहम् ॥ करिष्यामि महाप्राज्ञौ शृणु नारदमेव च ॥ १० ॥
त्वं च पर्वतमेवाक्यं शृणु वक्ष्यामि यत्प्रभो ॥ कन्येयं युवयोरेकं वरयिष्यति चेच्छुभा ॥ ११ ॥ तस्मै क-
न्यां प्रयच्छामि नान्यथा शक्तिरस्ति मे ॥ तथेत्युक्त्वा तु तौ विप्रौ श्वआयास्याव एवाहि ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा मु-
निः शार्दूलो जग्मतुः प्रीतमानसौ ॥ वासुदेवपरो नित्यमुभौ ज्ञानवतां वरौ ॥ १३ ॥ विष्णुलोकं ततो ग-
त्वानारदो मुनिसत्तमः ॥ प्रणिपत्य हृषीकेशं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १४ ॥ वृत्तान्तं सर्वमाख्यायनाथ

अ.

६

नारायणाव्यय ॥ रहसित्वांप्रवक्ष्यामिनमस्तेभुवनेश्वर ॥ १५ ॥ ततःप्रहस्यगोविंदःसर्वात्माकर्मठं
मुनिम् ॥ ब्रूहीत्याहसविश्वात्मासुनिराहचकेशवम् ॥ १६ ॥ त्वदीयोनृपतिःश्रीमानंबरीषोमहामतिः ॥
तस्यकन्याविशालाक्षीश्रीमतीनामनामतः ॥ १७ ॥ परिणेतुमहंतांवाइच्छामिवचनंशृणुपर्वतोऽयंमु
निःश्रीमांस्तवभृत्यस्तपोनिधिः ॥ १८ ॥ तामैच्छत्सोपिभगवंस्तमाहचजनाधिपः ॥ अंबरीषोमहाते
जाःकन्येयंयुवयोर्वरम् ॥ १९ ॥ लावण्ययुक्तंवृणुयाद्यदितस्मैददाम्यहम् ॥ इत्याहावांनृपस्तत्रतथेत्यु
क्ताप्यहंततः ॥ २० ॥ आगमिष्यामितेराजःश्वःप्रभातेगृहंप्रति ॥ आगतोहंजगन्नाथकर्तुमहंसिमे
प्रियम् ॥ २१ ॥ वानराननवद्भातिपर्वतस्यमुखंयथा ॥ तथाकुरुजगन्नाथममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ २२ ॥
श्रीमतीतुतदापश्येन्नान्यःपश्येत्तथाविधम् ॥ तथेत्युक्तासगोविंदःप्रहस्यमधुसूदनः ॥ २३ ॥ त्व
योक्तंतत्करिष्यामिगच्छसौम्ययथासुखम् ॥ एवमुक्तोमुनिर्हृष्टःप्रणिपत्यजनार्दनम् ॥ २४ ॥ मन्य
मानःकृतात्मानमयोध्यवैजगामसः ॥ गतेमुनिवरेतस्मिन्पर्वतोपिमहामुनिः ॥ २५ ॥ प्रणम्यमा
धवंहृष्टोरहस्येनमुवाचह ॥ वृत्तांतंचनिवेद्याग्रेनारदस्यजगत्पते ॥ २६ ॥ गोलांगूलमुखं
यद्वन्मुखंभातितथाकुरु ॥ श्रीमतीतुतथापश्येन्नान्यःपश्येत्तथाविधम् ॥ २७ ॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्वि
ष्णुस्त्वयोक्तंचकरोमिवै ॥ गच्छशीघ्रमयोध्यांत्वंमावादीनारदस्यवै ॥ २८ ॥ त्वयामेमंत्रितंयच्च

रा.

स. ३

६

सावूचतुस्तौपरस्परम् ॥ ७१ ॥ अद्यप्रभृतिदहातमावाकन्यापारग्रहम् ॥ नकरिष्यावइत्युक्त्वाप्रति
ज्ञायचतावृषी ॥ ७२ ॥ मौनध्यानपरौशुद्धौयथापूर्वव्यवस्थितौ ॥ अंबरीषोऽपिराजासौपरिपाल्यचमे
दिनीम् ॥ ७३ ॥ सभृत्यज्ञातिसंबंधोविष्णुलोकंजगामदै ॥ मानार्थमंबरीषस्यतथैवमुनिसिंहयोः ॥ ७४ ॥
रामोदाशरथिर्भूत्वातमसालुप्तबुद्धिकः ॥ कदाचित्कार्यवशतः स्मृतिः स्यादात्मनःप्रभोः ॥ ७५ ॥
पूर्णार्थोऽपिमहाबाहुरपूर्णार्थइवप्रभुः ॥ अनुग्रहायभक्तानांप्रभूणामीदृशीगतिः ॥ ७६ ॥ मायांकृत्वाम
देशस्यप्रोत्थितामानुषीतनुः ॥ तस्मान्मायानकर्तव्याविद्वद्भिर्दोषदर्शिभिः ॥ ७७ ॥ एतत्तेकथितं
सर्वरामजन्मकथाश्रयम् ॥ अंबरीषस्यमाहात्म्यंमायावित्त्वंचवैहरेः ॥ ७८ ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिमाया
वित्त्वंहरेर्विभोः ॥ मायांविसृज्यपुण्यात्माविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ७९ ॥ दशरथसुतजन्मकारणंयः
पठतिशृणोत्यनुमोदतेद्विजेंद्रः ॥ व्रजतिसभगवद्ब्रूहातिथित्वंनहिशमनस्यभयंकुतश्चिदस्य ॥ ८० ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअद्भुतोत्तरकाण्डे श्रीरामजन्मोपक्रमश्चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥
भारद्वाजशृणुष्वथसीताजन्मनिकारणम् ॥ पुरात्रेतायुगेकश्चित्कौशिकोनामवैद्विजः ॥ १ ॥ वासुदेव
परोनित्यंनामगानरतःसदा ॥ भोजनाशनशय्यासुसदातद्रतमानसः ॥ उदारचरितंविष्णोर्गायमानः
पुनःपुनः ॥ २ ॥ विष्णुस्थलंसमासाद्यहरेःक्षेत्रमनुत्तमम् ॥ अगायतहरितत्रतालवल्गुलयान्वितम् ॥ ३ ॥

अ.
६

तींशुभाम् ॥ स्थितांकमलपत्राक्षीप्राहराजायशस्विनीम् ॥ ३ ॥ अनयोर्थवरंभद्रेमनसात्वमिहेच्छ
सि ॥ तस्मैमालामिमां देहिप्रणिपत्ययथाविधि ॥ ४ ॥ एवमुक्तातुसाकन्यास्त्रीभिः पस्वितातदा ॥
मालां हिरण्मयीं दिव्यामादाय शुभलोचना ॥ ५ ॥ तस्थौ तामाहराजा सौवत्से किं त्वं करिष्यसि ॥
॥ ६ ॥ अनयोरेकमुद्दिश्य देहिमालामिमां शुभे ॥ साप्राह पितरं त्रस्ता इमौ तु वानराननौ ॥ ७ ॥ मुनि
श्रेष्ठौ न पश्यामि नारदं पर्वतं तथा ॥ अनयोर्मध्यतस्त्वेकं वरं षोडशवार्षिकम् ॥ ८ ॥ सर्वाभरणसंयुक्त
मतसी पुष्पसंनिभम् ॥ दीर्घबाहुं विशालाक्षं तु गोरःस्थलमुत्तमम् ॥ ९ ॥ चामीकरांधं करणपटयुग्मकशो
भितम् ॥ विभक्तत्रिवलीयुक्तनाभिव्यक्तकृशोदरम् ॥ १० ॥ हिरण्याभरणोपेतं सुरंगकनखं शुभम् ॥ पद्मा
कारकरं त्वेनं पद्मास्यं पद्मलोचनम् ॥ ११ ॥ पद्मांश्चिपद्महृदयं पद्मनाभं श्रियावृतम् ॥ दंतपंक्तिभिरत्य
र्थकुंदकुट्टमलसन्निभम् ॥ १२ ॥ इतंतं मांसमालोक्य दक्षिणं च प्रसार्य वै ॥ पाणिं स्थितमिमं छत्रं पश्यामि
शुभमूर्धजम् ॥ १३ ॥ एवमुक्ते मुनिः प्राहनारदः संशयंगतः ॥ कियंतो वा हवस्तस्य कन्येव दयथा तथम्
॥ १४ ॥ बाहुद्वयं च पश्यामीत्याह कन्या सुविस्मिता ॥ प्राह तां पर्वतस्तत्र तस्य वक्षःस्थले शुभे ॥ १५ ॥
किंच पश्यसि मे ब्रूहि करे किं धारयत्यपि ॥ कन्या तमाह मालां वै चंचद्रूपामनुत्तमाम् ॥ १६ ॥ वक्षःस्थ
ले स्य पश्यामि करे कार्मुकसायकौ ॥ एवमुक्तौ मुनिश्रेष्ठौ परस्परमनुत्तमौ ॥ १७ ॥ मनसा चिंतयंतौ

रा.
स. ४

६

तौ मायेयंकस्य चिद्भवेत् ॥ मायावीतस्करो नूनं स्वयमवजनादनः ॥ १८ ॥ आगतो नान्यथा कुर्या
त्कथं मेऽन्यो मुखं त्विदम् ॥ गोलंगूलीयमित्येवं चिंतयामास नारदः ॥ १९ ॥ पर्वतोऽपि तथैवैतद्वा नर
त्वं कथं मया ॥ प्राप्तमित्येव सहसा चिंतामापेदिवास्तथा ॥ २० ॥ ततो राजा प्रणम्या सौ नारदं पर्वतं
तथा ॥ भवद्वा किमिदं भद्रौ कृतं बुद्धि विमोहनम् ॥ २१ ॥ स्वस्थौ भवंतौ तिष्ठेतां यदि कन्यार्थमुद्यतौ ॥
एवमुक्तौ मुनिश्रेष्ठौ नृपमूचतुरुल्वणौ ॥ २२ ॥ त्वमेव मोहं कुरुषेना वामिह कथंचन ॥ आवयोरेकमे
पाते वरयस्त्वेव भामिनी ॥ २३ ॥ ततः सा कन्यकाभूयः प्रणिपत्य च देवताम् ॥ पित्रानियुक्ता सहसामु
निशापभयाद्विज ॥ २४ ॥ मालामादाय तिष्ठंतीत्योर्मध्ये समाहिता ॥ पूर्ववत्पुरुषं दृष्ट्वा मालयंत
स्मै ददौ हि सा ॥ २५ ॥ अनंतरं च सा कन्या दृष्ट्वा नमनुजैः पुरः ॥ ततो नादः समभवत्किमेतदिति वि
स्मयात् ॥ २६ ॥ तामादाय गतो विष्णुः स्वस्थानं पुरुषोत्तमः ॥ पुरा तदर्थं मनिशंतं पस्तद्वा वरांग
ना ॥ २७ ॥ श्रीमतीयं समुत्पन्ना सागता च तथा हरिम् ॥ तावुभौ मुनिशार्दूलौ धिक्त्वामित्येव दुःखि
तौ ॥ २८ ॥ वासुदेवं प्रति तदा जग्मतुर्भवन्नहरेः ॥ तावागतौ समीक्ष्याह श्रीमतीं भगवान्हरिः ॥ २९ ॥
मुनिश्रेष्ठौ समायातौ गृहस्वात्मानमत्र वै ॥ तथेत्युक्ता च सा देवी प्रहसंती चकार ह ॥ ३० ॥
नारदः प्रणिपत्याग्रे प्राह दामोदरं हरिम् ॥ किमिदं कृतवानद्यममत्वं पर्वतस्य च ॥ ३१ ॥ त्वमेव नूनं गोविं

अ.
७

दकन्यातां हतवानसि ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो विष्णुः पिधाय श्रोत्रमच्युतः ॥ ३२ ॥ पाणिभ्यां प्राह भगव
न्भवता किमुदीरितम् ॥ कामवादो न भावो यं मुनिवृत्तेरहो किल ॥ ३३ ॥ एवमुक्तो मुनिः प्राह वासुदे
वंसनारदः ॥ कर्णमूले मम कथं गोलंगूलमुखं त्विति ॥ ३४ ॥ तदा कर्णमहाबुद्धिर्देवो नारायणो ह
रिः ॥ कर्णमूले तमाहेदं वानरास्यं कृतं मया ॥ ३५ ॥ पर्वतस्य तथा विप्रगोलंगूलमुखं तव ॥ यथा
भवांस्तथा सोऽपि प्रार्थयामास निर्जने ॥ ३६ ॥ मामेवं भक्तिवशस्तथास्म्यकरवं मुने ॥ न स्वेच्छ
या कृतं तद्वा प्रियार्थे नान्यथा त्विति ॥ ३७ ॥ याचते यच्च यश्चैव तच्च तस्य ददाम्यहम् ॥ न दोषोऽत्र गुणो
वापि युवयोर्मम वा द्विज ॥ ३८ ॥ पर्वतोऽपि तथा प्राह तस्याप्येवं जगाद सः ॥ शृण्वतो रुभयोस्तत्र
प्राह दामोदरो वचः ॥ ३९ ॥ प्रियं च भवतोः कृतवान्सत्येनायुधमालभे ॥ नारदः प्राह धर्मात्मा आवयो
र्मध्यतः स्थितः ॥ ४० ॥ धनुष्मान् द्विभुजः कोनुतां हत्वा गतवान् किल ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवोऽसौ प्राह
तौ मुनिसत्तमौ ॥ ४१ ॥ मायाविनो महात्मानौ बहवः संतिसत्तमौ ॥ तत्र सा श्रीमती देवी हताकेनापि
सुव्रतौ ॥ ४२ ॥ चक्रपाणिरहं नित्यं चतुर्बाहुरिति स्थितिः ॥ तस्मान्नाहमतथ्यो वै भवद्भ्यां विदितं हित
त् ॥ ४३ ॥ इत्युक्तौ प्रणिपत्यैनमूचतुः प्रीतमानसौ ॥ कोऽत्र दोषस्तव विभो नारायण जगत्पते ॥ ४४ ॥

१ अत्र द्विवचनां तानि त्रीणि संबोधयति ।

रा.
स. ४

७

दौरात्म्यं तु नृपस्यैव मायां हि कृतवानसौ ॥ इत्युक्त्वा जग्मतुस्तस्मान्मुनी नारदपर्वतौ ॥ ४५ ॥ अंब
रीषं समासाद्य शापेनैनमयोजयत् ॥ नारदः पर्वतश्चैव यस्मादावामिहागतौ ॥ ४६ ॥ आहूय पश्चाद
न्यस्मै कन्यां त्वंदत्तवानसि ॥ मायायोगेन तस्मात्त्वांतमोऽज्ञां भिभविष्यति ॥ ४७ ॥ तेन नात्मानमत्य
र्थं यथावत्त्वं हिवेत्स्यसि ॥ एवं शापे प्रवृत्ते तु तमोराशिस्थोत्थितः ॥ ४८ ॥ नृपं प्रति ततश्चक्रं विष्णोः प्रादुर
भूत्क्षणात् ॥ चक्रवित्रासितं घोरं तावुभावभ्यगात्तमः ॥ ४९ ॥ ततः संव्रस्तसर्वांगौ धावमानौ महा
मुनी ॥ पृष्ठतश्चक्रमालोक्य तमोराशिचदुर्मदम् ॥ ५० ॥ कन्यासिद्धिरहो प्राप्तास्त्यावयोरि
ति वेगितौ ॥ लोकालोकांतमनिशं धावमानौ तमोऽर्दितौ ॥ ५१ ॥ त्राहि त्राहीति गोविंदं भापमाणौ
भयार्दितौ ॥ विष्णुलोकं ततो गत्वानारायणजगत्पते ॥ ५२ ॥ वासुदेव हृषीकेशपद्मनाभजनार्द
न ॥ त्राह्यावां पुंडरीकाक्षनाथोऽसि पुरुषोत्तम ॥ ५३ ॥ इत्युच्यतुर्वासुदेवं मुनी नारदपर्वतौ ॥ ततो
नारायणोऽर्चित्यः श्रीमांश्चैव त्सलांछनः ॥ ५४ ॥ निवार्य चक्रं ध्वांतं च भक्तानुग्रहकाम्यया ॥
अंबरीषश्च मद्रक्तस्तथे मौ मुनिसत्तमौ ॥ ५५ ॥ अनयोर्नृपस्य तथा हितं कार्यं मया पुनः ॥ आहूय
तौ ततः श्रीमान्गिराप्रहादयन्हरिः ॥ ५६ ॥ उवाच भगवान् विष्णुः श्रूयतामिति मेव च ॥ क्षमे

१ तमः अज्ञेति च्छेदः । २ इति विचार्येति शेषः ।

अ.

८

तांमुनिशार्दूलोभक्तसंरक्षणायमे ॥ ६७ ॥ अपराद्धं च चक्रेण क्षमाशीलाहिसाधवः ॥ ततस्तौ मुनि
शार्दूलो मायां तस्यावबुध्य च ॥ ६८ ॥ ददतुश्च ततः शापं विष्णुमुद्दिश्य कोपनौ ॥ श्रीमतीहरणं
विष्णोयत्कृतं छद्मनात्वया ॥ ६९ ॥ ययामूर्त्या तथैव त्वं जायेथामधुसूदन ॥ अंबरीषस्यान्ववाये
राज्ञोदशरथस्य हि ॥ ६० ॥ पुत्रस्त्वं भविता पुत्री श्रीमती धरणी प्रजा ॥ भविष्यति विदेहश्च प्राप्यतां
पालयिष्यति ॥ ६१ ॥ राक्षसापसदः कश्चित्तांतिभार्या हरिष्यति ॥ यतो राक्षसधर्मेण हता च श्रीमती
शुभा ॥ ६२ ॥ अतस्ते रक्षसा भार्या हर्तव्या छद्मनाच्युत ॥ यथा प्राप्तं महद्दुःखमावाभ्यां श्रीमतीकृते ॥
॥ ६३ ॥ हा हेति रुदतालभ्यंतथा दुःखं च तत्कृते ॥ इत्युक्तं तौ तौ विप्रौ प्रोवाच मधुसूदनः ॥ ६४ ॥
अंबरीषस्यान्ववाये भविष्यति महायशाः ॥ श्रीमान्दशरथो नाम भूमिपालोऽति धार्मिकः ॥ ६५ ॥ तस्या
हमग्रजः पुत्रो रामो नाम भवाम्यहम् ॥ तत्र मे दक्षिणो बाहुर्भरतो भविता किल ॥ ६६ ॥ शत्रुघ्नो वामबाहुश्च
शेषो सौलक्ष्मणः स्वयम् ॥ ऋषिशापो न चैव स्यादन्यथा च क्रम्यताम् ॥ ६७ ॥ ऋषिशापतमो राशेयदा
रामो भवाम्यहम् ॥ तत्र मांसमुपागच्छ गच्छेदानीं नृपं विना ॥ ६८ ॥ त्यक्त्वापि च मुनिश्रेष्ठा वितिस्म प्रा
ह माधवः ॥ एवमुक्ते तमो नाशं तत्क्षणाच्च जगाम वै ॥ ६९ ॥ आत्मार्यं संचितं तेन प्रभुणा भक्तरक्षिणा ॥ नि
वारितं हरेश्चक्रं यथा पूर्वमतिष्ठत ॥ ७० ॥ मुनिश्रेष्ठो भयान्मुक्तौ प्राणिपत्यजनार्दनम् ॥ निर्गतौ शोकसंत

रा.

स. ४

८

तावृचतुस्तौ परस्परम् ॥ ७१ ॥ अद्य प्रभृति दहातमा वाकन्या पारग्रहम् ॥ न करिष्याव इत्युक्त्वा प्रति
ज्ञाय च तावृषी ॥ ७२ ॥ मौनध्यानपरो शुद्धौ यथा पूर्वव्यवस्थितौ ॥ अंबरीषोऽपिराजा सौपरिपाल्य च मे
दिनीम् ॥ ७३ ॥ सभृत्य ज्ञातिसंबंधो विष्णुलोकं जगाम वै ॥ मानार्थं मंबरीषस्य तथैव मुनिर्सिंहयोः ॥ ७४ ॥
रामो दाशरथिर्भूत्वा तमसालुप्तबुद्धिकः ॥ कदाचित् कार्यवशतः स्मृतिः स्यादात्मनः प्रभोः ॥ ७५ ॥
पूर्णार्थोऽपि महाबाहुरपूर्णार्थ इव प्रभुः ॥ अनुग्रहाय भक्तानां प्रभूणामीदृशी गतिः ॥ ७६ ॥ मायां कृत्वाम
हे शस्य प्रोत्थिता मानुषी तनुः ॥ तस्मान्मायानकर्तव्या विद्वद्भिर्दोषदर्शिभिः ॥ ७७ ॥ एतत्ते कथितं
सर्वरामजन्म कथा श्रयम् ॥ अंबरीषस्य माहात्म्यं मायावित्वं च वै हरेः ॥ ७८ ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि माया
वित्वं हरेर्विभोः ॥ मायां विमृज्य पुण्यात्मा विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ७९ ॥ दशरथसुतजन्मकारणं यः
पठति शृणोत्यनुमोदते द्विजैर्द्रुः ॥ व्रजति स भगवद्गुहातिथित्वं न हि शमनस्य भयं कुतश्चिदस्य ॥ ८० ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे श्रीरामजन्मोपक्रमश्चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥
भारद्वाजशृणुष्व अथ सीताजन्मनिकारणम् ॥ पुरात्रेतायुगे कश्चित्कौशिको नाम वैद्विजः ॥ १ ॥ वासुदेव
परो नित्यं नाम गानरतः सदा ॥ भोजनाशनशय्यासुसदा तद्रतमानसः ॥ उदारचरितं विष्णोर्गायमानः
पुनः पुनः ॥ २ ॥ विष्णुस्थलं समासाद्य हरेः क्षेत्रमनुत्तमम् ॥ अगायत हरितत्रतालवल्गुलया न्वितम् ॥ ३ ॥

अ.

९

मूर्च्छनामूर्च्छयोगेन श्रुतिमण्डलवेदितम् ॥ भक्तियोगसमापन्नो भिक्षामश्रातितत्र वै ॥ ४ ॥ तत्रैव गायमानं
च हृद्वाकश्चिद्विजस्तदा ॥ पद्माक्ष इति विख्यातस्तस्मै चान्नंददौ सदा ॥ ५ ॥ सकुटुंबो महातेजाश्च
न्नन्नंच तस्य वै ॥ कौशिको हितदा हृष्टो गायन्नास्ते हरिप्रभुम् ॥ ६ ॥ शृण्वन्नास्ते स पद्माक्षः कालेका
ले च भक्तिः ॥ कालयोगेन संप्राप्ताः शिष्या वै कौशिकस्य च ॥ ७ ॥ सप्तराजन्य वै श्यानां विप्राणां
कुलसंभवाः ॥ ज्ञानविद्याधिकाः शुद्धा वासुदेवपरायणाः ॥ ८ ॥ तेषामपि तथान्नाद्यं पद्माक्षः प्रददौ
स्वयम् ॥ शिष्यैश्च सहितो नित्यं कौशिको हृष्टमानसः ॥ ९ ॥ विष्णुस्थले हरितत्रास्ते गायन्त्यथा
विधिः ॥ तत्रैव मालवो नाम वैद्यो विष्णुपरायणः ॥ १० ॥ दीपमालां हरेर्नित्यं करोति प्रीतमानसः ॥
मालतीनामभार्यासीत्तस्य नित्यं पतिव्रता ॥ ११ ॥ गोमयेन समालिप्य हरेः क्षेत्रं समंततः ॥ भर्त्रा स
हास्ते संप्रीता शृण्वती गानमुत्तमम् ॥ १२ ॥ कुशस्थली समुत्पन्ना ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ पंचाशद्वै स
मापन्ना हरेर्गानार्थमुत्तमाः ॥ १३ ॥ साधयंतो हि कार्याणि कौशिकस्य महात्मनः ॥ गानविद्यार्थं त
त्त्वज्ञाः शृण्वंतो ह्यवसंस्तुते ॥ १४ ॥ ख्यातमासीत्तदा तस्य गानं वै कौशिकस्य च ॥ श्रुत्वा राजा समभ्ये
त्य कालिं गोवाक्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ कौशिकाद्यगणैः सार्द्धं गायस्वेह च मां पुनः ॥ शृणुध्वंच तथा यूयं कु
शस्थलजना अपि ॥ १६ ॥ तच्छ्रुत्वा कौशिकः प्राहराजानं सांत्वयन् गिरा ॥ न जिह्वाग्रे महाराज वा

रा.

स. ६

९

णीचममसर्वदा ॥ १७ ॥ हरेरन्यमपींद्रं वास्तौति नापि न वक्ति च ॥ एवमुक्ते च तच्छिष्यावसिष्ठो गौत
मोरुणिः ॥ १८ ॥ सारस्वतस्तथा वैश्यश्चित्रमालस्तथा शिशुः ॥ ऊचुस्तं पार्थिवं तत्त्वं यथा प्राह स कौ
शिकः ॥ १९ ॥ श्रीकराश्च तथा प्रोचुः पार्थिवं विष्णुतत्पराः ॥ श्रोत्राणीमानि शृण्वन्ति हरेरन्यं न पार्थि
व ॥ २० ॥ माते कीर्तिर्वयं तस्माच्छृणुमोनैव वास्तुतिम् ॥ तच्छ्रुत्वा पार्थिवो रुष्टो गीयतामिति चाब्रवी
त् ॥ २१ ॥ स्वभृत्यान् ब्राह्मणाद्येते कीर्तिं शृण्वन्ति वै यथा ॥ न शृण्वन्ति कथं तस्माद्दीयमानां समंततः ॥
॥ २२ ॥ एवमुक्तास्ततो भृत्या जगुः पार्थिवसत्तमम् ॥ निरुद्धकर्णा विप्रास्ते गाने वृत्ते सुदुःखिताः ॥ २३ ॥
काष्ठशंकुभिरन्योन्यश्रोत्राणि विभिदुः किल ॥ कौशिकाद्यास्तु तां ज्ञात्वामनोवृत्तिं नृपस्य वै ॥ २४ ॥
निर्वधंकुरुते कस्मात्स्वगाने सौ नृपः स्थिरम् ॥ इत्युक्ता ते सुनियता जिह्वाग्रं चिच्छिदुः स्वकम् ॥ २५ ॥ त
तो राजा सुसंकुद्धः स्वदेशात्तान्यवासयत् ॥ आदाय वित्तं सर्वेषां ततस्ते जग्मुरुत्तराम् ॥ २६ ॥ दिशमा
साद्य कालेन कालधर्मेण योजिताः ॥ तानागतान्यमोहद्वार्किकं कर्तव्यमिति स्मह ॥ २७ ॥ विस्मितस्त
त्क्षणे विप्रब्रह्मा प्राह सुराधिपान् ॥ कौशिकादीन् द्विजानद्य वासुदेवपरायणान् ॥ २८ ॥ गान
योगेन ये नित्यं पूजयन्ति जनार्दनम् ॥ तानानयत भद्रं वो यदि देवत्वमिच्छथ ॥ २९ ॥ इत्युक्ता
लोकपालास्ते कौशिकेति पुनः पुनः ॥ मालतीति तथा केचित्पद्माक्षीति तथापरे ॥ ३० ॥ क्रोश

अ.

१०

मानाःसमभ्येत्यतानादायविहायसा ॥ ब्रह्मलोकंगताःशीघ्रमुहूर्ताद्वेनैसुराः ॥ ३१ ॥ कौशि
कादीस्तथाहद्वाब्रह्मलोकपितामहः ॥ प्रत्यागम्ययथान्यायंस्वागतेनाभ्यपूजयत् ॥ ३२ ॥ ततः
कोलाहलश्चाभूदतिगौरवमुल्बणम् ॥ ब्रह्मणाचकृतं हद्वादेवानां द्विजसत्तमः ॥ ३३ ॥ हिरण्यगर्भो
भगवांस्तान्निवार्यसुरोत्तमान् ॥ कौशिकादींस्तदादायमुनिर्देवैःसमावृतः ॥ ३४ ॥ विष्णुलोकं
ययौशीघ्रंवासुदेवपरायणः ॥ तत्रनारायणोदेवःश्वेतद्वीपनिवासिभिः ॥ ३५ ॥ ज्ञानयोगेश्वरैःसिद्धै
र्विष्णुभक्तिपरायणैः ॥ नारायणसमैर्दिव्यैश्चतुर्बाहुधरैःशुभैः ॥ ३६ ॥ विष्णुचिह्नसमापन्नैर्दीप्य
मानैरकल्मषैः ॥ अष्टाशीतिसहस्रैस्तुसेव्यमानोमनोजवैः ॥ ३७ ॥ अस्माभिर्नारदाद्यैश्चसन
काद्यैरकल्मषैः ॥ भूतैर्नानाविधैश्चैवदिव्यस्त्रीभिःसमंततः ॥ ३८ ॥ सेव्यमानोऽथमध्येवैसहस्र
द्वारसंवृते ॥ सहस्रयोजनायामेदिव्यमणिमयेऽशुभे ॥ ३९ ॥ विमानेविमलेचित्रेभद्रपीठासनेह
रिः ॥ लोककार्यप्रसक्तानां दत्त्वा हृष्टिसमास्थितः ॥ ४० ॥ तस्मिन्कालेऽथ भगवान्कौशिकाद्यैश्चसं
वृतः ॥ आगम्यप्रणिपत्याग्रेतुष्टावगरुडध्वजम् ॥ ४१ ॥ ततोऽवलोक्य भगवान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ कौ
शिकेत्याहसंप्रीत्यातान्सर्वाश्चयथाक्रमम् ॥ ४२ ॥ जयघोषो महानासीन्महाश्वर्येसमागते ॥ ब्रह्माण

१ कार्येदतिः शेषः ।

रा.

स. ६

१०

माहविश्वात्माशृणुब्रह्मन्यथोदितम् ॥ ४३ ॥ काशिकस्यचयेविप्राःसाध्यसाधनतत्पराः ॥ हितायसंप्र
वृत्तावैकुण्ठस्थलनिवासिनः ॥ ४४ ॥ मत्कीर्तिश्रवणयुक्तागानतत्त्वार्थकोविदाः ॥ अनन्यदेवता
भक्ताःसाध्यादेवाभवंत्वमे ॥ ४५ ॥ मत्समीपे तथाह्यस्यप्रवेशं देहिसर्वदा ॥ एवमुक्त्वा पुनर्देवः कौशि
कंप्राहमाधवः ॥ ४६ ॥ स्वशिष्यैस्त्वं महाप्राज्ञदिग्बलो नाम वैसदा ॥ गणाधिपत्वमापन्नो यत्राहंतत्स
मास्व वै ॥ ४७ ॥ मालतीमालवंचेति प्राह दामोदरो वचः ॥ ममलोके यथाकामं भार्यया सह मालव ॥
॥ ४८ ॥ दिव्यरूपधरः श्रीमाशृणुष्वङ्गानमिहानुगेः ॥ आस्वनित्यं यथाकामं यावल्लोकाभ
वंति वै ॥ ४९ ॥ पद्माक्षमाह भगवान्धनदो भवमानद ॥ धनानामीश्वरो भूत्वा विहरस्व यथा सु
खम् ॥ ५० ॥ ब्रह्माणं च ततः प्राह कौशिकोऽभूद्गणाधिपः ॥ गणाःस्तोष्यंति तं चाशुप्राप्तो मेऽस्ति
सलोकताम् ॥ ५१ ॥ एते च विप्रानियतं मम भक्त्या यशस्विनः ॥ श्रोत्रच्छिद्रं यथा हृत्य शंकुभिर्वै परस्पर
म् ॥ ५२ ॥ श्रोण्यामो नैव चान्यद्वै हरेः कीर्तिविनेतये ॥ महाव्रतधरा विप्राममभक्तिपरायणाः ॥ ५३ ॥
एते प्राप्ताश्च देवत्वं मम सान्निध्यमेव च ॥ मालवो भार्यया सार्द्धं मत्क्षेत्रं परिगृह्य वै ॥ ५४ ॥ गानमानादि
भिर्नित्यमभ्यर्च्य सततं हि माम् ॥ गानं शृणोति नियतो मत्कीर्तिचरितान्वितम् ॥ ५५ ॥ तेनासौ प्राप्त

१ कौशिकस्य । २ मालतीसहितं मालवम्

वाँल्लोकंममब्रह्मन्सनातनम् ॥ पद्माक्षोऽसौमहाभागःकौशिकस्यमहात्मनः॥५६॥धनेशत्वमवाप्तोऽ
सौममसान्निध्यमेवच ॥ एवमुक्त्वाहरिस्तत्रसमास्तेलोकपूजितः ॥५७॥ ततोहरिर्भक्तजनैःसमावृ
तःसुखेनतस्थौकनकासनेशुभे ॥भक्तैकमम्योनिजभक्तलोकान्संलालयन्पाणिसरोरुहेण ॥ ५८ ॥
इत्यार्षे श्रीमद्रा० वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तर० कौशिकादिवैकुण्ठगमनं नाम पञ्चमः सर्गः ॥५॥
तस्मिन्क्षणे समारब्धो मधुराक्षरपेशलैः ॥ महामहोत्सवस्तत्र कौशिकप्रीतयेद्भुतः ॥ १ ॥ विपंची
गुणतत्त्वज्ञैर्वाद्यविद्याविशारदैः ॥ ततस्तच्छ्रवणायालं चेटीकोटिसमावृता ॥ २ ॥ गायमाना समाया
तालक्ष्मीर्विष्णुपरिग्रहः ॥ वृता सहस्रकोटीभिर्वेत्रपाणिभिराशुगैः ॥ ३ ॥ ब्रह्मादि सुरसंघानां धनं दृष्ट्वा
समागमम् ॥ चेटीगणाधिपारुष्टाभुशुंडीपरिवान्विताः ॥ ४ ॥ ब्रह्मादींस्तर्जयंत्यस्तान्मुनींश्चापि सम
न्ततः ॥ उत्सार्य दूरं संहृष्टा विष्टिताः पर्वतोपमाः ॥ ५ ॥ सर्वे वहिर्विनिर्याताः सार्द्धं वै ब्रह्मणा सुराः ॥
युक्तमित्येव भाषन्तः प्रभोरग्रे वयन्तुके ॥ ६ ॥ तस्थुः प्रांजलयः सर्वे त्रिदशागतमन्यवः ॥ तस्मिन्क्षणे
समाहूतस्तुम्बुरुमान्पूर्वकम् ॥ ७ ॥ प्रविवेश समीपं वै देव्या देवस्य चैव हि ॥ तत्रासीनो यथा योगं नाना
मूर्च्छाक्षरान्वितम् ॥ ८ ॥ जगौ कलपदं हृष्टो विपंची चाप्यवादयत् ॥ विष्णुना कौशिकप्रीत्यै प्रयु
क्तो गायकोत्तमः ॥ ९ ॥ नानारत्नसमायुक्तैर्दिव्यैराभरणोत्तमैः ॥ दिव्यपाल्यैश्च वसनैः पूजिता वि

ष्णुमंदिरात् ॥ १० ॥ निर्गतास्तुम्बुरुहृष्टा जगाम स यथागतम् ॥ ब्रह्माद्यास्त्रिदशाः सर्वे मु
नयश्च यथागतम् ॥ ११ ॥ जग्मुर्विष्णुं प्रणम्योच्चैर्जयेति भाषिणस्ततः ॥ नारदोऽथ मुनिर्दृष्ट्वा तुंबुरोः सत्कि
यां हरेः ॥ १२ ॥ शोकाविष्टेन मनसा संतप्तहृदयेक्षणः ॥ चिंतामापेदिवांस्तत्र शोकमूर्च्छाकुलांतरः ॥
॥ १३ ॥ ततः क्रोधेन महता ज्वालमुनिपुंगवः ॥ लक्ष्मीं शशाप सहसा तदासीभिस्तिरस्कृतः ॥ १४ ॥
यदहं राक्षसं भावं गृहीत्वा विष्णुकांतया ॥ चेटीभिर्वारितो दूरं वेत्राघातेन ताडितः ॥ १५ ॥ तस्मात्सं
जायतां लक्ष्मीरक्षसांगर्भसंभवा ॥ यतोऽहं बहिराक्षितश्चेटीभिः सावहेलनम् ॥ १६ ॥ हेलयाराक्षसी च
त्वां वहिः क्षेप्स्यति भूतले ॥ इत्युक्ते नारदेनाथ चकंपेभुवनत्रयम् ॥ १७ ॥ हाहाकारं ततश्च कुर्देवगंधर्व
दानवाः ॥ नारदो विललापाथ धिग्धिङ्मामिति च ब्रुवन् ॥ १८ ॥ नारायणसमायोगो महालक्ष्मीसमी
पतः ॥ अहो तुंबुरुणा प्राप्तो धिङ्मां मूढमचेतनम् ॥ १९ ॥ यो यं हरेः सन्निकाशादूर्तैर्निर्वासितः कथम् ॥ जी
वन्यास्यामि कुत्राहं किमेतुंबुरुणा कृतम् ॥ २० ॥ रोदमानो मुहुर्विद्वान्धिङ्मामिति च चिंतयन् ॥ त
तो नारायणो लक्ष्म्याः शापं श्रुत्वा सुदारुणम् ॥ २१ ॥ लक्ष्म्या सह हृषीकेश आजगाम यतो मुनिः ॥
रमाप्रसाद्य तं विप्रं प्रत्युवाच कृतांजलिः ॥ २२ ॥ यदुक्तं भवता मह्यं तत्तथानतदन्यथा ॥ तत्र किंचित्प्रा
र्थयामि मुने तत्कृपया कुरु ॥ २३ ॥ आरण्यानां मुनीनां विस्तोकं स्तोकं च शोणितम् ॥ कलशापूरितं

भक्षेद्राक्षसीयाचकामतः ॥ २४ ॥ तस्यागर्भे भविष्यामितच्छोणितसमुद्रवा ॥ इत्युक्तं रमयाचि
 त्यासंभवान्नोभवेदिति ॥ २५ ॥ नारदस्तु तथेत्याह अस्याः सर्वहिदारुणम् ॥ ततो नारायणो देवः
 प्रोक्तवान् नारदं मुनिम् ॥ २६ ॥ नाहं दानेन तपसानेन ज्ञयानापि तीर्थतः ॥ संतुष्यामि द्विजश्रेष्ठ यथानाम्नां
 प्रकीर्तनात् ॥ २७ ॥ गानेन नामगुणयोर्मम सायुज्यमाप्नुयात् ॥ निदर्शनं कौशिकोऽत्र गानान्म
 लोकमाप्तवान् ॥ २८ ॥ मूर्च्छनादियुतं गानं नामातिममप्रियम् ॥ तुंबुरुस्तत्प्रभावेण प्रियस्त्वत्तो
 पिमिद्विज ॥ २९ ॥ मूर्च्छनातालयोगेन गानेन त्वं तथा भव ॥ उलूकं पश्य गत्वा त्वं यदि गानेन मतिस्तव
 ॥ ३० ॥ मानसोत्तरशैले तु गानबन्धुरिति स्मृतः ॥ तद्गच्छ शीघ्रं शैलेन्द्रं गानवांस्त्वं भविष्यसि ॥ ३१ ॥
 इत्युक्तो विस्मया विष्टो नारदो वाग्विदांवरः ॥ मानसोत्तरशैले तु गानबन्धुं जगाम वै ॥ ३२ ॥ गंधर्वाः
 किन्नरायक्षास्तथा चाप्सरसांगणाः ॥ समासीनास्तु परितो गानबन्धुश्च मध्यतः ॥ ३३ ॥ गानशि
 क्षासमापन्नाः शिक्षितास्तेन पक्षिणा ॥ स्निग्धकंठस्वरास्तत्र समासीनामुदान्विताः ॥ ३४ ॥ त
 तो नारदमालोक्य गानबन्धुरुवाच ह ॥ प्रणिपत्य यथान्याय्यं स्वागतेन अभ्यपूजयत् ॥ ३५ ॥ किम
 र्थं भगवन्नत्र चागतोसि महाद्युते ॥ किं कार्यं हि महाब्रह्मन् ब्रूहि किं करवाणिते ॥ ३६ ॥ तच्छ्रुत्वा नारदो
 धीमान् प्रत्युवाच स पक्षिणम् ॥ उलूकं द्रमहाप्राज्ञं शृणु सर्वं यथा तथम् ॥ ३७ ॥ मम वृत्तं प्रवक्ष्यामि तच्च भूतं

महाद्युतम् ॥ वैकुण्ठनगरे ब्रह्मन्नारायणसमीपगम् ॥ ३८ ॥ मां विनिर्धूय संदृष्टं समाहूय च तुंबुरुम् ॥ ल
 क्ष्मीसमन्वितो विष्णुश्च शृणोद्गानमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ ब्रह्मादयो वयं सर्वे निरस्ताः स्थानतश्च्युताः ॥ कौ
 शिकाद्याः समासीना गानयोगेन वै हरिम् ॥ ४० ॥ समाराध्यै वसं प्राप्ता गाणपत्यं यथा सुखम् ॥ तेनाहम
 तिदुःखार्तो यत्तत्तं तु मया तपः ॥ ४१ ॥ यद्वत्तं यद्वत्तं चैव यच्चापि श्रुतमेव हि ॥ यदधीतं च गानस्य कलां
 नाहं तिपोडशीम् ॥ ४२ ॥ विष्णोर्माहात्म्ययुक्तस्य गानयोगस्य वै ततः ॥ पश्चात्तापं च मे दृष्ट्वा मां च
 नारायणोऽब्रवीत् ॥ ४३ ॥ उलूकं गच्छ देवर्षे गानबन्धुं मतिर्यदि ॥ गाने च वर्तते ब्रह्मं तत्र त्वं गानमा
 प्स्यसि ॥ ४४ ॥ इत्यहं प्रेषितस्तेन त्वत्समीपमिहागतः ॥ किं करिष्यामि शिष्यो हंतवमां पालयाव्य
 य ॥ ४५ ॥ नारदं प्राह धर्मात्मा गानबन्धुर्महायशाः ॥ शृणु नारद यद्वत्तं पुरामममहामते ॥ ४६ ॥ अ
 त्याश्चर्यं सायुक्तं सर्वपापहरं शुभम् ॥ भुवने शइति रूपांतो राजा भूद्वार्मिकः पुरा ॥ ४७ ॥ अश्वमेध
 सहस्रैश्च वाजपेयायुतेन च ॥ अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरिष्टवान्भूरिदक्षिणैः ॥ ४८ ॥ गवांकोट्यर्बुदं चै
 व सुवर्णस्य तथैव च ॥ वाससां रथनागानां कन्याश्चानांतथैव च ॥ ४९ ॥ दत्त्वा स राजा विप्रेभ्यो मे
 दिनीं पर्यपालयत् ॥ न्यवारयत्स्वके राज्ये गानयोगेन केशवम् ॥ ५० ॥ अन्यं वा गानयोगेन गायेद्य
 दिस मे भवेत् ॥ वध्यः सर्वात्मना तस्माद्देरीड्यः परः पुमान् ॥ ५१ ॥ न ब्राह्मणैश्च गातव्यं वहस्त्रिर्वै

दमुत्तमम् ॥ गानयोगेन सर्वत्रस्त्रियोगायंतुमांसदा ॥ ५२ ॥ सूतमागधसंवाश्चगीतं मेकारयन्तु वै ॥
इत्याज्ञाप्य महातेजाराज्यं वै पर्यपालयत् ॥ ५३ ॥ तस्य राज्ञः पुराभ्यासे हरि मित्र इति स्मृतः ॥ ब्राह्म
णो विष्णु भक्तश्च सर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ ५४ ॥ नदी पुलिनमासाद्य प्रतिमाश्च हरेः शुभाम् ॥ समभ्यर्च्य य
थाशास्त्रं धृतदधुत्तरं बहु ॥ ५५ ॥ मिष्टान्नं पायसं दत्त्वा हरेरावेद्यधूपकम् ॥ प्रणिपत्य यथान्यायं तत्र
विन्यस्तमानसः ॥ ५६ ॥ अगायत हरिं तत्र तालवीणालयान्वितम् ॥ अतीव स्नेहसंयुक्तस्तदा तेना
न्तरात्मना ॥ ५७ ॥ ततो राज्ञः समादेशाद्भट्टास्तस्य समागताः ॥ तदर्चनादिसकलं निर्धूय च सम
न्ततः ॥ ५८ ॥ ब्राह्मणश्च गृहीत्वा ते राज्ञे सम्यङ्न्यवेदयन् ॥ ततो राजा द्विजश्रेष्ठं परिभर्त्स्य सुदुर्म
नाः ॥ ५९ ॥ राज्यान्निर्वासयामास हत्वा सर्वधनादिकम् ॥ प्रतिमां च हरेश्चैव नापश्यत्स यदृच्छया ॥
॥ ६० ॥ ततः कालेन महता कालधर्ममुपेयिवान् ॥ लोकान्तरमनुप्राप्य उलूकं देहमाश्रितः ॥ ६१ ॥
सर्वत्र गच्छमानोऽपि भक्ष्यं किंचिन्न चाप्तवान् ॥ क्षुधार्तश्च सदा खिन्नो यममाह सुदुःखितः ॥ ६२ ॥
क्षुत्पीडा वर्तते देवदुर्गतस्य स दामम ॥ मया पापं कृतं किं वा किं करिष्यामि वै यम ॥ ६३ ॥ ततस्तं धर्मरा
ट्प्राह धर्माधर्मप्रदर्शकः ॥ त्वया हि सुमहत्पापं कृतमज्ञानतो नृप ॥ ६४ ॥ हरि मित्रं प्रति तदा वासुदेवप

१ आत्मनेपदमार्पम् ।

रायणम् ॥ हरि मित्रे कृतं पापं वासुदेवार्चनादिषु ॥ ६५ ॥ तेन पापेन संप्राप्तः क्षुद्रो धस्त्वांसदानुप ॥
दानयज्ञादिकं सर्वं प्रनष्टं तेन राधिप ॥ ६६ ॥ गीतनाट्यलयोपेतं गायमानं सदा हरिम् ॥ हरि मित्रं समा
हूय हतवानसितद्धनम् ॥ ६७ ॥ उपहारादिकं सर्वं वासुदेवस्य सन्निधौ ॥ तव भृत्याः समाहृत्य पापं च
कुरुत वाज्ञया ॥ ६८ ॥ हरेः कीर्तिं विना चान्यद्ब्राह्मणेन नृपोत्तम ॥ नगेययोगे मंतव्यं तस्मात्पापं त्व
याकृतम् ॥ ६९ ॥ नष्टं ते स्वर्गलोकाद्यं गच्छ पर्वतकोटरम् ॥ पूर्वोत्सृष्टं स्वदेहं ते स्वादनित्यं निष्कृत्य वै
॥ ७० ॥ तस्मिन्क्षीणे त्विमं देहं स्वादनित्यं क्षुधान्वितः ॥ महानिरयसंस्थत्वं यावन्मन्वंतरं भवेत् ॥ ७१ ॥
मन्वंतरे ततोऽतीते भूम्यां त्वं श्वाभविष्यसि ॥ ततः कालेन कियतामानुष्यमनुलप्स्यसे ॥ ७२ ॥
एवमुक्त्वा यमो विद्वांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ सोऽहं नारद भूपालः पुरेदानीमुलूकताम् ॥ ७३ ॥ लब्ध
वान्कर्मदोषेण हरि मित्रकृतेन वै ॥ ततो मानसशैले हं कोटरे ह्यवसंमुने ॥ ७४ ॥ पूर्वोत्सृष्टं देहमेव
क्षणाय ह्युपस्थितः ॥ क्षुधान्वितो हं तं देहं स्वादितुं ह्युपचक्रमे ॥ ७५ ॥ तत्क्षणं देवयोगेन हरि मित्रो महा
यशः ॥ विमानेनार्कवर्णेन स्तूयमानोऽप्सरोगणैः ॥ ७६ ॥ विष्णुदूतैः परिवृतः पथा तेनागतो नृप ॥
विष्णुभक्तो महातेजाः पथिमां हृष्टवान्प्रभुः ॥ ७७ ॥ भुवनेऽशरीरं तददृशौ लूकसन्निधौ ॥ पृष्ठो हं ते
न दयया शवसन्निधिसंस्थितः ॥ ७८ ॥ भुवनेऽस्य नृपतेर्देहोऽयं दृश्यते खग ॥ उलूकत्वं च किमिदं स्वा

दितुंचोद्यतोभवान् ॥ ७९ ॥ तच्छ्रुत्वाहरिमित्रायप्रणम्यविनयान्वितः ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाबहु
मानपुरःसरम् ॥ ८० ॥ तत्सर्वपूर्ववृत्तान्तंनारदास्मैन्यवेदयम् ॥ पुरापराधंत्वयित्तस्यपाकोऽयमाग
तः ॥ ८१ ॥ यावन्मन्वन्तरंविप्रस्वादिष्यामिशवंत्विमम् ॥ ततःश्वाहंभविष्यामिभविष्यामिततो नरः
॥ ८२ ॥ एतदाकर्ण्यकरुणोहरिमित्रोमहायशाः ॥ कृपयामांसमाचष्टृणूलूकमहीपते ॥ ८३ ॥ मयित्व
यापराधंयत्तत्सर्वक्षांतवानहम् ॥ शवोह्यदर्शनंयातुनचश्चात्वंभविष्यसि ॥ ८४ ॥ त्वामद्यगानयो
गश्चप्राप्तोतुमत्प्रसादतः ॥ स्तुहिविष्णुश्चगानेनजिह्वास्पष्टाचजायताम् ॥ ८५ ॥ सुरविद्याधराणा
श्चगन्धर्वाप्सरसान्तथा ॥ गानाचार्योभवेथास्त्वंभक्ष्यभोज्यसमन्वितः ॥ ८६ ॥ ततःकतिपयाहो
भिःसर्वभद्रंभविष्यति ॥ हरिमित्रवचस्तच्चविष्णुदूतोपबृंहितम् ॥ ८७ ॥ सर्वनिरयसंज्ञंमेक्षणादेव
व्यनाशयत् ॥ प्रकृत्याविष्णुभक्तानामीदृशीकरुणाद्विज ॥ ८८ ॥ कृतापराधलोकानामपिदुःखं
व्यपोहति ॥ अमृतस्यन्दिवचनमुक्त्वासप्रययौहरिम् ॥ ८९ ॥ सर्वतेकथितंयेनगानाचार्योहमुत्त
मः ॥ प्राप्स्यामिहरिमेतेनहरिमित्रप्रसादतः ॥ ९० ॥ नारदैतदनुवर्णितंमयापूर्वजन्मचरितम्महा
द्भुतम् । यःशृणोतिहरिमेत्यचेतसासप्रयातिभवनंगदाभृतः ॥ ९१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवा
ल्मीकीयेआदिकाव्येअद्भुतोत्तरकाण्डेहरिमित्रोपाख्यानब्रामपष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

गानबंधुःपुनःप्राहनारदंमुनिसत्तमम् ॥ एतेकिन्नरसंघावैविद्याध्राप्सरसांगणाः ॥ १ ॥ गाना
चार्यमुलूकंमांगानशिक्षार्थमागताः ॥ तपसानैवशक्त्यावागानविद्यातपोधन ॥ २ ॥ तस्मा
च्छ्रमेणयुक्तश्चमत्तस्त्वंगानमामुहि ॥ एवमुक्तोमुनिस्तस्मैप्रणिपत्यजगौयथा ॥ ३ ॥ तच्छृणुष्व
मुनिश्रेष्ठवासुदेवंनमस्यच ॥ उलूकेनैवमुक्तस्तुनारदोमुनिसत्तमः ॥ ४ ॥ शिक्षाक्रमेणसंयुक्त
स्तत्रगानमशिक्षत ॥ गानबंधुस्तमाहेदंत्यक्तलज्जोभवाधुना ॥ ५ ॥ स्त्रीसंगमेतथागीतेक्षुतेऽन्वा
ख्यानसंगमे ॥ व्यवहारेचधान्यानामर्थानांचतथैवच ॥ ६ ॥ आयेव्ययेतथानित्यंत्यक्तलज्जस्तुवैभ
वेत् ॥ नकुंठितेनगूढेननित्यंप्रावरणादिभिः ॥ ७ ॥ हस्तविक्षेपभावेनव्यादितास्येनचैवहि ॥ निर्या
तजिह्वायोगेननगेयंचकथंचन ॥ ८ ॥ स्वांगंनिरीक्षमाणेनपरमप्रेक्षतातथा ॥ नगायेदूर्ध्वबाहुश्चनोर्ध्व
दृष्टिःकथंचन ॥ ९ ॥ हासोभयंक्षुधाकंपःशोकोन्यस्यस्मृतिस्तृषा ॥ नैतानिसप्तरूपाणिगानयोगे
महामते ॥ १० ॥ नैकहस्तेनशस्येततालसंवद्भनंमुने ॥ क्षुधातेनभयातेनतृषातेनतथैवच ॥ ११ ॥
गानयोगोनकर्तव्योनांधकारेकथंचन ॥ एवमादीनियोग्यानिकर्तव्यानिमहामुने ॥ १२ ॥ एवमुक्तः
सभगवान्नारदोविधिरक्षणे ॥ अशिक्षततथागीतंदिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ १३ ॥ ततःसमस्तसंपन्नोगी

अ.

१५

तप्रस्तावकादिषु ॥ विपंच्यादिषु संपन्नः सर्वस्वरविभागवित् ॥ १४ ॥ अयुतानि च पटत्रिंशत्सह
स्राणि शतानि च ॥ स्वराणां भेदयोगेन ज्ञातवान्मुनिसत्तमः ॥ १५ ॥ ततो गंधर्वसंघाश्च किन्नराणां त
थागणाः ॥ मुनिना सह संयुक्ताः प्रीतियुक्तास्तुतेऽभवन् ॥ १६ ॥ गानबंधुमुनिः प्राह प्राप्य गानमनु
त्तमम् ॥ त्वांसमासाद्य संपन्नं त्वंहि गीतविशारदः ॥ १७ ॥ त्वांक्षत्रो महाप्राज्ञ किमवाप्यं करोमि ते ॥
गानबंधुस्ततः प्राहनारदं मुनिपुंगवम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मणो दिवसे ब्रह्मन्मनवः स्युश्चतुर्दश ॥ ततश्चैलो
क्यसंप्लावो भविष्यति महामुने ॥ १९ ॥ तावन्मे स्याद्यशो भागस्तावन्मे परमं शुभम् ॥ मनसा ध्या
पितं मे स्याद्वाक्षिण्यान्मुनिसत्तम ॥ २० ॥ उलूकं प्राह देवर्षिः सर्वतेस्तु मनोगतम् ॥ अतीति कल्पसं
योगे गरुडस्त्वं भविष्यसि ॥ २१ ॥ गुणगानादच्युतस्य सायुज्यं तस्य लप्स्यसे ॥ स्वस्तितेस्तु महा
प्राज्ञ गमिष्यामि प्रसीद मे ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा ययौ विप्रो जेतुं तुंबुरुमुत्तमम् ॥ तुंबुरोश्च गृहाभ्यां ददर्श वि
कृताकृतीन् ॥ २३ ॥ कृत्वा हूरुपादांश्च कृत्वा नासाक्षिवक्षसः ॥ कृत्वा तमांगां गुलींश्च छिन्नाभिन्नकलेव
रान् ॥ २४ ॥ पुंसः स्त्रियश्च विकृतान् ददर्श युतशो वहून् ॥ नारदेन च ते प्रोक्ताः केयूरं कृत्वा विग्रहाः ॥
॥ २५ ॥ नारदं प्रोचुरपि ते त्वया कृत्वा गकावयम् ॥ वयं रागाश्च रागिण्योगानेन भिन्नसंधिना ॥ २६ ॥
भवता गीयते यर्हितर्ह्यवस्थे दृशीहि नः ॥ पुनस्तुंबुरुगानेन च्छिन्नभिन्नप्ररोहणम् ॥ २७ ॥ तुंबुरुर्जीव

रा.

स. ७

१५

यत्येपत्वं मारयसि नारद ॥ तदाश्चर्यमहद्दृष्ट्वा श्रुत्वा च विस्मयान्वितः ॥ २८ ॥ धिग्धिगुक्त्वा जगा
माथ नारदोऽपि जनार्दनम् ॥ श्वेतद्रीपे स भगवान्नारदं प्राह माधवः ॥ २९ ॥ गानबन्धौ च यद्गाननचैतेना
सिपारगः ॥ तुंबुरोः सदृशो नासि गानेनानेन नारद ॥ ३० ॥ मनोर्वैवस्वतस्याहमष्टाविंशतिमेयुगे ॥ द्राप
रांते भविष्यामि यदुवंशकुलोद्भवः ॥ ३१ ॥ देवक्यां वसुदेवस्य कृष्णनाम्ना महामुने ॥ तदानीं मांसमा
गम्यस्मारयैतद्यथा तथम् ॥ ३२ ॥ तत्र त्वांगानसम्पन्नं करिष्यामि महाव्रत ॥ तुंबुरोश्च समंचैव तथा ति
शयसंयुतम् ॥ ३३ ॥ तावत्कालं यथा योगं देवगंधर्वयोनिषु ॥ शिक्षित्वं हियथान्यायमित्युक्त्वांतरधी
यत ॥ ३४ ॥ ततो मुनिः प्रणम्यै नर्वाणावादनतत्परः ॥ देवर्षिर्देवसंकाशः सर्वाभरणभूषितः ॥ ३५ ॥
तपसां निधिरत्यर्थं वासुदेवपरायणः ॥ स्कंधे विपंचीमाधाय सर्वलोकांश्च चालसः ॥ ३६ ॥ वारुणं याम्य
माग्नेयं मंद्रं कौबेरमेव च ॥ वायव्यं च तथैशानं संशयं प्राप्य धर्मवित् ॥ ३७ ॥ गायमानो हरिः सम्यग्वाणा
वादविचक्षणः ॥ गंधर्वाप्सरसां संघैः पूज्यमानस्ततस्ततः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य कस्मिंश्चि
त्कालपर्यये ॥ हाहाहूहूश्च गंधर्वौ गीतवाद्यविशारदौ ॥ ३९ ॥ ब्रह्मणो गायकौ दिव्यौ नित्यं गंधर्वसत्त
मौ ॥ तत्र ताभ्यां समासाद्य गायमानो हरिर्विभुम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मणा च महातेजाः पूजितो मुनिसत्तमः ॥ तं
प्रणम्य महात्मानं सर्वलोकपितामहम् ॥ ४१ ॥ चचार च यथा कामं सर्वलोकेषु नारदः ॥ पुनः का

लेनमहतागृहंप्राप्यचतुंबुरोः ॥ ४२ ॥ वीणामादायतत्रस्थस्तत्रस्थैरप्यलक्षितः ॥ सुरक
न्याश्चतत्रस्थाःपद्मजाद्याःसहधैवताः ॥ ४३ ॥ व्रीडितोभर्गवान्हृद्धानिर्गतश्चससत्वरम् ॥ शि
क्षयामासबहुशस्तत्रतत्रमहामुनिः ॥ ४४ ॥ कालेतीतेततोविष्णुरवतीर्णोजगन्मयः ॥
देवक्यांवसुदेवस्ययादवोसौमहाद्युतिः ॥ ४५ ॥ सप्तस्वराङ्गनाद्रुंगानविद्याविशारदः ॥ ययौरैव
तकेकृष्णंप्रणिपत्यमहामुनिः ॥ ४६ ॥ व्यज्ञापयदशेषन्तच्छ्रेतद्रीपेत्वयापुरा ॥ नारायणेनकथितं
गानयोगार्थमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ तच्छ्रुत्वाप्रहसन्कृष्णःप्राहजांववर्तीमुदा ॥ एनमुनिवरंभद्रेशिक्षयस्व
यथाविधि ॥ ४८ ॥ वीणागानसमायोगेतथेत्याहचसापतिम् ॥ प्रहसंतीयथायोगंशिक्षयामासतंमुनि
म् ॥ ४९ ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णेनारदंप्राहकेशवः ॥ सत्याःसमीपमागच्छशिक्षस्वचतथापुनः ॥ ५० ॥
तथेत्युक्त्वासत्यभामांप्रणिपत्यययौमुनिः ॥ तयासशिक्षितोविद्वान्पूर्णेसंवत्सरेततः ॥ ५१ ॥ वा
सुदेवेनियुक्तोसौरुक्मिण्याःसदनंगतः ॥ अंगनाभिस्तत्रत्याभिर्दासीभिर्मुनिसत्तमः ॥ ५२ ॥ उ
क्तोसौगायमानोपिनस्वरंवेत्सिवैमुने ॥ ततःश्रमेणमहतायावत्संवत्सरद्वयम् ॥ ५३ ॥ शिक्षितोसौत
दादेव्यारुक्मिण्याधिजगौमुनिः ॥ नतुस्वरांगनाःप्रापतन्त्रीयोगेमहामुनिः ॥ ५४ ॥ आहूयकृष्णो

१ नारदः ।

भगवान्स्वयमेवमहामुनिम् ॥ अशिक्षयदमेयात्मागानयोगमनुत्तमम् ॥ ५५ ॥ कृष्णदत्तेनगानेनत
स्यायाताःस्वराङ्गनाः ॥ ब्रह्मानन्दःसमभवन्नारदस्यचचेतसि ॥ ५६ ॥ ततोद्वेषादयोदोषाःसर्वेअस्तं
गताद्विज ॥ ईर्ष्याचतुंबुरौयासीन्नारदस्यचसागता ॥ ५७ ॥ ततोन्नतर्तदेवर्षिःप्रणिपत्यजनार्दनम् ॥
उवाचचहर्षिकेशःसर्वज्ञस्त्वंमहामुने ॥ ५८ ॥ प्राचीनगानयोगेनगायस्वममसन्निधौ ॥ एतत्तेप्रार्थितं
प्राप्तंममलोकेतथैवच ॥ ५९ ॥ नित्यंतुंबुरुणासार्द्धगायस्वचयथातथम् ॥ एवमुक्तोमुनिस्तत्रयथायो
गञ्चचारसः ॥ ६० ॥ तथासंपूजयत्कृष्णंरुद्रंभुवननायकम् ॥ तदाजगौहरेस्तत्रनियोगाच्छङ्कराल
ये ॥ ६१ ॥ रुक्मिण्यासत्ययासार्द्धजाम्बवत्यामहामुनिः ॥ कृष्णेनचद्विजश्रेष्ठश्रुतिजातिविशारदः
॥ ६२ ॥ एवमेमुनिशार्दूलप्रोक्तोगीतक्रमोमया ॥ ब्राह्मणोवासुदेवारुयंगायमानोनिशंद्विज ॥
॥ ६३ ॥ हरेःसायुज्यमाप्नोतिसर्वयज्ञफलंलभेत ॥ अन्यथानरकंगच्छेद्गायमानोन्यदेवहि ॥ ६४ ॥
कर्मणामनसावाचावासुदेवपरायणः ॥ गायच्छृण्वंस्तमाप्नोतितस्माच्छ्रेष्ठःप्रियंवदः ॥ ६५ ॥ क
थितमिदमपूर्वजानकीजन्मपूर्वश्रुतिसुखमतिगुह्यंसेहतस्तेऽतिवाह्यम् ॥ कलुषकुलविपक्षंभव्यदानै
कदक्षंनृभिरविरतवंधंसर्वदेवाभिनंद्यम् ॥ ६६ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये
अद्भुतोत्तरकाण्डेनारदगानप्राप्तिर्नामसप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

अ.

१७

यथासाशोणितोद्भूताराक्षसीगर्भसंभवा ॥ यथाभूमितलोत्पन्नाजानकीचयथाहिमा ॥ १ ॥ सीतात
च्छृणुविप्रेन्द्रवर्णयामितवानघ ॥ दशास्योरावणोनामतपस्तुमनोदधे ॥ २ ॥ त्रैलोक्यस्याधिप
त्यायअजरामरणायच ॥ बहुवर्षतपस्तत्त्वाज्वलनार्कसमोऽज्वलत् ॥ ३ ॥ तत्तेजसाजगत्सर्वदह्यमा
नयदाभवत् ॥ तमुवाचतदाब्रह्मासमागत्यसुरैर्वृतः ॥ ४ ॥ पौलस्त्यविरमाद्यत्वंतपसोममवाक्यतः ॥
तपसोऽग्रेणमहतालोकाभस्मीकृताइव ॥ ५ ॥ वरंददामितेवत्सयत्तेमनसिवर्तते ॥ तपोधनलभस्वाद्य
वरदान्मत्तर्ह्यमितम् ॥ ६ ॥ न्यवारयतचक्षुषिभिर्यविवावलोकनात् ॥ प्रणिपत्यजगन्नाथंवरंवब्रेस
रावणः ॥ ७ ॥ देहिसर्वामरत्वंमेवरदोसियदिप्रभुः ॥ तदाकर्ण्यवचोब्रह्मापुनः प्राहसरावणम् ॥
॥ ८ ॥ नहिसर्वामरत्वंतेवरमन्यवृणीष्वमे ॥ ततः सरावणःप्राहकूटवादीहिराक्षसः ॥ ९ ॥ नसुराना
सुरायक्षाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥ विद्याधराःकिन्नरावातथैवाप्सरसांगणाः ॥ १० ॥ नहन्युर्माकथं
चित्तेदेहिमेवरमुत्तमम् ॥ अन्यच्चतेवृणेब्रह्मस्तच्छृणुष्वपितामह ॥ ११ ॥ आत्मनोदुहितामोहादत्यर्थं
प्रार्थिताभवेत् ॥ तदामृत्युर्ममभवेद्यदिकन्यानकांक्षति ॥ १२ ॥ तथेत्युक्त्वाजगामाशुब्रह्मालोकपि
तामहः ॥ नरान्नार्जागणद्रक्षोमत्वातांस्तृणवद्विज ॥ १३ ॥ ब्रह्मदत्तवरोराजारावणोवरदर्पितः ॥ त्रै
लोक्यजयसर्वस्वंप्राप्तवान्चाहुर्वीर्यतः ॥ १४ ॥ एकदारावणोराजादंडकारण्यमागतः ॥ तदर्षीनाग्नि

रा.

स. ८

१७

कल्पांश्चदृष्ट्वामनस्यचिंतयत् ॥ १५ ॥ एतानजित्वाहिकथंत्रिलोकीजयभागहम् ॥ एषांवधेनचश्रेयो
नपश्यामिमहात्मनाम् ॥ १६ ॥ दुरात्मासविचिंत्यैतत्प्राहतान्मुनिपुंगवान् ॥ अहंसर्वस्यजगतःशास्ता
चजयभागहम् ॥ १७ ॥ भवतांजयमाकांक्षेजयंदत्तद्विजर्षभाः ॥ इत्युक्त्वासशराग्रेणक्षताच्छोणितमं
गतः ॥ १८ ॥ बलादाकृष्यतेषांवैकलशेऽस्थापयत्प्रभुः ॥ तत्रगृत्समदोनामशतपुत्रपिताद्विजः ॥ १९ ॥
दुहित्रर्थेभार्ययासप्रार्थितोभगवान्मुनिः ॥ लक्ष्मीर्मेदुहिताभूयादित्यसौकलशेविभुः ॥ २० ॥ दुग्धं
चाहरहस्तत्रकुशाग्रेणसमंत्रतः ॥ स्थापयत्येषनियतस्तदहर्निर्ययौवनम् ॥ २१ ॥ तद्दिनेदैवयोगेनक
लशेतत्ररावणः ॥ मुनीनांशोणितंस्थाप्यगृहीत्वास्वगृहंययौ ॥ २२ ॥ भार्यामंदोदरींप्राहकलशंरक्षसुं
दरि ॥ विषादप्याधिकंविद्विषोणितंकलशेस्थितम् ॥ २३ ॥ नदेयंनापिवाभक्ष्यंमुनीनांशोणितंत्विदम
त्रैलोक्यजयलाभेनरावणोलोकरावणः ॥ २४ ॥ देवदानवयक्षाणांगंधर्वाणांचकन्यकाः ॥ आहृत्य
रमयामासमंदरेसत्यपर्वते ॥ २५ ॥ हिमवन्मेरुविंध्याद्रौरमणीयवनेतथा ॥ मंदोदरीतथादृष्ट्वापतिं
साहिमनस्विनी ॥ २६ ॥ आत्मानंगर्हयामासभर्तुःस्नेहमपश्यती ॥ धिग्जीवितंहिनारीणांयौवनं
कुलमेवच ॥ २७ ॥ वंचिताः पतिना याः स्युस्तस्मान्मेमरणंवरम् ॥ पुरारावणसंदिष्टंशोणितंक्ष्वेड

अ.

१८

तोऽधिकम् ॥ २८ ॥ पपौमरणमाकांक्ष्यपतिनावंचितासती ॥ लक्ष्मीशरणदुग्धेनामिश्रिताच्छोणि
तादभूत् ॥ २९ ॥ सद्योरावणकान्तायागर्भोज्वलनसन्निभः ॥ ततोविस्मयमापन्नासाहिमंदोदरी
शुभा ॥ ३० ॥ पीतंविषाधिकंरक्तंगर्भस्तेनाभवन्मम ॥ इतिसंचितयामासभर्ताविप्रोषितोमम ॥
॥ ३१ ॥ कामिनीभिःक्रीडतेसकामीभर्ताहिरावणः ॥ संवत्सरमिमंभर्तासहमेवसतिर्नहि ॥ ३२ ॥
किंवक्तव्यमयासाध्यागर्भिण्याभर्तृसंसदि ॥ चिंतयादग्धगात्रीवतीर्थसेवनछद्मना ॥ ३३ ॥ विमान
वरमारुह्यकुरुक्षेत्रंजगामसा ॥ तत्रगर्भविनिष्कृष्यनिचखानभुवस्तले ॥ ३४ ॥ स्नात्वासरस्व
तीतोयेपुनरागात्स्वमालयम् ॥ नचोदितंतत्कस्मैचिद्रहः कार्यसुगोपितम् ॥ ३५ ॥ कालेनकिय
ताब्रह्मजनकर्मिर्महामनाः ॥ कुरुक्षेत्रंसमासाद्यजांगलेयज्ञमावहन् ॥ ३६ ॥ स्वर्णलांगलमादा
ययज्ञभूमिचकारसः ॥ स्वर्णलांगलसीतांतः कन्यकाप्रोत्थिताभवत् ॥ ३७ ॥ पुष्पवृष्टिश्चमह
तीपपातकन्यकोपरि ॥ तद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यराजाविस्मयमागतः ॥ ३८ ॥ कर्तव्येमूढतामापततःखेभू
त्सरस्वती ॥ राजनृहाणकन्यात्वंपालयैनामहाप्रभाम् ॥ ३९ ॥ ज्वलनार्कसमांदिव्यामहत्का
र्यतवालये ॥ भविष्यतिमहाभागक्षेमंचजगतोऽनया ॥ ४० ॥ यज्ञःसंपाद्यताराजन्नायंविघ्नस्तवा

१ शरण आश्रयः । २ कुर्वन् ।

रा.

स. ८

१८

नव ॥ नामास्याःकिलसीतेतिसीतायाउत्थितायतः ॥ ४१ ॥ कल्पयैनांदुहितरमित्युक्त्वावाक्
तिरोहिता ॥ तच्छ्रुत्वाप्रीतिमात्राजायज्ञंकृत्वामहाधनम् ॥ ४२ ॥ जगामसीतामादायमहर्षिभ्यश्च
ताददौ ॥ एतत्तेकथितंविप्रसीताजन्मैककारणम् ॥ श्रुत्वैतत्सर्वपापेभ्योमुक्तोभवतिमानवः ॥ ४३ ॥
जनकदुहितृजन्मश्रावयित्वातुश्रुत्वानपुनरिहहिजन्मप्राप्नुयात्पुण्यवांश्च ॥ दशरथसुतकांतातस्यगे
हंकदाचिद्रिसृजतिनहिसर्वैःपातकैर्मुच्यतेच ॥ ४४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिका
व्येअद्भुतोत्तरकाण्डेश्रीसीतोत्पत्तिर्नामाष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥
रामःसीतापरिणयंकृत्वादशरथादिभिः ॥ भ्रातृभिश्चापिसहितोभार्ययासहसीतया ॥ १ ॥ अयो
ध्यां गंतुमारेभेनानावाद्यपुरःसरम् ॥ आर्चीकनंदनोरामोभार्गवोरेणुकासुतः ॥ २ ॥ तस्यदाशरथेः
श्रुत्वारामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ विवाहकौतुकंवीरःपथातेनसमागमत् ॥ ३ ॥ धनुरादायतदिव्यंक्षत्रि
याणांनिवर्हणम् ॥ जिज्ञास्यमानोरामस्यवीर्यंदाशरथेस्तथा ॥ ४ ॥ सतमभ्यागतंदृष्ट्वाउद्यतास्त्रमव
स्थितम् ॥ प्रहसन्निवविप्रेन्द्ररामोवचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ स्वागतन्तेमुनिश्रेष्ठकिंकार्यंकरवाणिते ॥
प्रोवाचभार्गवोवाक्यंस्वागतेनकिमस्तिमे ॥ ६ ॥ क्षत्रकालंहिराजेन्द्रधनुरेतन्ममास्तिहि ॥ समा

रोपययत्नेनयदिशक्तोसिराधव ॥ ७ ॥ इत्युक्तस्त्वाहभगवंस्त्वन्नाधिक्षेप्तुमर्हसि ॥ नहिनह्यधमो
धर्मःक्षत्रियाणांद्रिजातिषु ॥ ८ ॥ इक्ष्वाकूणांविशेषेणबाहुवीर्येणकत्थनम् ॥ तमेवंवादिनंतत्ररा
मोवचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ अलंवागुपदेशेनधनुरायच्छराधव ॥ ततो जग्राहरोपेणक्षत्रियर्षभसूद
नम् ॥ १० ॥ रामोदाशरथिर्दिव्यं हस्ताद्रामस्यकार्मुकम् ॥ धनुरारोपयामाससलीलमिवराध
वः ॥ ११ ॥ ज्याशब्दमकरोत्तत्रस्मयमानःसर्वीर्यवान् ॥ तस्यशब्देनभूतानिवित्रेसुरशने
रिव ॥ १२ ॥ अथाब्रवीद्रचोरामंरामोदाशरथिस्तदा ॥ इदमारोपितं ब्रह्मन्किमन्यत्करवाणिते ॥
॥ १३ ॥ तस्यरामोददौदिव्यंजामदश्रयोमहाबलः ॥ शरमाकर्णदेशांतमयमाकृष्यतामिति ॥
॥ १४ ॥ एतच्छ्रुत्वाब्रवीद्रामःप्रदीप्तइवमन्युना ॥ श्रूयतेक्ष्म्यतेचैवदर्पपूर्णोसिभार्गव ॥ १५ ॥ त्व
याह्यधिगतंतेजःक्षत्रियेभ्योविशेषतः ॥ पितामहप्रसादेनतेनमांक्षिपसिध्रुवम् ॥ १६ ॥ पश्यमांस्वेनरू
पेणचक्षुस्तेवितराम्यहम् ॥ इत्युक्त्वाप्रददौतस्मैरामोदिव्यां दृशंतदा ॥ १७ ॥ ततोरामशरीरेवैरा
मोपश्यत्सभार्गवः ॥ आदित्यान्सवसूनुद्रान्साध्यांश्चसमरुद्रान् ॥ १८ ॥ पितृन्हुताशनांश्चैव न
क्षत्राणिग्रहांस्तथा ॥ गन्धर्वात्राक्षसान्यक्षान्नदींस्तीर्थानिनयानिवै ॥ १९ ॥ ऋषीन्वैनिखिला

१ द्विजातिषु ब्राह्मणेभ्यो विषये बाहुवीर्येण कत्थनरूपोऽधमो धर्मः क्षत्रियाणां नहि नहि इक्ष्वाकूणां तु विशेषेण नहीत्यन्वयः ।

न्यांश्च ब्रह्मभूतान्सनातनान् ॥ देवर्षींश्चैव कात्स्न्येन समुद्रान्पर्वतांस्तथा ॥ २० ॥ वेदांश्च सोपनिषदा
न्वषट्कारान्सहाध्वरैः ॥ ऋचो यजूंषि सामानि धनुर्वेदांश्च सर्वशः ॥ २१ ॥ विद्युतो मेघवृन्दानिवर्षाणि
च महाव्रत ॥ ततः स भगवान्विष्णुस्तं वैवाणं मुमोच ह ॥ २२ ॥ शुष्काशनिसमाकीर्णमहोल्काभि
श्चमुव्रत ॥ पांसुवर्षेण महता मेघसंघैश्च केवलम् ॥ २३ ॥ भूमिकंपैः सनिर्घातैर्नादैश्च विपुलैरपि ॥ भार्गवं
विह्वलं कृत्वा तेजश्चाक्षिप्य केवलम् ॥ २४ ॥ अगच्छज्ज्वलितोरामं शरो बाहुप्रचोदितः ॥ स तु विह्वल
तांगत्वा प्रतिलभ्य च चेतनाम् ॥ २५ ॥ रामः प्रत्यागतप्राणः प्राणमद्रिष्णुतेजसम् ॥ विष्णुना सोभ्यनु
ज्ञातो महेंद्रमगमत्पुनः ॥ २६ ॥ भीतश्च तत्र न्यवसद्विनीतश्च महातपाः ॥ ततः संवत्सरेऽतीति हतौ
जसमवस्थितम् ॥ २७ ॥ निर्मदं दुःखितं दृष्ट्वा पितरो राममब्रुवन् ॥ न वै सम्यगिदं पुत्रविष्णुमासाद्य वै
कृतम् ॥ २८ ॥ सहिष्यश्च मान्यश्च त्रिषु लोकेषु सर्वदा ॥ गच्छ पुत्रनर्दीपुण्यां वधूसरकृतालयाम् ॥
॥ २९ ॥ तत्रोपस्पृश्य तीर्थेषु पुनर्वपुरवाप्स्यसि ॥ दीप्तोदं नाम तत्तीर्थं यत्र ते प्रपितामहः ॥ ३० ॥
भृगुर्देवयुगे रामतप्तवानुत्तमंतपः ॥ तत्तथा कृतवात्रामो भार्गवो वचनात्पितुः ॥ ३१ ॥
प्राप्तवांश्च पुनस्तेजोभारद्वाजमहामुने ॥ एतद्यः शृणुयाद्रत्सरामचारित्रमुत्तमम् ॥ ३२ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ततोरामो जानकीं स्पृष्ट्वा पाणिः सूतैर्भक्त्या मागधैः

अ.

२०

स्तूयमानः ॥ पुष्पासारैरास्तृतोदेवसंघैः स उत्तरान्कोसलानाजगाम ॥ ३३ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वाल्मी
कीये० जामदग्न्यविश्वरूपदर्शननामनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥
अथ सीतालक्ष्मणाभ्यां सह केनापि हेतुना ॥ जगाम विपिनं रामो दंडकारण्यमाश्रितः ॥ १ ॥ तत्र गो
दावरीतीरे पर्णशालां विधाय सः ॥ उवास कंचित्कालं वैमृगयामभिकारयन् ॥ २ ॥ कदाचिद्वावणो
मोहालंकायां तान्यवासयत् ॥ तामदृष्ट्वा ततो रामो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ ३ ॥ आटुश्चाटवीं सर्वासी
ता दर्शनलालसौ ॥ रामस्य रुदतस्तस्य बाष्पवारिसमुद्भवा ॥ ४ ॥ नदीवैतरणी चाभूच्चक्षुषोराशुमु
द्भवम् ॥ वितरत्यश्रुवैयस्मादतो वैतरणी स्मृता ॥ ५ ॥ पितृणां तरणं यस्मान्नृणां म्रानेन तर्पणात् ॥
तेनापिकारणेनासौ नदीवैतरणी स्मृता ॥ ६ ॥ नेत्रयोर्दूषिकायाश्च ताभिः शैलास्ततो भवन् ॥ सुग्री
वेण वानरेण सख्यं कर्तुमहामनाः ॥ ७ ॥ ऋष्यमूकमगाद्रामो लक्ष्मणेनानुजेन च ॥ पंचभिर्मित्रिभिः सार्द्धं
सुग्रीवो नाम वानरः ॥ ८ ॥ यत्रास्ते वालिभयतः सोऽपश्यद्रामलक्ष्मणौ ॥ चापवाणधरौ वीरौ ग्रसन्तावि
वचाम्बरम् ॥ ९ ॥ तौ दृष्ट्वा सुमहत्रस्तौ वालिपक्षावमन्यत ॥ प्रास्थापयद्भूमंतं भिक्षुरूपेण वा
नरम् ॥ १० ॥ आत्मानं दर्शयामास हनुमात्रामलक्ष्मणौ ॥ को भवानिति चोक्ते चतुर्बाहुं
किरीटिनम् ॥ ११ ॥ शंखचक्रगदापाणिं वनमालाविभूषितम् ॥ श्रीवत्सवक्षसं देवं पीतवाससम्

रा.

स. १०

२०

च्युतम् ॥ १२ ॥ लक्ष्मोसरस्वतीभ्यां च संश्रितो भयपार्श्वकम् ॥ ब्रह्मपुत्रैः स नंदाद्यैः स्तूयमानं समन्त
तः ॥ १३ ॥ देवर्षिपितृगंधर्वैः सिद्धविद्याधरैरगैः ॥ सेव्यमानं महात्मानं पुंडरीकविलोचनम् ॥ १४ ॥
सहस्रसूर्यसंकाशं शतचन्द्रशुभाननम् ॥ फणासहस्रमतुलं धारयन्तश्च लक्ष्मणम् ॥ १५ ॥ अनन्तं
रामशिरसि आतपत्रं फणागणैः ॥ दधानं सर्वलोके शनागसंघैश्च संस्तुतम् ॥ १६ ॥ आत्मानं दर्शयामा
सरामचंद्रो हनुमते ॥ तद्रूपं हनुमान् वीक्ष्य किमेतदिति विस्मितः ॥ १७ ॥ क्षणं निमील्य नयने पुनः सो
ऽपश्यदद्भुतम् ॥ स्तुत्वानत्वा च बहुधा सोऽब्रवीद्राघवं वचः ॥ १८ ॥ अहं सुग्रीवसचिवो हनुमात्रामवा
नरः ॥ सुग्रीवेण प्रेषितो हं युवां कौज्ञातुमागतः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा युवां च द्विभुजौ चापवाणधरौ परम् ॥ आ
गत्य चान्यथा दृष्ट्वं दमे को भवानिति ॥ २० ॥ इति पवनसुतं तं व्याकुलं व्याहरन्तं किमिति कथमिती
दं कंपमानं पुर्वगम् ॥ कृतकरपुटमौलिसंविधेयं नृवन्तं मधुरतरमुदारं रामचंद्रो ब्रवीत्तम् ॥ २१ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे श्रीरामचतुर्भुजरूपदर्शननाम दशमः सर्गः
॥ १० ॥ रामः प्राह हनुमन्तमात्मानं पुरुषोत्तमः ॥ वत्सवत्सह नृमंस्त्वं भक्तो यत्पृष्टवानसि ॥ १ ॥ तत्तेऽहं
संप्रवक्ष्यामि शृणुष्व अवहितो मम ॥ अवाच्यमेतद्विज्ञानमात्मगुह्यं सनातनम् ॥ २ ॥ यन्न देवा विजानंति
यतंतोऽपि द्विजातयः ॥ इदं ज्ञानं समाश्रित्य ब्रह्मभूता द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ न संसारं प्रपश्यंति पूर्वेऽपि ब्र

ब्रह्मवादिनः ॥ गुह्याद्ब्रह्मतमं साक्षाद्गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ४ ॥ वंशे भक्तिमतो ह्यस्य भवंति ब्रह्मवादिनः ॥
 आत्मायः केवलः स्वच्छः शांतः सूक्ष्मः सनातनः ॥ ५ ॥ अस्ति सर्वांतरः साक्षाच्चिन्मात्रस्तमसः परः ॥
 सौंदर्यामी सत्पुरुषः स प्राणः समेश्वरः ॥ ६ ॥ सकालाग्निस्तदव्यक्तं सद्यो वेदयति श्रुतिः ॥ अस्माद्भि
 जायते विश्वमत्रैव प्रविलीयते ॥ ७ ॥ मायावीमायया बद्धः करोति विविधास्तनूः ॥ न चाप्ययं संसरति न च
 संसारयेत् प्रभुः ॥ ८ ॥ नायं पृथ्वी न सलिलं न तेजः पवनो न भः ॥ न प्राणो न मनो व्यक्तं न शब्दः स्पर्श एव
 च ॥ ९ ॥ न रूपं न सगन्धाश्च नाहङ्कर्तानवागपि ॥ न पाणि पादौ नोपायुर्न चोपस्थं प्लवंगम ॥ १० ॥
 न कर्तान च भोक्ता च न च प्रकृतिपूरुषौ ॥ न मायानैव च प्राणश्चैतन्यं परमार्थतः ॥ ११ ॥ यथा प्रकाशत
 मसोः सम्बंधो नोपपद्यते ॥ तद्वदेव न सम्बंधः प्रपञ्चपरमात्मनोः ॥ १२ ॥ छायातरु यथा लोके परस्पर
 विलक्षणौ ॥ तद्वत्प्रपञ्चपूरुषौ विभिन्नौ परमार्थतः ॥ १३ ॥ यद्यात्मा मलिनोऽस्वस्थो विकारी स्या
 त्स्वभावतः ॥ न हितस्य भवेन्मुक्तिर्जन्मान्तरात्तैरपि ॥ १४ ॥ पश्यन्ति मुनयो मुक्ताः स्वात्मानं पर
 मार्थतः ॥ विकारहीनं निर्दुःखमानं दात्मानमव्ययम् ॥ १५ ॥ अहङ्कर्ता सुखी दुःखी कृशः स्थूल इति
 यामतिः ॥ साप्यहं कृतिसम्बन्धादात्मन्यारोप्यते जनैः ॥ १६ ॥ वदन्ति वेदविद्वांसः साक्षिणं प्रकृतेः परम्
 भोक्तारमक्षयं बुद्ध्या सर्वत्र समवस्थितम् ॥ १७ ॥ तस्मादज्ञानमूलोऽयं संसारः सर्वदेहिनां ॥ अज्ञानाद

न्यथा ज्ञातं तच्च प्रकृतिसङ्गतम् ॥ १८ ॥ नित्योदितः स्वयं ज्योतिः सर्वगः पुरुषः परः ॥ अहंकारावि
 वेकेन कर्ता हि मिति मन्यते ॥ १९ ॥ पश्यन्ति ऋषयो व्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् ॥ प्रधानं प्रकृतिबु
 द्धाकारणं ब्रह्मवादिनः ॥ २० ॥ तेनात्र सङ्गतो ह्यात्मा कूटस्थोऽपि निरंजनः ॥ आत्मानमक्षरं ब्रह्म
 नावबुद्धयं तितत्त्वतः ॥ २१ ॥ अनात्मन्यात्मविज्ञानं तस्माद्दुःखं तथेतरत् ॥ रागद्वेषादयो दोषाः सर्वे
 भ्रान्तिनिवन्धनाः ॥ २२ ॥ कार्ये ह्यस्य भवेदेषा पुण्या पुण्यमिति श्रुतिः ॥ तद्वशादेव सर्वेषां सर्वदे
 हसमुद्भवः ॥ २३ ॥ नित्यः सर्वत्र गोह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः ॥ एकः स भिद्यते शक्त्या मायया न स्व
 भावतः ॥ २४ ॥ तस्मादद्वैतमेवाहुर्मुनयः परमार्थतः ॥ भेदोऽव्यक्तस्वभावेन सा च माया त्मसंश्र
 या ॥ २५ ॥ यथा हि धूमसंपर्कात्त्राकाशो मलिनो भवेत् ॥ अंतःकरणजैर्भावैरात्मा तद्वन्न लिप्यते ॥
 ॥ २६ ॥ यथा स्वप्नप्रभया भातिकेवलः स्फटिकोपलः ॥ उपाधिहीनो विमलस्तथैवात्मा प्रकाशते ॥
 ॥ २७ ॥ ज्ञानस्वरूपमेवाहुर्जगदेतद्विचक्षणाः ॥ अर्थस्वरूपमेवाज्ञाः पश्यन्त्यन्ये कुबुद्धयः ॥ २८ ॥
 कूटस्थो निर्गुणो व्यापी चेतन्यात्मा स्वभावतः ॥ दृश्यते ह्यर्थरूपेण पुरुषैर्भ्रान्तिदृष्टिभिः ॥ २९ ॥ य
 थालं सद्यते व्यक्तः केवलः स्फटिकोजनैः ॥ रक्तिकाऽव्यवधानेन तद्वत्परमपूरुषः ॥ ३० ॥ तस्मा
 दात्माक्षरः शुद्धो नित्यः सर्वगतोऽव्ययः ॥ उपासितव्यो मंतव्यः श्रोतव्यश्च मुमुक्षुभिः ॥ ३१ ॥

यदामनसि चैतन्यं भातिसर्वत्रंगं सदा ॥ योगिनोऽव्यवधानेन तदा संपद्यते स्वयम् ॥ ३२ ॥ यदा सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येवाभिपश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते स्वयम् ॥ ३३ ॥ यदा सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव न पश्यति ॥ एकीभूतः परेणासौ तदा भवति केवलः ॥ ३४ ॥ यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामायेऽस्य हृदि स्थिताः ॥ तदा सावमृतीभूतः क्षेमं गच्छति पण्डितः ॥ ३५ ॥ यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनु पश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ३६ ॥ यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ॥ मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतः ॥ ३७ ॥ यदा जन्म जरा दुःख व्याधीना मेक भेषजम् ॥ केवलं ब्रह्म विज्ञानं जायतेऽसौ तदा शिवः ॥ ३८ ॥ यथानदी नदालोके सागरेणैकतां ययुः ॥ तद्ब्रह्मात्मा क्षरेणासौ निष्कलेनैकतां व्रजेत् ॥ ३९ ॥ तस्माद्विज्ञानमेवास्ति न प्रपञ्चो न संस्थितिः ॥ अज्ञानेनावृतं लोके विज्ञानं तेन मुह्यति ॥ ४० ॥ तज्ज्ञानं निर्मलं सूक्ष्मं निर्विकल्पं यदा व्ययम् ॥ अज्ञानमिति तत्सर्वविज्ञानमिति मे मतम् ॥ ४१ ॥ एतत्ते परमं सांख्यं भावितं ज्ञानमुत्तमम् ॥ सर्ववेदान्तसारं हि योगस्तत्रैकचित्ता ॥ ४२ ॥ योगात्संजायते ज्ञानं ज्ञानाद्योगः प्रजायते ॥ योगज्ञानाभियुक्तस्य नावाप्यं विद्यते कचित् ॥ ४३ ॥ यदेव योगिनो यांति सांख्यं तदभिगम्यते ॥ एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स तत्त्ववित् ॥ ४४ ॥ अन्ये च योगिनो वत्स एश्वर्यासक्तचेतसः ॥ मज्जंति तत्र तत्रैव सत्त्वात्मै-

क्यमिति श्रुतिः ॥ ४५ ॥ यत्तत्सर्वगतं दिव्यमैश्वर्यमचलं महत् ॥ ज्ञानयोगाभियुक्तस्तु देहान्ते तदवा मुयात् ॥ ४६ ॥ एष आत्मा ह्यव्यक्तो मायावी परमेश्वरः ॥ कीर्तितः सर्ववेदेषु सर्वात्मा सर्वतो मुखः ॥ ४७ ॥ सर्वकामः सर्वरसः सर्वगंधोऽजरो मरः ॥ सर्वतः पाणिपादोऽहं मंतर्यामी सनातनः ॥ ४८ ॥ अपाणिपादो जवनोऽग्रहीता हृदि संस्थितः ॥ अचक्षुरपि पश्यामि तथाऽकर्णः शृणोम्यहम् ॥ ४९ ॥ वेदाहं सर्वमेवेदं न मां जानाति कश्चन ॥ प्राहुर्महान्तं पुरुषं मामेकं तत्त्वदर्शिनः ॥ ५० ॥ निर्गुणामलरूपस्य यत्तदैश्वर्यमुत्तमम् ॥ यन्न देवा विजानंति मोहिता माययाम म ॥ ५१ ॥ यन्मे गुह्यतमं देहं सर्वगतं त्वदर्शिनः ॥ प्रविष्टा मम सायुज्यं लभन्ते योगिनोऽव्ययम् ॥ ५२ ॥ येषां हि न समापन्ना माया वै विश्वरूपिणी ॥ लभन्ते परमं शुद्धं निर्वाणं ते मया सह ॥ ५३ ॥ न तेषां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥ प्रसादान्मम ते वत्स एतद्वेदानुशासनम् ॥ ५४ ॥ नापुत्रशिष्ययोगिभ्यो दातव्यं हनुमन्कचित् ॥ यदुक्तमेतद्विज्ञानं सांख्ययोगसमाश्रयम् ॥ ५५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे सांख्ययोगो नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ पुरारामः प्रवचनमुवाच द्विजपुंगवः ॥ अव्यक्तादभवत्कालः प्रधानं पुरुषः परः ॥ १ ॥ तेभ्यः सर्वमिदं जातं तस्मात्सर्वमहं जगत् ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ २ ॥ सर्वतः श्रु-

तिमल्लोके सर्वमावृत्त्यतिष्ठति ॥ सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ॥ ३ ॥ सर्वाधा
रं स्थिरानंदमव्यक्तं द्वैतवर्जितम् ॥ सर्वोपमानरहितं प्रमाणातीतगोचरम् ॥ ४ ॥ निर्विकल्पं निराभासं
सर्वाभासंपरामृतम् ॥ अभिन्नं भिन्नसंस्थानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् ॥ ५ ॥ निर्गुणं परमं व्योम तज्ज्ञा
नं सूरयो विदुः ॥ स आत्मा सर्वभूतानां स बाह्याभ्यंतरात्परः ॥ ६ ॥ सोऽहं सर्वत्र गः शांतो ज्ञानात्मा परमे
श्वरः ॥ मया ततमिदं विश्वं जगदव्यक्तरूपिणा ॥ ७ ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥ प्र
धानं पुरुषं चैव तत्त्वद्वयमुदाहृतम् ॥ ८ ॥ तयो रनादिर्निर्दिष्टः कालः संयोजकः परः ॥ त्रयमेतदनाद्यंत
मव्यक्ते समवस्थितम् ॥ ९ ॥ तदात्मकं तदन्यत्स्यात्तद्रूपं मामकं विदुः ॥ महदाद्यं विशेषांतं संप्रसूते
खिलं जगत् ॥ १० ॥ या सा प्रकृतिरुद्दिष्टा मोहिनी सर्वदेहिनाम् ॥ पुरुषः प्रकृतिस्थोऽपि भुंक्ते यः प्राकृता
न्गुणान् ॥ ११ ॥ अहंकाराविविक्तत्वात् प्रोच्यते पंचविंशकः ॥ आद्यो विकारः प्रकृतिर्महानात्मेति
कथ्यते ॥ १२ ॥ विज्ञानशक्तिर्विज्ञानादहंकारस्तदुत्थितः ॥ एक एव महानात्मा सोऽहंकारोऽभिधीय
ते ॥ १३ ॥ स जीवः सौतरात्मेति गीयते तत्त्वचित्तकैः ॥ तेन वेदयते सर्वं सुखं दुःखं च जन्म सु ॥ १४ ॥
स विज्ञानात्मकस्तस्य मनः स्यादुपकारकम् ॥ तेनाविवेकतस्तस्मात्संसारः पुरुषस्य तु ॥ १५ ॥
स चाविवेकः प्रकृतौ संगात्कालेन सोऽभवत् ॥ कालः सृजति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ॥ १६ ॥ सर्वे

कालस्य वशगानकालः कस्यचिद्दशे ॥ सौतरा सर्वमेवेदं नियच्छति सनातनः ॥ १७ ॥ प्रोच्यते
भगवान्प्राणः सर्वज्ञः पुरुषः परः ॥ सर्वेन्द्रियेभ्यः परमं मनः प्राहुर्मनीषिणः ॥ १८ ॥ मनसश्चाप्यहं
कारमहंकारान्महान्परः ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ॥ १९ ॥ पुरुषाद्भगवान्प्राणस्त
स्य सर्वमिदं जगत् ॥ प्राणात्परतरं व्योम व्योमातीतोऽग्निरीश्वरः ॥ २० ॥ सोऽहं सर्वत्र गः शांतो ज्ञानात्मा
परमेश्वरः ॥ नास्ति मत्परमं भूतं मां विज्ञाय विमुच्यते ॥ २१ ॥ नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावर
जंगमम् ॥ ऋते मामेकमव्यक्तं व्योम रूपं महेश्वरम् ॥ २२ ॥ सोऽहं सृजामि सकलं संहरामि सदा जगत् ॥
मायामाया मयो देवः कालेन सह संगतः ॥ २३ ॥ मत्संनिधावेष कालः करोति सकलं जगत् ॥ नियोजयत्य
नं तात्मा ह्येतद्देवानुशासनम् ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीम० आ० वा० उपनिषत्कथनं नाम द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥
वक्ष्ये समाहितमनाः शृणुष्व पवनात्मज ॥ येनेदं लभ्यते रूपं येनेदं संप्रवर्तते ॥ १ ॥ नाहं तपोभिर्विवि
धैर्न दानेन न चैज्यया ॥ शक्यो हि पुरुषैर्ज्ञातुं मृते भक्तिमनुत्तमाम् ॥ २ ॥ अहं हि सर्वभावानामंतस्तिष्ठा
मि सर्वगः ॥ मां सर्वसाक्षिणं लोकानजानंति प्लवंगम ॥ ३ ॥ यस्यांतरा सर्वमिदं यो हि सर्वांतरः परः ॥
सोऽहं धाता विधाता च लोकेऽस्मिन् विश्वतो मुखः ॥ ४ ॥ न मां पश्यंति मुनयः सर्वेऽपि त्रिदिवौकसः ॥ ब्राह्म
णामनवः शक्रा ये चान्येऽपि तौ जसः ॥ ५ ॥ गृणंति सततं वेदामामेकं परमेश्वरम् ॥ यजंति विविधैरग्नि

ब्राह्मणावैदिकैर्मखैः ॥६॥ सर्वलोकानमस्यंतिब्रह्मलोकेपितामहम् ॥ ध्यायंतियोगिनोदेवंभूताधिप
तिमीश्वरम् ॥७॥ अहं हि सर्वज्ञानां भोक्ता चैव फलप्रदः ॥ सर्वदेवतनुर्भूत्वा सर्वात्मा सर्वसंस्तुतः ॥
॥ ८ ॥ मां पश्यंतीह विद्वांसो धार्मिका वेद्वादिनः ॥ तेषां संनिहितो नित्यं ये भक्ता मामुपासते ॥९॥
ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या धार्मिकामामुपासते ॥ तेषां ददामि तत्स्थानमानंदं परमं पदम् ॥१०॥ अन्येपि
ये विकर्मस्थाः शूद्राद्यानीचजातयः ॥ भक्तिमंतः प्रमुच्यंते कालेन मयि संगताः ॥ ११ ॥ नमस्कृत्वा वि
नश्यंति मद्रक्ता वीतकल्मषाः ॥ आदावेतत्प्रतिज्ञातं न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ १२ ॥ यो वा निंदति तं
मूढो देवं देवं संनिंदति ॥ यो हितं पूजयेद्भक्त्या स पूजयति मां सदा ॥ १३ ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं मदा
राधनकारणात् ॥ यो मे ददाति नियतः समे भक्तः प्रियो मतः ॥ १४ ॥ अहं हि जगतामादौ ब्रह्माणं प
रमेष्ठिनम् ॥ निधाय दत्तवान्वेदानशेषानास्य निःसृतान् ॥ १५ ॥ अहमेव हि सर्वेषां योगिनां गुरुरव्य
यः ॥ धार्मिकाणां च गोप्ता हं निहंता वेदविद्विषाम् ॥ १६ ॥ अहं वै सर्वसंसारान् मोचको योगिनामिह ॥
संसारहेतुरेवाहं सर्वसंसारवर्जितः ॥ १७ ॥ अहमेव हि संहर्ता स्रष्टा हं परिपालकः ॥ मायावीमामि
का शक्तिर्माया लोकविमोहिनी ॥ १८ ॥ ममैव च पराशक्तिर्यासा विद्येति गीयते ॥ नाशयामि तया मा
यां योगिनां हृदिसंस्थितः ॥ १९ ॥ अहं हि सर्वशक्तीनां प्रवर्तकनिवर्तकः ॥ आधारभूतः सर्वासां निधानम

मृतस्य च ॥ २० ॥ एका सर्वांतराशक्तिः करोति विविधं जगत् ॥ भूत्वानारायणो नंतो जगन्नाथो जगन्मयः ॥
॥ २१ ॥ तृतीयामहती शक्तिर्निहंति सकलं जगत् ॥ तामसी मे समाख्याता कालात्मारुद्ररूपिणी ॥
॥ २२ ॥ ध्यानेन मां प्रपश्यंतिकेचिज्ज्ञानेन चापरे ॥ अपरे भक्तियोगेन कर्मयोगेन चापरे ॥ सर्वेषामे
व भक्तानामेष प्रियतरो मम ॥ २३ ॥ यो हि ज्ञानेन मां नित्यमाराधयति नान्यथा ॥ अन्ये च ये त्रयो
भक्तमदाराधनकांक्षिणः ॥ २४ ॥ तेषामां प्राप्नुवंत्येव नावर्तते च वै पुनः ॥ मया ततमिदं कृत्स्नमेत
द्यो वेदसोऽमृतः ॥ २५ ॥ पश्याम्यशेषमेवेदं वर्तमानं स्वभावतः ॥ करोति काले भगवान्महायोगेश्वरः
स्वयम् ॥ २६ ॥ योगं संप्रोच्यते योगी माया शस्त्रेषु मूरिभिः ॥ योगेश्वरोऽसौ भगवान्महादेवो महान् प्र
भुः ॥ २७ ॥ महत्त्वात् सर्वसत्त्वानां परत्वात् परमेश्वरः ॥ प्रोच्यते भगवान्ब्रह्मामहान्ब्रह्ममयो यतः ॥ २८ ॥
यो मामेवं विजानाति महायोगेश्वरेश्वरम् ॥ सोऽविकंपेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥ २९ ॥ सोऽहं प्रेरयिता
देवः परमानंदमाश्रितः ॥ तिष्ठामि योगी सततं यस्तद्वेदसवेदवित् ॥ ३० ॥ इति गुह्यतमं ज्ञानं सर्ववेदे
षु निश्चितम् ॥ प्रसन्नचेतसेदं धार्मिकाया हिताग्रये ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आ
दिकाव्ये अद्भुतोत्तरकांडे भक्तियोगो नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
सर्वलोकैकनिर्माता सर्वलोकैकरक्षिता ॥ सर्वलोकैकसंहर्ता सर्वात्मा हं सनातनः ॥ १ ॥ सर्वेषामेव

अ.

२५

स्तूनामंतर्यामीपिताह्वं ॥ मय्येवांतःस्थितं सर्वनाहं सर्वत्र संस्थितः ॥ २ ॥ भवताचाद्रुतं दृष्टं
 त्वस्वरूपं तु मामकम् ॥ ममैषा ह्युपमा वत्समा यया दर्शिता मया ॥ ३ ॥ सर्वेषामेव भावानामंतरा समव-
 स्थितः ॥ प्रेरयामि जगत्सर्वक्रियाशक्तिरियं मम ॥ ४ ॥ मयेदं चेष्टते विश्वं मत्स्वभावानुवर्ति च ॥ सो-
 हं काले जगत्कृत्स्नं करोमि हनुमन्किल ॥ ५ ॥ संहाराम्येकरूपेण द्विधा वस्थाममैव तु ॥ आदिमध्यां-
 तनिर्मुक्तो मायातत्त्वप्रवर्तकः ॥ ६ ॥ क्षोभयामि च सर्गादौ प्रधानपुरुषाबुधौ ॥ ताभ्यां संजायते सर्वसंयु-
 क्ताभ्यां परस्परम् ॥ ७ ॥ महदादिक्रमेणैव मम तेजो विजृम्भितं ॥ यो हि सर्वजगत्साक्षी कालचक्रप्रवर्त-
 कः ॥ ८ ॥ हिरण्यगर्भो मूर्तिर्दः सोऽपि मद्देहसंभवः ॥ तस्मै दिव्यं स्वमैश्वर्यं ज्ञानयोगं सनातम् ॥ ९ ॥
 दत्तवानात्मजान्वेदान्कल्पादौ चतुरःकिल ॥ समन्युयोगतो ब्रह्मा स दामद्भावभाविताः ॥ १० ॥
 दिव्यं तन्मामकैश्वर्यं सर्वदा वहति स्वयम् ॥ स सर्वलोकनिर्माता मन्त्रियोगेन सर्ववित् ॥ ११ ॥ भू-
 त्वा चतुर्मुखः सर्गसृजते वात्मसंभवः ॥ योऽपि नारायणो नंतो लोकानां प्रभवाप्ययः ॥ १२ ॥ ममैव प-
 रमाभूर्तिः करोति परिपालनं ॥ योन्तकः सर्वभूतानां रुद्रः कालात्मकः प्रभुः ॥ १३ ॥ मदाज्ञया सौ-
 सततं संहरत्येव मेतनुः ॥ हव्यं वहति देवानां कव्यं कव्याशिनामपि ॥ १४ ॥ पाकं च कुरुते वह्निः सो-
 ऽपि मच्छक्तिचोदितः ॥ भुक्तमाहारजातं यत्पचत्येतदहर्निशम् ॥ १५ ॥ वैश्वानरोऽग्निर्भगवानीश्वरस्य

रा.

स. १४

२५

नियोगतः ॥ यो हि सर्वाभिसां योनिर्वरुणो देवपुंगवः ॥ १६ ॥ स संजीवयते सर्वमीशस्यैव नियोगतः ॥
 योऽतस्तिष्ठति भूतानां वहिर्देवो निरंजनः ॥ १७ ॥ मदाज्ञया सौभूतानां शरीराणि विभर्ति हि ॥ योऽपि
 संजीवनो नृणां देवानाममृताकरः ॥ १८ ॥ सोमः समन्त्रियोगेन चोदितः किल वर्तते ॥ यः स्वभासा-
 जगत्कृत्स्नं प्रकाशयति सर्वदा ॥ १९ ॥ सूर्योऽवृष्टिवितनुतेशास्त्रेणैव स्वयं भुवः ॥ योऽप्यशेषजगच्छा-
 स्ताशक्रः सर्वमिरेश्वरः ॥ २० ॥ यज्ञानां फलदो देवो वर्ततेऽसौ मदाज्ञया ॥ यः प्रशास्ता ह्यसाधूनां व-
 र्तेते नियमादिह ॥ २१ ॥ यमो वैवस्वतो देवो देवदेव नियोगतः ॥ योऽपि सर्वधनाध्यक्षो धनानां संप्रदायकः ॥
 ॥ २२ ॥ सोऽपीश्वर नियोगेन कुबेरो वर्तते सदा ॥ यः सर्वरक्षसां नाथस्तापसानां फलप्रदः ॥ २३ ॥ मन्त्रि-
 योगादसौ देवो वर्तते निर्ऋतिः सदा ॥ वेतालगणभूतानां स्वामी भोगफलप्रदः ॥ २४ ॥ ईशानः स-
 र्वभक्तानां सोऽपि तिष्ठेन्ममाज्ञया ॥ यो वामदेवो गिरसः शिष्यो रुद्रगणाग्रणीः ॥ २५ ॥ रक्षको योगिनां
 नित्यं वर्तते सौमदाज्ञया ॥ यश्च सर्वजगत्पूज्यो वर्तते विघ्नकारकः ॥ २६ ॥ विनायको धर्मनेता सोऽपि
 मद्रचनात्किल ॥ योऽपि वेदविदां श्रेष्ठो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ २७ ॥ स्कंदोऽसौ वर्तते नित्यं स्वयं भूः प्रति-
 चोदितः ॥ ये च प्रजानां पतयो मरीच्याद्या महर्षयः ॥ २८ ॥ सृजंति विविधं लोकं परस्यैव नियोगतः ॥
 याच श्रीः सर्वभूतानां ददाति विपुलां श्रियम् ॥ २९ ॥ पत्नी नारायणस्यासौ वर्तते मदनुग्रहात् ॥ वाचं ददा-

अ.
२६

तिविपुलांयाचदेवीसरस्वती ॥३०॥ सापीश्वरनियोगेनचोदितासंप्रवर्तते ॥ याशेषपुरुषान्धोराद्वर
कात्तारयत्यपि ॥३१॥ सावित्रीसंस्मृतादेवीदेवाज्ञानुविधायिनी ॥ पार्वतीपरमादेवीब्रह्मविद्याप्रदायि
नी ॥३२॥ यापिध्याताविशेषेणसापिमद्रचनानुगा ॥ योनंतोमहिमानंतःशेषोऽशेषामरप्रभुः ॥३३॥
दधातिशिरसालोकंसोपिदेवनियोगतः ॥ योगिःसंवर्तकोनित्यंवडवारूपसंस्थितः ॥३४॥ पिव
त्यखिलमंभोधिमीश्वरस्यनियोगतः ॥ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चतथाश्विनौ ॥३५॥ अन्या
श्चदेवताःसर्वामच्छासनमधिष्ठिताः ॥ गंधर्वाउरगायक्षाःसिद्धाःसाध्याश्चचारणाः ॥३६॥ भूतर
क्षःपिशाचाश्चस्थिताःशास्त्रेस्वयंभुवः ॥ कलाकाष्ठानिमेषाश्चमुहूर्तादिवसाःक्षणाः ॥३७॥ ऋत्व
ब्दमासपक्षाश्चस्थिताःशास्त्रेप्रजापतेः ॥ युगमन्वंतराण्येवममतिष्ठतिशासने ॥३८॥ पराश्चैवपरा
र्द्धाश्चकालभेदास्तथापरे ॥ चतुर्विधानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥३९॥ नियोगादेववर्ततेस
र्वाण्येवस्वयंभुवः ॥ पत्तनानिचसर्वाणिभुवनानिचशासनात् ॥४०॥ ब्रह्मांडानिचवर्ततेदेवस्यपरमा
त्मनः ॥ अतीतान्यप्यसंख्यानिब्रह्मांडानिमदाज्ञया ॥४१॥ प्रवृत्तानिपदार्थैर्वैःसहितानिसमंत
तः ॥ ब्रह्मांडानिभविष्यंतिसहवस्तुभिरात्मगैः ॥४२॥ हरिष्यंतिसहैवाज्ञापरस्यपरमात्मनः ॥ भूमि
रापोनलोवायुःखंमनोबुद्धिरेवच ॥४३॥ भूतादिरादिप्रकृतिर्नियोगान्ममवर्तते ॥ याशेषसर्वजमतांमो

रा.
स. १४

२६

हिनीसर्वदेहिनाम् ॥४४॥ मायापिवर्ततेनित्यंसापीश्वरनियोगतः ॥ विधूयमोहकलिलंययापश्य
तितत्पदम् ॥४५॥ सापिविद्यामहेशस्यनियोगाद्रशवर्तिनी ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनममशक्त्यात्मकंजग
त् ॥४६॥ मयैवपूर्यतेविश्वमय्येवप्रलयं व्रजेत् ॥ अहं हि भगवानीशःस्वयंज्योतिःसनातनः ॥४७॥
परमात्मापरंब्रह्ममत्तोह्यन्यन्नविद्यते ॥ इत्येतत्परमंज्ञानंभवतेकथितंमया ॥४८॥ ज्ञात्वाविमुच्यते
जंतुर्जन्मसंसारबंधनात् ॥ मायामाश्रित्यजातोहंगृहेदशरथस्यहि ॥४९॥ रामोहंलक्ष्मणोह्येषशत्रु
घ्नोभरतोपिच ॥ चतुर्धासंप्रभूतोहंकथितंतेऽनिलात्मजे ॥५०॥ मयास्वरूपंचतवकथितंयत्पृथंग
म ॥ कृपयातद्गुदाधार्यनविस्मर्तव्यमेवहि ॥५१॥ येनायंपठ्यतेनित्यंसंवादोभवतोमम ॥ जीवन्मुक्तो
भवेत्सोपि सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥५२॥ श्रावयेद्वा द्विजांश्छुद्धान्ब्रह्मचर्यपरायणान् ॥ योवाविचार
येदर्थसयातिपरमांगतिम् ॥५३॥ यश्चैतच्छृणुयान्नित्यंभक्तियुक्तोदृढव्रतः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोब्रह्म
लोकेमहीयते ॥५४॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपठितव्योमनीषिभिः ॥ श्रोतव्यश्चापिमंतव्योविशेषा
द्ब्राह्मणैःसदा ॥५५॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअद्भुतोत्तरकांडेभगवद्धनु
मत्संवादोनामचतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
सध्यात्वाहृदिस्थं प्रणिपत्यमूर्ध्नावद्वांजलिर्वायुसुतोमहात्मा ॥ ओंकारमुच्चार्यविलोक्यदेवमंतःशरी

रेनिहितं गुहायाम् ॥ १ ॥ रामं महात्मानमकुण्ठशक्तिसनंदमुख्यैः स्तुतमप्रमेयम् ॥ तुष्टावचब्रह्ममयैर्वचो
भिरानंदपूर्णायतमानसः सन् ॥ २ ॥ त्वामेकमीशं पुरुषं पुराणं प्राणेश्वरं राममनन्तयोगं ॥ नमामि स
र्वोत्तरसन्निविष्टं प्रचेतसं ब्रह्ममयं पवित्रं ॥ ३ ॥ पश्यंति त्वां सुनयो ब्रह्मयो निदांताः शान्ता विमलं रुक्मवर्णं ॥
ध्यात्वा त्मस्थमचलं स्वेशरीरे कविपरम्यः परमं परंच ॥ ४ ॥ त्वत्तः प्रसूता जगतः प्रसूतिः सर्वा त्मसृष्टेः
परमाणुभूतः ॥ अणोरणीयान्महतो महीयांस्त्वामेव सर्वप्रवदंति संतः ॥ ५ ॥ हिरण्यगर्भो जगदंत
रात्मा त्वत्तोऽधिजातः पुरुषः पुराणः ॥ स जायमानो भवता विसृष्टो यथा विधानं सकलं स सर्ज ॥ ६ ॥
त्वत्तो वेदाः सकलाः संप्रवृत्तास्त्वय्येवान्ते संस्थिते लभन्ते ॥ पश्यामि त्वां जगतो हेतुभूतं नृत्यंतं
स्वेहृदये संनिविष्टम् ॥ ७ ॥ त्वयैवेदं ब्राम्यते ब्रह्मचक्रं मायावी त्वं जगतामेकनाथः ॥ नमामि त्वां श
रणं संप्रपद्ये योगात्मानं चित्पतिं दिव्यनृत्यम् ॥ ८ ॥ पश्यामि त्वां परमाकाशमध्ये नृत्यंतं ते महिमानं स्म
रामि ॥ सर्वात्मानं बहुधा संनिविष्टं ब्रह्मानन्दमनुभूयानुभूय ॥ ९ ॥ ओंकारस्ते वाचको मुक्तिधीजं त्वामक्ष
रं प्रकृतौ गूढरूपम् ॥ तं त्वांसत्यं प्रवदंतीह संतः स्वयं प्रभं भवतो यत्प्रकाशम् ॥ १० ॥ स्तुवंति त्वांसतं
सर्वदेवानमंति त्वामृषयः क्षीणदोषाः ॥ शान्तात्मानः सत्यसंधं वरिष्ठं विशंतित्वां यतयो ब्रह्मनिष्ठाः ॥ ११ ॥
एको वेदो बहुशाखो ह्यनंतस्त्वामेवैकं बोधयत्येकरूपम् ॥ संवेद्यं त्वां शरणं ये प्रपन्नास्ते पांशान्तिः

शाश्वतीनेतरेषाम् ॥ १२ ॥ भवानीशोऽणिमादिमांस्तेजोराशिर्ब्रह्मा विश्वं परमेष्ठी वरिष्ठः ॥ आत्मा
नन्दं चानुभूयानुशेते स्वयं ज्योतिर्वचनो नित्यमुक्तः ॥ १३ ॥ एको देवस्त्वं करोषीह विश्वं त्वं पालयस्य
खिलं विश्वरूपः ॥ त्वय्येवान्ते विलयं विंदतीदं नमामि त्वां शरणं त्वां प्रपन्नः ॥ १४ ॥ त्वामेकमाहुः परमं
चैरामं प्राणं वहंतं हरि मित्रमीशम् ॥ इंदुं मृत्युमनलं चेकितानं धातारमादित्यमनेकरूपम् ॥ १५ ॥ त्व
मक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतो धर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो
त्तमोसि ॥ १६ ॥ त्वमेव विष्णुश्चतुराननस्त्वं त्वमेवरुद्रो भगवानपीशः ॥ त्वं विश्वनाभिः प्रकृतिः
प्रतिष्ठासर्वेश्वरस्त्वं परमेश्वरोसि ॥ १७ ॥ त्वामेकमाहुः पुरुषं पुराणमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥
चिन्मात्रमव्यक्तमचित्यरूपं खं ब्रह्म शून्यं प्रकृतिं निर्गुणम् ॥ १८ ॥ यदन्तरा सर्वमिदं विभातियदव्य
यं निर्मलमेकरूपम् ॥ किमप्यचित्यंतवरूपमेतत्तदन्तरायत्प्रतिभातितत्त्वम् ॥ १९ ॥ योगेश्वरं
रूपमनन्तशक्तिपरायणं ब्रह्मतनुं पवित्रम् ॥ नमाम सर्वेश्वरार्थिनस्त्वां प्रसीद भूताधिपते प्रसीद ॥ २० ॥
त्वत्पादपद्मस्मरणादशेषं संसारबीजं विलयं प्रयाति ॥ मनो नियम्य प्रणिधाय कायं प्रसादयाम्येकरसं
भवंतम् ॥ २१ ॥ नमोस्तुरामाय भवोद्भवाय कालाय सर्वैकहराय तुभ्यम् ॥ नमोस्तुरामाय कपर्दि
ने ते नमोऽग्रे दर्शय रूपमग्रम् ॥ २२ ॥ ततः स भगवान् रामो लक्ष्मणेन सह प्रभुः ॥ संहृत्य परमं रूपं प्र

अ.
२८

कृतिस्थोभवत्स्वयम् ॥ २३ ॥ सतस्यस्तवमाकर्ण्यवायुपुत्रस्यधीमतः ॥ प्राहगंभीरयावाचाहनू
मन्तरघूतमः ॥ २४ ॥ स्तोष्यंतियेनयास्तुत्यातेयास्यंतिपरांगतिम् ॥ स्थिरोभवहनूमंस्त्वंका
र्यमौपायिकंकुरु ॥ २५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे हनुमत्कृ
तस्तवराजे पञ्चदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
रामः प्रत्याह च पुनर्हनूमंतं महाद्युतिः ॥ रक्षसामेहताभार्यारावणेन दुरात्मना ॥ १ ॥ सुग्रीवेण समं
सख्यं कारयाद्यप्यवद्भम ॥ हसित्वा मधुरं वीरो हनूमान ब्रवीद्वचः ॥ २ ॥ तव भार्या महाभाग रावणेन हृते
तियत् ॥ विश्वं यथेदमाभाति तथेदं प्रतिभाति मे ॥ ३ ॥ तथापि प्रभुणा दिष्टं कार्यमेव हि किं करैः ॥
इत्युक्त्वा हनुमांस्तूर्णं प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ ४ ॥ आरोप्य स्कंधयोर्वीरौ सुग्रीवांतिकमानयत् ॥ तौ हृष्टा
पुरुषव्याघ्रौ सुग्रीवो वानरोत्तमः ॥ ५ ॥ वालिनं तं जितं मेने प्राप्तां मेने रुमांस्त्रियम् ॥ सख्यं च काररामेण
दिष्ट्या दिष्ट्येति चाब्रवीत् ॥ ६ ॥ वालिनो विलयं कृत्वा राज्यं चारुमैनिवेद्य च ॥ नानादेश्यान्वानरांश्च
आनाय्य रघुनंदनौ ॥ ७ ॥ हनूमदंगदारूढौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ सिंधोस्तटं तौ ययतुः सुग्रीवेण सह प्र
भुः ॥ ८ ॥ परिसमुद्रं लंकां च निरूप्या हरवृत्तमः ॥ वानराहियथायां तिलं कालक्ष्मणतत्कुरु ॥ ९ ॥ रामस्य
वचनं श्रुत्वा समुद्रं प्राह लक्ष्मणः ॥ सिंधोत्वं स्तंभयात्मानं यथायास्यंति वानराः ॥ १० ॥ सिंधुस्तु

रा.
स. १६

२८

प्रभुणा दिष्टं न शुश्राव यदा तदा ॥ लक्ष्मणः क्रोधसंदीप्तः पपाताब्धेर्जलान्तरे ॥ ११ ॥ तद्देहवह्नि
शिखया शुशोष जलधेर्जलम् ॥ यादां सिस्थलभाजीनि देवाभीतादिशोऽद्रवन् ॥ १२ ॥ तद्दृष्ट्वा म
हदाश्चर्यवानरा विस्मयद्भताः ॥ हाहाकारं प्रचक्रुस्ते लोकाः सर्वे चराचराः ॥ १३ ॥ ऋषयो भूत
संघाश्च स्वस्तिस्वस्तीति चाब्रुवन् ॥ राघवो लक्ष्मणं प्राहनैतद्युक्तं त्वया कृतम् ॥ १४ ॥ पुनरेनं पूर
यामि सीता विरहजेन वै ॥ अश्रुणेति प्रतिज्ञाय तं तथा पूरयत् प्रभुः ॥ १५ ॥ रामो परितदा काशात् पुष्प
वृष्टिः पपात ह ॥ लोकाश्च सुस्थिता आसंश्चितयित्वा पुनः पुनः ॥ १६ ॥ सिंधुना संस्तुतो रामः सेतुं
सिंधौ बंधह ॥ लंकायां रावणं हत्वा सगणं मधुसूदनः ॥ १७ ॥ आरोप्य पुष्पके सीतां विभीषणसहा
यवान् ॥ अयोध्यामगमद्रामः सुग्रीवहनुमदादिभिः ॥ १८ ॥ आनंदे योजयामास भ्रातृन्मातृश्ववांध
वान् ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य प्रजानामनुरंजनः ॥ १९ ॥ रामं राजानमासाद्य तिर्यश्चोपिययुर्मुदम् ।
देवदुंदुभयो नेदुःसर्वदाहिन भस्तले ॥ ववर्षुर्जलदाः काले पुष्पवृष्टिः पपात च ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा
मायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भु० रामराज्योपलंभनं नाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ॥
प्राप्तराज्यस्य रामस्य राक्षसानां क्षये कृते ॥ आजगमुर्मुनयस्तत्र राववं प्रतिनंदितुम् ॥ १ ॥ विश्वा
मित्रो यवक्रीतोरैभ्यश्च्यवन एव च ॥ कण्वश्च मुनिशार्दूलो ये पूर्वादिशमाश्रिताः ॥ २ ॥ स्वस्त्यात्रेयश्च न

अ.

२९

मुचोरिमुचोगस्त्यएवच ॥ आजग्मुर्मुनयस्तत्रयेश्रितादक्षिणांदिशम् ॥ ३ ॥ उपगुःकामठोधूम्रोरो
 द्राश्वोमुनिपुंगवः ॥ आजग्मुर्मुनयस्तत्रयेप्रतीचींसमाश्रिताः ॥ ४ ॥ शिष्योपशिष्यसहितावसिष्ठप्रमुख
 पयः ॥ आजग्मुर्हिमहात्मानउत्तरांदिशमाश्रिताः ॥ ५ ॥ प्राप्यतेतुमहात्मानोराघवस्यनिवेशनम् ॥
 गृहीत्वाफलमूलानिहुताशसमविग्रहाः ॥ ६ ॥ राघवंप्रतिनंद्याथविविशुःपरमासने ॥ राघवश्चमहातेजाः
 सीतयासहसुव्रत ॥ ७ ॥ भ्रातृभिर्मित्रिभिःसार्द्धंपौरैःश्रेणिमुखैस्तथा ॥ विनीतउपसंगम्यपूजयामा
 सतान्मुनीन् ॥ ८ ॥ अगस्त्यप्रमुखाविप्रादिष्ट्यादिष्ट्येतिचाब्रुवन् ॥ राघवंप्रशंसुस्तेमुनयोवा
 ग्विदांवराः ॥ ९ ॥ त्वंहिदेवोजगन्नाथोजगतामुपकारकः ॥ रावणस्यसपुत्रस्यसामात्यस्यवधा
 त्प्रभो ॥ १० ॥ जगदेतन्महाबाहोपुनर्जातमिवाभवत् ॥ नरावणादभ्यधिकोदुष्टोलोकभयंकरः ॥
 ॥ ११ ॥ दशस्यैर्दशदिक्कार्यमाज्ञापयतिराक्षसः ॥ सदशस्योहतोरामदिष्ट्याचजगदुद्धृतम् ॥ १२ ॥
 भगवानसिभूपालब्रह्मणाप्रार्थितःपुरा ॥ पुंडरीकविशालाक्षःश्यामआजानुबाहुकः ॥ १३ ॥ अयो
 ध्यायांप्रादुरभूदिक्ष्वाकुकुलनंदनः ॥ त्वद्दर्शनान्महाबाहोनिवृत्ताःस्मोवयंप्रभो ॥ १४ ॥ तपश्चरामः
 सहितास्त्वत्प्रसादाद्भनेवने ॥ किंतुसीतामहादेवीप्रापदुःखमहत्प्रभो ॥ १५ ॥ तदेवस्मर्यमाणंस
 चित्तमुद्वेजयेद्धिनः ॥ एवमुक्तेतुमुनिभिःसानुक्रोशंपुनःपुनः ॥ १६ ॥ जहासमधुरंसाध्वीसीता

रा.

स. १७

२९

जनकनंदिनी ॥ उवाचसस्मितदेवीतान्मुनीन्मितभाषिणी ॥ १७ ॥ मुनयोयद्यदुक्तंहिरावणस्य
 वधंप्रति ॥ परिहासइवाभातिप्रशंसनमिदं द्विजाः ॥ १८ ॥ रावणोहिदुराचारःसत्यमेतन्नसंशयः ॥
 दशभिर्वदनैर्वीरोजगदुद्वेजकोहिसः ॥ १९ ॥ दशस्यस्यवधोविप्रानप्रशंसामिहार्हति ॥ एतच्छ्रुत्वातु
 मुनयोविस्मयंपरमंगताः ॥ २० ॥ किमेतदितिहोचुस्तेपरस्परमुखेक्षणाः ॥ अयोनिसंभवासीता
 काकुत्स्थकुलमाश्रिता ॥ २१ ॥ अस्मानपिजहासेयंकिमेतन्नैवविद्महे ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतेपांसुनीनां
 भावितात्मनाम् ॥ २२ ॥ सीताभीताप्रणम्योचेकृतांजलिपुटासती ॥ पृथग्जनेवमुनयोनाहमनृतभा
 षिणी ॥ २३ ॥ यदिचाज्ञापयथमांतदावक्ष्यामिचादितः ॥ अगस्त्यप्रमुखाविप्राःसीतायाविनयान्वि
 तम् ॥ २४ ॥ आकर्ण्यवचनंप्रीताःप्रोचुस्तेकथ्यतामिति ॥ ततःसीतामहाभागप्रवक्तुमुपचक्रमे ॥
 ॥ २५ ॥ पतिमुनीन्देवरांश्चमंत्रिणःश्रेणिमुख्यकान् ॥ विनयेनाभ्यनुज्ञाप्यपूर्ववृत्तांतमादरात् ॥
 ॥ २६ ॥ पूर्वविवाहान्मुनयोयदासंपितृमंदिरे ॥ तदैकोतिथिरूपेणब्राह्मणःसमुपागतः ॥ २७ ॥
 आगत्यपितरंमह्यंतमुवाचद्विजोत्तमः ॥ चतुरोवार्षिकान्मासान्स्थायामितवमंदिरे ॥ २८ ॥ यदि
 सेवापरोनित्यंभवस्यमरसन्निभः ॥ जनकोमत्पितादेवद्विजभक्तिपरायणः ॥ २९ ॥ ब्राह्मणंवासयामा

१ पामरइव संविराजः ।

अ.
३०

सनानाभक्ष्यं समादिशत् ॥ अहंचतस्यसेवायैनियुक्ताधर्मभीरुणा ॥ ३० ॥ यदायथाज्ञापयतिद्वि-
जः सपरमार्थवित् ॥ तंतथाऽकरवंतत्ररात्रिदिवमतंद्रिता ॥ ३१ ॥ नानातीर्थाभिगमनंकृतं तेन महात्म-
ना ॥ तत्रत्याश्चकथाश्चित्राः श्रावयामासमांद्रिजः ॥ ३२ ॥ सेवयाममधैर्येणचानुकूल्येनतर्पितः ॥
कदाचिद्ब्राह्मणश्रेष्ठः प्रियभाषीयदात्थमाम् ॥ ३३ ॥ तद्वोऽहमभिधास्यामिशृणुतद्विजपुंगवाः ॥ एक-
दाप्रातरुत्थायकृतमैत्रः कृताह्निकः ॥ ३४ ॥ सीतेइतिसमाभाष्यप्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ शृणुसीतेमया
दृष्टमाश्चर्यकमलानने ॥ ३५ ॥ दधिमंडोदकाब्धेश्वपरः स्वादूदकोब्धिकः ॥ पुष्करद्वीपमावृत्य
वर्ततेवलयकृतिः ॥ ३६ ॥ पुष्करं पुष्करेदृष्टं महावह्निशिखोज्ज्वलम् ॥ पत्रायुतायुतयुतं ब्रह्मणः
परमासनम् ॥ ३७ ॥ तद्वीपवर्षयोर्मध्येमानसोत्तरसंज्ञकः ॥ मर्यादापर्वतोदैर्घ्येचायामेऽयुतयोजनः
॥ ३८ ॥ तच्छैलस्यचतुर्दिक्षुद्वीपादीनांपुराणिहि ॥ क्रीडार्थंनिर्मिताऽन्येषांमहांतिविश्वकर्मणा ॥
॥ ३९ ॥ सुमालीराक्षसश्रेष्ठः कैकसीनामतत्सुता ॥ मुनेर्विश्रवसःपत्नीसामूतरावणद्वयम् ॥ ४० ॥
एकःसहस्रवदनोद्वितीयोदशवक्रकः ॥ जन्मकालेसुरैरुक्तमाकाशेरावणद्वयम् ॥ ४१ ॥ लोकानांरा-
वणाजातं नामयौगिकमेतयोः ॥ कनिष्ठोदशकंठोयंशितिकंठप्रसादतः ॥ ४२ ॥ लंकामधिवस-
त्येषधनदेनविनिर्मिताम् ॥ ब्रह्मणोवरदानेनत्रिलोकीमवमन्यते ॥ ४३ ॥ श्रेष्ठःसहस्रवदनोरावणोलो-

रा.
स. १७

३०

करावणः ॥ स्वाभाविकबलेनासौपुष्करद्वीपमाश्रितः ॥ ४४ ॥ सूर्याचंद्रमसौगृह्यक्रीडेत्कंदुकलील-
या ॥ कुलाचलान्समुद्रद्वयकंदुकं क्रीडतेहिसः ॥ ४५ ॥ मानसोत्तरशैलस्यचतुर्दिक्षुपुराणिहि ॥ आ-
च्छिद्यसंगृहीतानिदिगीशानांमहात्मनाम् ॥ ४६ ॥ तत्रैवमतेराजामातामहकुलैःसह ॥ तत्रैद्वीयापुरी-
रम्यासस्वयंतत्रतिष्ठति ॥ ४७ ॥ अन्यान्यन्येभ्यएवादान्मंत्रिभ्योराक्षसाधिपः ॥ विशेषतोऽलंकृ-
तासापुरीपरमदुर्लभा ॥ ४८ ॥ जगतांसारमाकृष्ययथास्थानं सुमंडिता ॥ चंपकाशोकमंदारक-
दलीप्रियकार्जुनैः ॥ ४९ ॥ पाटलाशोकजंबूभिः कोविदारैश्चचंदनैः ॥ पनसैःसालतालैश्चतमालै-
र्देवदारुभिः ॥ ५० ॥ वकुलैःपारिजातैश्चकल्पवृक्षैरलंकृता ॥ अन्यैश्चविविधैर्वृक्षैःसर्वतुकुसुमो-
ज्ज्वलैः ॥ ५१ ॥ दिव्यगंधरसैर्दिव्यैः सर्वतुफलसंयुतैः ॥ भ्रमरैःकोकिलैर्नानावर्णपक्षिभिरु-
ज्ज्वला ॥ ५२ ॥ शातकौभमयैःकैश्चित्कैश्चिदग्निशिखोपमैः ॥ नीलांजननिभैश्चान्यैःशोभिता
वरपादपैः ॥ ५३ ॥ दीर्घिकाःसंतिवह्नयोत्रजलपूर्णामहोदयाः ॥ महार्हमणिसोपानाःरुफाटिकां-
तरकुट्टिमाः ॥ ५४ ॥ फुल्लपद्मोत्पलवनाश्चक्रवाकोपशोभिताः ॥ दात्यूहगणसंघुष्टाहंससारसना-
दिताः ॥ ५५ ॥ तत्रतत्रावनेर्देशवैदूर्यमणिसन्निभाः ॥ शार्दूलैःपरमोपेताःसुखार्थमुपकल्पिताः ॥ ५६ ॥
सर्वतुसुखदारम्याःपुंस्कोकिलकलारवाः ॥ येषुक्षानंदनेऽतिष्ठन्येचचैत्रवनेस्थिताः ॥ ५७ ॥ मंदरे

न्येषु शैलेषु ते वृक्षास्तत्र संस्थिताः ॥ नानामणिमयी भूमिर्मुक्ताजालमयी तथा ॥ ६८ ॥ विचित्रवद्धसो
 पानप्रासादैरुपशोभिता ॥ पुरद्वारसमाकीर्णा पुरीपरमशोभना ॥ ६९ ॥ नदेवैरनुभूयेतस्वर्गिभि
 र्नानुभूयते ॥ तत्पुरीस्थितिमाकांक्ष्यतपःकुर्वन्ति सत्तमाः ॥ ७० ॥ तस्यांसहस्रवदनो रावणो राक्षसा
 धिपः ॥ आस्ते जगद्वशीकृत्य हेलया बाहुलीलया ॥ ७१ ॥ इंद्राद्रींस्त्रिदशान्सर्वान्गले वद्धासकिन्न
 रान् ॥ गंधर्वान्दानवान्भीमान्सर्पान्विद्याधरांस्तथा ॥ ७२ ॥ बालक्रीडनया क्रीडन्मेरुमन्येतसर्प
 पम् ॥ गोष्पदं मन्यते चाब्धिसर्वलोकान्स्तृणोपमान् ॥ ७३ ॥ द्वीपाँल्लोष्ठसमान्वीरो न किंचिद्गणय
 न्दृशा ॥ सयदा सर्वलोकानां त्रासनं समुपारभत ॥ ७४ ॥ तदा पितामहोभ्येत्यपुलस्त्यो विश्रवास्तथा ॥
 न्यवारयन्त्यत्नस्तत्ततातवत्सेति भाषकाः ॥ ७५ ॥ एवं सरावणो देविसहस्रवदनो महान् ॥ पुष्करद्वी
 पमासाद्य वर्तते जनकात्मजे ॥ ७६ ॥ तस्यानुजो दशस्यो यं लंकायां जानकिस्थितः ॥ ७७ ॥ चित्रा
 णीत्यादीनि मेशंसयित्वा विप्रो मासांश्चतुरो यापयित्वा ॥ राजानं मां चाशिषा योजयित्वा जगामैकः
 प्रोषितस्तीर्थयात्राम् ॥ ७८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे सीता
 भाषणं नाम सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥
 एवं सरावणो विप्राः सहस्रवदनो महान् ॥ प्रोक्तस्तेन द्विजेनाहं श्रुत्वाऽऽश्चर्यं च विस्मिता ॥ १ ॥

अद्यापि तन्मम हृदि जागरूकं हिवर्तते ॥ पत्यामेवाहुर्वीर्येण दशस्यो रावणो हतः ॥ २ ॥ सानुगः
 ससुतामात्यः सभ्रातृकः सवान्धवः ॥ मत्कृते च पुरीदग्धासे तुर्वद्धश्च वारिधौ ॥ ३ ॥ सुग्रीवेण
 सहायेन तथा हनुमदादिना ॥ इदं लोकोत्तरं कर्म कृतं लोकहितं महत् ॥ ४ ॥ तथापि हृदि मे नैतदा
 श्रर्यं प्रतिभाति हि ॥ यदितस्य बंधं कुर्याद्रावणस्य दुरात्मनः ॥ ५ ॥ तदा संभाव्यते कीर्तिर्जगत्स्वा
 स्थ्यमवाप्नुयात् ॥ अतो मे हसितं विप्राः क्षमध्वं ज्वलनोपमाः ॥ ६ ॥ आकर्ण्य मुनयः सर्वे साधुसाध्वि
 तिवादिनः ॥ जानकीं प्रशंसंस्ते सर्वलोकहितैषिणीम् ॥ ७ ॥ राघवो वचनं श्रुत्वा सीतायार्वार्यवर्द्ध
 नम् ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः सर्वानाज्ञापयत्प्रभुः ॥ ८ ॥ मुनयोऽद्यैव गंतव्यं रावणस्य जयाय वै ॥ लक्ष्म
 णं भरतं चैव शत्रुघ्नं चादिशत्प्रभुः ॥ ९ ॥ मित्रसुग्रीवहेराजन्सर्वे जाववदादयः ॥ गच्छामः सहितास्त
 त्रसैनिकैः सह मंत्रिभिः ॥ १० ॥ इत्याज्ञाप्य महाबाहुः सस्मारपुष्पकं रथम् ॥ स्मरणादागतस्तत्र पु
 ष्पको रथसत्तमः ॥ ११ ॥ तत्रारुक्षन् महावीरारामचन्द्रपुरोगमाः ॥ भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्चामि
 तद्युतिः ॥ १२ ॥ सुग्रीवप्रमुखाः सर्वे वानराजितकाशिनः ॥ विभीषणो महाबाहुः सहरक्षोगणैः प्रभुः ॥
 ॥ १३ ॥ मात्रापित्राप्यकथनादजानन्बोधितोऽनया ॥ सीतयारामकार्यार्थं निर्ययौ राघवाज्ञया ॥
 ॥ १४ ॥ सुमंत्राद्यामंत्रिणश्चरुष्यस्ते च निर्ययुः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाधृता युधकलापिनः ॥ १५ ॥

मुमुचुस्तेसिंहनादं महाघोरं महाबलाः ॥ धनुःशब्देनरामस्य सिंहनादेन चैव हि ॥ १६ ॥ चचालवसु
धाशैलाश्चेलुःपेतुर्ग्रहाश्चखात् ॥ नद्योऽशुष्यन्समुद्रेलाः सागराश्चकंपिरे ॥ १७ ॥ सुग्रीवो हनु
मात्रीलोजां ववात्रलण्वच ॥ असंतद्वते सर्वे निर्ययुरामशासनात् ॥ १८ ॥ सतयासीतया सार्धं राम
चन्द्रो महाबलः ॥ कामगं पुष्पकं दिव्यमारुरो हधनुर्धरः ॥ १९ ॥ पुष्पकं ते समारुह्य सर्व एव महाव
लाः ॥ सीतया भ्रातृभिः सार्द्धं रामचन्द्रं महाबलाः ॥ २० ॥ प्रोत्साहयंतो वचनैर्निर्ययुर्जितका
शिनः ॥ रामाज्ञया पुष्पकं तदा काशपथमाश्रितम् ॥ २१ ॥ मनोमारुतवेगेन क्षणेन गरुडो यथा ॥
जगाम पुष्करद्वीपं यत्रास्ते मानसोत्तरः ॥ २२ ॥ मानसोत्तरमासाद्य विस्मितास्ते महाबलाः ॥ किं
चित्रं किंचित्रमिति प्रोचुराश्चर्यलक्षणाः ॥ २३ ॥ राघवो भ्रातृभिः सार्द्धं सहवानरपुंगवैः ॥ सिंहनादं
ननादोच्चैर्धनुश्चापिव्यकर्षयत् ॥ २४ ॥ सशब्दस्तु मुलो भूत्वा पृथिवीं चांतरिक्षकम् ॥ पातालवि
वरांश्चैव पूरयामास सर्वतः ॥ २५ ॥ रावणः सहसोत्तस्थौ किमेतदिति संवदन् ॥ तत्राथ राक्षसाः
क्रुद्धाः सर्व एव निर्ययुः ॥ २६ ॥ अहो कुतः स्विच्छब्दो यं साधु सर्वैर्निरूप्यताम् ॥ इत्याभाष्य
राक्षसेन्द्रो राक्षसे द्रैर्महाबलैः ॥ २७ ॥ नगरान्निर्ययौ शीघ्रं संदष्टौष्ठपुटो वली ॥ द्वादशादित्यसंकां
शः सहस्रवदनो महान् ॥ २८ ॥ द्विसहस्रभुजो द्रिको द्विसहस्रविलोचनः ॥ महामेघसमध्वानो व

डवाग्निसमः क्रुधा ॥ २९ ॥ शतयोजनविस्तीर्णे रथे सूर्यसमत्विषि ॥ नानायुधानि संगृह्य परिचप्रास
तो मरान् ॥ ३० ॥ भुशुंडीः परशून्वंटालौहं मुद्गरचक्रकम् ॥ पाशांश्च विविधान् गृह्य वाणान्कर्मा
रमार्जितान् ॥ ३१ ॥ विपाठान्श्चुरधारांश्च अर्धचन्द्राकृतीनपि ॥ नानायुधसहस्राणि नानाविधधनुं
षि च ॥ ३२ ॥ प्रगृह्य सहसा प्रायाद्यत्र रामो धनुर्धरः ॥ लोचनैः क्रोधसंदीप्तैरुल्काभिरिव दीपितः
॥ ३३ ॥ कोऽयमित्यब्रवीत् क्रोधादनलं प्रोद्धमन्निव ॥ सिंहनादं मपुरेरिपुत्वा द्विससर्ज ह ॥ ३४ ॥
ममापिरिपुरस्तीति दुर्ग्रहः समुपस्थितम् ॥ इंद्राद्याः कुकुभां नाथाभृत्याः प्राणपरीप्सया ॥ ३५ ॥
पातालविवरे स्वर्गस्वर्गे पातालमेककम् ॥ करोमि सहसैवाहं मानवानां तथैकताम् ॥ ३६ ॥ मेरुप्रभृति
शैलांश्च चूर्णयाम्यणुसंख्यया ॥ देवलोकं नृणां कुर्यान्नृलोकं त्रिदिवौकसाम् ॥ ३७ ॥ उद्धृत्य पृथि
वीं छिद्यामनंतं नखराग्रैः ॥ ब्रह्मामां वारयामास सांत्वयन् प्रियभाषितैः ॥ ३८ ॥ अन्यथाराक्षस
मृतेनारक्षं जगतीतले ॥ सूर्याचन्द्रमसौ भूत्वा तिथिप्रणयनं त्वहम् ॥ ३९ ॥ बलाहकत्वमिदं त्वं पृथ्वी
सेकादिकाः क्रियाः ॥ कुर्यायमत्वं वह्नित्वं वरुणत्वं धनेशताम् ॥ ४० ॥ इत्येवं बहुधा गर्जन्नाजगामांति
कंहरेः ॥ सेनाध्यक्षाराक्षसेन्द्रा राजा सार्द्धं समागताः ॥ ४१ ॥ नानाप्रहरणोपेतानानारथपदातिनः ॥
एकैकस्यापि पर्याप्ता जगतीनेति मन्महे ॥ ४२ ॥ केषांचिदपि नामानि भारद्वाजनिबोधमे ॥ कोटीशो

अ.
३३

मनसःपूर्णःशलःपालोहलीमुखः ॥ ४३ ॥ पिच्छलःकौणपश्चकःकालवेगःप्रकालकः ॥ हिरण्यवा
हुःशरणःकक्षकःकालदन्तकः ॥ ४४ ॥ मुच्छाण्डकोमंडलकःपिंडसेत्तारभेणकः ॥ उच्छिखः
करभोभद्रोविश्वजेताविरोहणः ॥ ४५ ॥ शिलीशलकरोमूकः सुकुमारः प्ररेषणः ॥ मुद्गरःशशरो
माचसुरोमाचमहाहनुः ॥ ४६ ॥ पारावतः पारियात्रःपांडुरोहरिणः कृशः ॥ विहंगःशरभोदक्षः
प्रमोदः सहतापनः ॥ ४७ ॥ कृकरःकुंडरोवेणीवेणीस्कंधःकुमारकः ॥ बाहुकःशंखवेगश्चधूर्तकः
पातपातकौ ॥ ४८ ॥ शंकुकर्णःपिठरकःकुटीरमुखसेचकौ ॥ पूर्णांगदःपूर्णमुखः प्रभाषः शकुलि
हंरिः ॥ ४९ ॥ अमाहिठःकामठकः सुषेणोमानसोव्ययः ॥ भैरवोमुंडदेवांगःपिशंगश्चोडपालकः
॥ ५० ॥ ऋषभोवेगवात्रामपिंडारकमहाहनुः ॥ रक्तांगः सर्वसारंगः समृद्धःपाटवासकौ ॥ ५१ ॥
वराहकोरावणकः सुचित्रश्चित्रवेगिकः ॥ पराशरस्तरुणिकोमणिस्कंधस्तथारुणिः ॥ ५२ ॥
सेनाध्यक्षामहाब्रह्मन्कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ प्राधान्येनबहुत्वात्तुनसर्वपरिकीर्तिताः ॥ ५३ ॥
नशक्याः परिसंख्यातुंयेयुद्धायसमागताः ॥ नीलरक्तासिताधोरामहाकायामहाबलाः ॥ ५४ ॥
सप्तशीर्षाद्विशीर्षाश्चपञ्चशीर्षास्तथापरे ॥ कालानलमहाधोराहुताशसमविग्रहाः ॥ ५५ ॥
महाकायामहावेगाः शैलशृंगसमुच्छ्रयाः ॥ योजनायामविस्तीर्णोद्वियोजनसमुच्छ्रयाः ॥ ५६ ॥

रा.
स.१८

३३

कामरूपाः कामबलादीतानलसमत्विषः ॥ अन्येचवहवः शूराः शूलपट्टिशधारिणः ॥ ५७ ॥ दि
व्यप्रहरणोपेतानानावेषविभूषिताः ॥ शृणुनामानिचान्येषांयेन्येरावणसैनिकाः ॥ ५८ ॥ शंकुकर्णो
निकुंभश्चपद्मःकुमुदएवच ॥ अनन्तोद्वादशभुजस्तथाकृष्णोपकृष्णकौ ॥ ५९ ॥ घ्राणश्रवाःकपिस्कंधः
कांचनाक्षोजलन्धमः ॥ अक्षसंतर्दनोब्रह्मन्कुनदीकस्तमोभ्रकृत् ॥ ६० ॥ एकाक्षोद्वादशाक्षश्चतथैव
कजराभिधः ॥ सहस्रबाहुर्विकटोव्याघ्राख्यःक्षितिकंपनः ॥ ६१ ॥ पुण्यनामानुनामाचसुवक्त्रःप्रियदर्शनः
परिश्रितःकोकनदःप्रियामाल्यानुलेपनः ॥ ६२ ॥ अजोदरोगजशिराः स्कंधाक्षःशतलोचनः ॥
ज्वालाजिह्वःकरालश्चसितकेशोजटीहरिः ॥ ६३ ॥ चतुर्दंष्ट्रोष्ठजिह्वश्चमेघनादःपृथुश्रवाः ॥ विकृताक्षो
धनुर्वक्त्रोजाठरोमारुताशनः ॥ ६४ ॥ उदराक्षोरथाक्षश्चवज्रनाभोवसुप्रभः ॥ समुद्रवेगोविप्रेन्द्रशैलकंपति
थैवच ॥ ६५ ॥ वृषमेघप्रवाहश्चतथानंदोपनंदकौ ॥ धूम्रश्वेतःकलिङ्गश्चसिद्धार्थोवरदस्तथा ॥ ६६ ॥
प्रियकश्चैकनन्दश्चबहुवीर्यःप्रतापवान् ॥ आनन्दश्चप्रमोदश्चस्वस्तिकोध्रुवकस्तथा ॥ ६७ ॥
क्षेमबाहुःसुबाहुश्चसिद्धपात्रश्चसुव्रतः ॥ गोव्रजःकनकापीडोमहापारिपदेश्वरः ॥ ६८ ॥
गायनोदमनश्चैवबाणःखड्गश्चवीर्यवान् ॥ वैतालीगतितालीचतथाकथकवातिकौ ॥ ६९ ॥ हंसजः
पंकदिग्धांगः समुद्रोन्मादनश्चह ॥ रणोत्कटःप्रहासश्चवेतसिद्धश्चनन्दकः ॥ ७० ॥ एतेपुरारावणसै

न्यपालानानायुधप्राहरणारणेषु ॥ हंसेषु मेघेषु वृषेषु वीरारामं प्रतस्थुः कृतसिंहनादाः ॥ ७१ ॥ इत्यार्षे
श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे रावणसैन्यनिर्याणं नामाष्टादशः सर्गः १८ ॥
रावणस्यौरसाः पुत्राः सहस्रक्षसपुंगवैः ॥ नानाप्रहरणोपेता दुद्रुवराववरणे ॥ १ ॥ नामान्येषां प्रवक्ष्या
मिभारद्राजशृणुष्वमे ॥ कालकंठः प्रभाषश्च तथा कुम्भाण्डकोपरः ॥ २ ॥ कालकक्षः शितश्चैव भूत
लोन्मथनस्तथा ॥ यज्ञबाहुः प्रवाहुश्च देवयाजी च सोमपः ॥ ३ ॥ मज्जालश्च महातेजाः क्रथः काथो व
सुव्रतः ॥ तुहरश्च तुहारश्च चित्रदेवश्च वीर्यवान् ॥ ४ ॥ मधुरः सुप्रसादश्च किरीटश्च महाबलः ॥ वसनो मधु
वर्णश्च कलशोदर एव च ॥ ५ ॥ धर्मदोमन्मथकरः सूचीवक्रश्च वीर्यवान् ॥ श्वेतवक्त्रः सुवक्त्रश्च चारुवक्त्र
श्च पाण्डुरः ॥ ६ ॥ दण्डबाहुः सुबाहुश्च रजःकोकिलस्तथा ॥ अचलः कालकाक्षश्च वालेशो वालभक्ष
कः ॥ ७ ॥ संचानकः कोकनदो गृध्रपत्रश्च जम्बुकः ॥ लोहाजवक्त्रो जवनः कुम्भवक्त्रश्च कुम्भकः ॥ ८ ॥
मुंडग्रीवश्च कृष्णौजा हंसवक्त्रश्च कुंजरः ॥ एते रावणपुत्राश्च महावीर्यपराक्रमाः ९ बाहुशब्दैः सिंहनादैः पूर
यंतो दिशो दश ॥ एषां सैन्यसहस्राणां सहस्राण्यर्बुदानि च १० नानाकृतिवयोरूपा विविधायुधपाणयः ॥
कूर्मकुट्टवक्त्राश्च सर्पजम्भकवक्त्रकाः ॥ ११ ॥ गोमायुमुखवक्त्राश्च शशोलूकमुखास्तथा ॥ खरोद्व

१ आरुहादिति शेषः ।

दनाश्चैव वराहवदनास्तथा ॥ १२ ॥ मनुष्यमेषवक्त्राश्च शृगालवदनास्तथा ॥ मार्जारशशवक्त्राश्च दीर्घव
क्त्राश्च केचन ॥ १३ ॥ नकुलोलूकवक्त्राश्च काकवक्त्रास्तथा परे ॥ आसुवधुकवक्त्राश्च मयूरवदनास्तथा
॥ १४ ॥ मत्स्यमेषाननाश्चैव अजाविमहिषाननाः ॥ ऋक्षशार्दूलवक्त्राश्च द्वीपिसिंहाननास्तथा ॥ १५ ॥ भी
मागजाननाश्चैव तथानक्रमुखास्तथा ॥ गोखरोद्वमुखाश्चान्ये वृषदंशमुखास्तथा ॥ १६ ॥ महाजठरपादां
गास्तवकाक्षाश्च दुर्मुखाः ॥ पारावतमुखाश्चान्ये तथा वृषमुखाः परे ॥ १७ ॥ कोकिलाभाननाश्चान्येऽप्येनति
त्तिरिकाननाः ॥ कृकलासमुखाश्चैव विरजौ वरधारिणः ॥ १८ ॥ व्यालवक्त्राः शुकमुखाश्च ङवक्त्राः शुभान
नाः ॥ आशीविषाश्चैरधरागोनासावरणास्तथा ॥ १९ ॥ स्थूलोदराः कृशांगाश्च स्थूलांगाश्च कृशोद
राः ॥ न्हस्वग्रीवामहाकर्णानानाव्यालविभूषणाः ॥ २० ॥ गजेंद्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजिनांवराः ॥
स्कंधेमुखा द्विजश्रेष्ठतथा ह्युदरतोमुखाः ॥ २१ ॥ पृष्ठेमुखा हनुमुखास्तथा जंघामुखास्तथा ॥ पार्श्वान
नाश्चैव हवनानादेशमुखास्तथा ॥ २२ ॥ तथा कीटपतङ्गानां सहस्रास्यामहावलाः ॥ नानाव्यालमु
खाश्चान्ये बहुबाहुशिरोधराः ॥ २३ ॥ नानावक्षोभुजाः केचिद्भुजद्वन्द्ववदनाः परे ॥ खड्गमुखा वृकमुखा
अपरे गरुडाननाः ॥ २४ ॥ चोलसंवृतगात्राश्च नानाफलकवाससः ॥ नानावेषधराश्चान्ये नानामाल्या
नुलेपनाः ॥ २५ ॥ नानावस्त्रधराश्चान्ये चर्मवासस एव च ॥ उष्णीषिणो मुकुटिनः कंबुग्रीवाः सुवर्चसः ॥

अ.
३६

॥ २६ ॥ किरीटिनः पंचशिखास्तथा कठिनमूर्द्धजाः ॥ त्रिशिखाद्विशिखाश्चैव तथा सप्तशिखा अपि ॥
॥ २७ ॥ शिखंडिनोऽमुकुटिनो मुंडाश्च जटिलास्तथा ॥ चित्रमालाधराः केचित्केचिद्रोमाननास्तथा ॥ २८ ॥ विग्रहैकवशानित्यमजेयाः सुरसत्तमैः ॥ कृष्णनिर्मासवक्त्राश्च दीर्घपृष्ठानि हृदरा ॥
॥ २९ ॥ दीर्घपृष्ठाः स्थूलपृष्ठाः प्रलम्बोदरमेहनाः ॥ महाभुजाः ह्रस्वभुजाः ह्रस्वगात्राश्च वामनाः ॥
॥ ३० ॥ कुब्जाश्च ह्रस्वजंवाश्च हस्तिकर्णशिरोधराः ॥ हस्तिनासाः कूर्मनासा वृकनासास्तथापरे ॥
॥ ३१ ॥ वारणेंद्रनिभाश्चान्ये दीप्तिमंतः स्वलंकृताः ॥ पिंगाक्षाः शंकुकर्णाश्च वक्रनासास्तथापरे ॥
॥ ३२ ॥ पृथुदंष्ट्रामहादंष्ट्राः स्थूलोष्ठा हरिमूर्द्धजाः ॥ नानापादौष्ठदंष्ट्राश्च नानाहस्तशिरोधराः ॥
॥ ३३ ॥ नानाचर्मभिराच्छन्नानानावासाश्च सुव्रत ॥ हृष्टाः परिपतंति स्म महापरिववाहवः ॥
॥ ३४ ॥ दीर्घग्रीवा दीर्घनखा दीर्घपादशिरोभुजाः ॥ पिंगाक्षानीलकंठाश्च स्वर्णकर्णाश्च सुव्रत ॥
॥ ३५ ॥ वृकोदरनिभाः केचित्केचिदंजनसंनिभाः ॥ श्वेताक्षालोहितग्रीवाः पिंगाक्षाश्च तथापरे ॥ ३६ ॥
कल्माषावहवो विप्रचित्रवर्णाश्च केचन ॥ चामरापीडकनिभाः श्वेतलोहितकान्तयः ॥ ३७ ॥ नाना
वर्णाः सुवर्णाश्च मयूरसदृशप्रभाः ॥ पाशोद्यतकराः केचिद्व्यादितास्याः खराननाः ॥ ३८ ॥ शतग्रीव

रा.
स. १९

३६

१ विग्रहो युद्धम् । २ दीर्घत्वमार्थः ।

कहस्ताश्च तथा मुसलपाणयः ॥ असिमुद्गरहस्ताश्च दण्डहस्ताश्च केचन ॥ ३९ ॥ गदाभुशुंडिहस्ता
श्च तथा तोमरपाणयः ॥ आयुधैर्विविधैर्धौर्महात्मानो महौजसः ॥ ४० ॥ महाबलामहावेगा असं
ख्याता विनिर्ययुः ॥ घंटाजालपिन्दांगाननृतुस्तेरणाजिरे ॥ ४१ ॥ कोटिशो विकृतरूक्षभाषिणो या
तुधानगणसैन्यपालकाः ॥ दुद्रुवूरधुकुलावतंसकंगृह्णन्वावहनपोथवादिनः ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे श्रीम
द्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे रावणपुत्रनिर्याणं नाम एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥
धनूंषि च विधुन्वानस्ततो वै श्रवणानुजः ॥ कोयं किमर्थमायात इति चिन्ता परो भवत् ॥ १ ॥ ततो गगन
संभूता वाणी समुदपद्यत ॥ भो रावण महावीर्य रामोऽयं समुपागतः ॥ २ ॥ राघवोऽयमयोध्याया राजा ध
र्मस्वरूपधृक् ॥ लंकायां निहतो येन दाराकर्षितवानुजः ॥ ३ ॥ त्वद्वधार्थमिहायातो विभीषणवसुप्रदः
॥ भ्रातृभिर्वानरैर्ऋक्षैराक्षसैर्मानुषैर्यतः ॥ ४ ॥ श्रुत्वा ह्यमानुषं वाक्यं रावणो लोकरावणः ॥ क्रोधमा
हारयामास द्विगुणं मुनिपुंगवः ॥ ५ ॥ हन्यतां वध्यतां मे पमानुषोरिपुसंज्ञितः ॥ मम विजितः साक्षाद्
गायसमुपस्थितः ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वा वाणजालानि चक्रपर्वततो मरान् ॥ चिक्षेप सहस्रारक्षः पुष्पकोप
रिसुव्रतः ॥ ७ ॥ राक्षसीसा चमूवो रावानरानृक्षमानुषान् ॥ चखाद कांश्चिदपरान्पोथयामास दर्पिता

१ आपमेतत् ।

अ.
३६

न ॥ ८ ॥ साचशाखामृगीसेनाराधवस्यचमानुषी॥रावणस्यानुगान्वीराञ्जवानवाणपर्वतैः ॥ ९ ॥
तेन्योन्यवधमिच्छंतोयुयुधुःसैनिकोत्तमाः ॥ पेतुर्मल्लश्चमुमुहूराक्षसावानरानराः ॥ १० ॥ततोरा
मोमहाबाहुर्भरतोलक्ष्मणस्तथा॥शत्रुघ्नोहनुमान्वीरःसुग्रीवोजांबवांस्तथा ॥ ११ ॥अन्येचनलनीला
द्याविभीषणपुरोगमाः॥युयुधुस्तेमहावीरमहावीरेरणजिरे ॥ १२ ॥ निर्जग्मुश्चविनेदुश्चचिक्रीडुश्चैव
राक्षसाः ॥ जहृषुश्चमहात्मानःसंग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥ १३ ॥ उत्कृष्टास्फोटितैर्नादैश्चचालेवचमेदि
नी ॥ रक्षसांसिंहनादैश्चपरिपूर्णनभःस्थलम् ॥ १४ ॥ तेप्रायुध्यंतमुदिताराक्षसेद्रामहाबलाः ॥ प्रय
युर्वानरानीकंसमुद्यतशिलायुधम् ॥ १५ ॥ युयोधराक्षसं सैन्यंनरराक्षसवानरैः ॥ हस्त्यश्वरथसंवा
धंकिंकिणीशतनादितम् ॥ १६ ॥ नीलजीमूतसंकाशैःसमुद्यतशिलायुधैः ॥ दीप्तानलरविप्रख्यैर्न
र्ऋतैःसर्वतोवृतम् ॥ १७ ॥ तद्वीक्ष्यराक्षसबलंसंरब्धाश्चप्लवंगमाः॥क्रुद्धंतद्राक्षसं सैन्यंजघ्रुर्द्रुमशिला
युधैः ॥ १८ ॥ तेपादपशिलाशैलैस्तांचक्रुर्वृष्टिमुत्तमाम् ॥ वृक्षौर्वैर्वज्रसंकाशैर्हरयोभीमविक्रमाः॥
॥ १९ ॥ शिखरैःशिखराभांस्तेयातुधानानमर्दयन् ॥ निर्जघ्नुःसमरेक्रुद्धाहरयोराक्षसर्षभान् ॥ २० ॥
केचिद्रथगतान्वीरान्गजवाजिस्थितानपि ॥ निर्जघ्नुःसहस्राहुत्ययातुधानान्प्लवंगमाः ॥ २१ ॥ शै

रा.
स.२०

३६

लशृंगनिभास्तेतुमुष्टिनिष्क्रांतलोचनाः ॥ वेपुःपेतुश्चनेदुश्चततोराक्षसपुंगवाः ॥ २२ ॥ ततःशूलै
श्चवज्रैश्चविमुष्टैर्हरिपुंगवैः ॥ मुहूर्तेनावृताभूमिरभवच्छोणितपुता ॥ २३ ॥ विकीर्णैःपर्वताग्रैश्चरक्षो
भिरुपमर्दितैः ॥ आक्षिप्ताःक्षिप्यमाणाश्चभग्नशेषाश्चवानराः ॥ २४ ॥ स्थेनरथिनंचापिराक्षसंराक्ष
सेनच ॥ हयेनचहयंकेचित्पिपिषुर्धरणीतले ॥ २५ ॥ वानरान्वानरैरेवजघ्रुर्वोराहिराक्षसाः ॥ रा
क्षसान्राक्षसैरेवपिपिषुर्वानरायुधि ॥ २६ ॥ आक्षिप्यचशिलाजघ्नुराक्षसावानरांस्तथा ॥ तेषामा
च्छिद्यशस्त्राणिजघ्नुस्तानपिवानराः ॥ २७ ॥ निर्जघ्नुःशैलशिखरैर्विभिन्नाश्चपरस्परम् ॥ सिंहनादं
विनेदुश्चरणेवानरराक्षसाः ॥ २८ ॥ छिन्नचर्मतनुत्राणाराक्षसावानरैःकृताः ॥ सुस्त्रावरुधिरं
तेभ्यःस्रवतःपर्वतादिव ॥ २९ ॥ तस्मिंस्तदासंयतिसंप्रवृत्तेकोलाहलेराक्षसराजधान्याम् ॥ संह
प्यमाणेषुचवानरेषुनिपात्यमानेषुचराक्षसेषु ॥ ३० ॥ प्रभज्यमानेषुमहाबलेषुमहर्षयोभूतगणाश्चने
दुः ॥ तेनापिसर्वैहरयःप्रहृष्टाविनेदुराक्षवेडितसिंहनादैः ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकी
येआदिकाव्ये अद्भु०संकुलंयुद्धंनामविंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥
ततोऽथमारुततुल्यवेगमारुह्यशक्तिनिशितांप्रगृह्य ॥ सरावणोरामबलंप्रहृष्टंविवेशमीनोहियथार्ण

१ मुष्टिप्रहारेणनिष्क्रांतलोचनाः २ आर्षः । ३ उपमावाक्ये आर्षमेकवचनम् ।

अ.

३७

वौधम् ॥ १ ॥ सवानरान्हीनबलाग्निरीक्ष्यप्राणेनदीप्तेनराजराजा ॥ एकक्षणेनेन्द्रिपुर्महात्मानिहं
तुमैच्छन्नरवानरांश्च ॥ २ ॥ मनसाचितयामाससहस्रकंधरःस्वराट् ॥ एतेक्षुद्राःसमायाताःप्राणांस्त्य
क्त्वाधनानिच ॥ ३ ॥ द्वीपांतरंमहत्प्राप्यममयुद्धाभिकांक्षिणः ॥ किंस्यान्ममहतैःक्षुद्रैर्नराक्षस
वानरैः ॥ ४ ॥ यस्माद्देशात्समायातास्ततंदेशंप्रापयाम्यहम् ॥ क्षुल्लकेषुशराघातंनप्रशंसंतिपंडिताः ॥
॥ ५ ॥ इतिसंचित्यधनुषावायव्यास्त्रयुयोजह ॥ तेनास्त्रेणनराक्रक्षानराराक्षसाहिते ॥ ६ ॥ यस्मा
द्यस्मात्समायातास्ततंदेशंप्रयापिताः ॥ गलहस्तिकयाविप्रचोरान्राजभटाइव ॥ ७ ॥ तेसर्वेस्व
गृहंप्राप्ताअस्त्रवेगेनविस्मिताः ॥ कस्थिताःकसमायातामन्यतस्वप्नएवतैः ॥ ८ ॥ प्रलयानिलवेगेनअ
स्त्रेणवंचिताभृशम् ॥ भरतोलक्ष्मणश्चापिशत्रुघ्नोहनुमांस्तथा ॥ ९ ॥ सुग्रीवनलनीलाद्याहरयोनिलरंह
सः ॥ विभीषणपुरोगाश्चराक्षसाःक्रूरविक्रमाः ॥ १० ॥ वानराश्चनराक्रक्षाराक्षसाअक्षतागृहम् ॥ प्रा
प्यातिविस्मिताःसर्वेशोचंतोराममेवहि ॥ ११ ॥ पुष्करेषुष्पकेतिष्ठन्ससीतोरामवःपरम् ॥ आस्ते
स्मनास्त्रवेगोयंरामंचालयितुंक्षमः ॥ १२ ॥ महर्षयोपितत्रासन्किमेतदिति विस्मिताः ॥ सापि
सीतामहाभागातत्रास्तेस्मशुचिस्मिता ॥ १३ ॥ गंधर्वनगराकारंदृष्ट्वारामबलंमहत् ॥ स्वस्तीति

१ समायाताः अमन्यतेतिच्छेदःसंधिरार्षः ।

रा.

स.२१

३७

वादिनःसौम्यशान्तिजेपुर्महर्षयः ॥ १४ ॥ अंतरिक्षचराःसर्वेहाहाकारंप्रचक्रिरे ॥ देवाअग्निमुखावि
प्रकिंकृतंरावणेनहि ॥ १५ ॥ गरुडस्थोयदाविष्णुरावणंहंतुमागतः ॥ लीलयालवणांभोधौक्षिप्तोविष्णुः
सनातनः ॥ १६ ॥ सादृहासंविनद्योच्चैरक्षसामपाणिना ॥ ततःप्रभृतिदेवाश्चगंधर्वाःकिन्नरानराः ॥ १७ ॥
गंधमस्यनगृह्णंतिशार्दूलस्येवजंबुकाः ॥ सोयंविष्णुर्देशरथाज्जातोदेवःसनातनः ॥ १८ ॥ अस्माकंभा
गधेयेनरामोजयतुरावणम् ॥ परस्परंसुराःसर्वेवदंतोतर्हिताःस्थिताः ॥ १९ ॥ ननर्दचसहस्रास्यःक्षुद्रं
मत्वासरावणम् ॥ विसिस्मियेचरामोपितदृष्ट्वाकर्मदुष्करम् ॥ २० ॥ क्रोधमाहारयामासरावणस्यव
धंप्रति ॥ ततःकिलकिलाशब्दंचक्रूराक्षसपुंगवाः ॥ २१ ॥ सराववःपद्मपलाशलोचनोज्ज्वालकोपे
नद्विषज्येषणः ॥ रामंप्रहर्तुंनशशाकमेदिनीचकंपिरेवारिधयोग्रहाअपि ॥ २२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा
यणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअद्भुतोत्तरकांडेरामसैन्यविक्षेपणंनामएकविंशतितमःसर्गः ॥ २१ ॥
विनर्दंतरिपुंदृष्ट्वा रामःशत्रुनिवर्हणः ॥ ज्ज्वालचसकोपेनरक्षसांसहजोरिपुः ॥ १ ॥ विचकर्षधनुः
श्रेष्ठंप्रलयानलसंनिभम् ॥ वेगेनवाणांश्चिक्षेपरक्षसामर्मसुप्रभुः ॥ २ ॥ तिलशःखण्डयंतिस्मवाणारा
क्षसपुङ्गवान् ॥ कदाधनुषिसंधत्तेकदाविसृजतिप्रभुः ॥ ३ ॥ नान्तरंददशैकैश्चिच्छिन्नाःस्युररयः
परम् ॥ जवानराक्षसानामोरुद्रःपशुगणानिव ॥ ४ ॥ तदृष्ट्वादुष्करंकर्मकृतंरामेणरावणः ॥ अ

नीकाग्रं समासाद्य युयुधेराधवेणहि ॥ ६ ॥ रेरेराक्षससेनान्यः प्रेक्षका इव तिष्ठत ॥ अहमेकोहनिष्यामि नर
माकस्मिं करिषुम् ॥ ६ ॥ अद्य निर्मानवां पृथ्वीं निर्देवं त्रिदिवं तथा ॥ करिष्याम्यहमेवैकः शोषयिष्या
मिवारिधीन् ॥ ७ ॥ पर्वतांश्चूर्णयिष्यामि पातयिष्यामिवैग्रहान् ॥ इत्युक्त्वा राक्षसश्रेष्ठो रामं योद्धुम
थाह्वयत् ॥ ८ ॥ त्वामद्य खड्गेनाच्छिद्य तर्पयिष्यामि चानुगान् ॥ नेयं लंकापुरी रामनाहं च दशकन्ध
रः ॥ ९ ॥ शिरस्ते पोथयिष्यामि गदयारधुनन्दन ॥ कपित्थमिव काकुत्स्थः करीमदकलः किल ॥ १० ॥
इत्युक्त्वा रावणो युद्धं रामेण सह चारभत् ॥ तदभूद्देरथं युद्धं बलिवासवयोरिव ॥ ११ ॥ रावणं प्राप्य रामोऽपि
परं हर्षमुपागमत् ॥ तदभूदद्भुतं युद्धं द्रयोर्वैरो महर्षणम् ॥ १२ ॥ रामस्य च महाबाहोर्वलिनो रावणस्य च ॥
गांधर्वेण च गांधर्वैर्देवैर्देवेन राघवः ॥ १३ ॥ अस्त्रं राक्षसराजस्य जवानपरमास्त्रवित् ॥ अस्त्रयुद्धे च परमो
रावणो राक्षसाधिपः ॥ १४ ॥ ससर्ज परमकुद्धः पन्नगास्त्रं सराधवे ॥ ते रावणधनुर्मुक्ताः शराः कांचनभू
षिताः ॥ १५ ॥ अभ्यवर्त्तत काकुत्स्थं सर्पाभूत्वा महाविषाः ॥ तैः सर्पवदनाघोरावमंतो ज्वलनं मुखैः
॥ १६ ॥ राममेवाभ्यवर्त्तत व्यादिता स्याभयावहाः ॥ तैर्वासुकिः समरुपशैर्दीप्तभोगैर्महाविषैः ॥ १७ ॥
दिशश्च विदिशश्चैव समंतादावृता भृशम् ॥ रामः संपततो हृद्वा पन्नगांस्तान्सहस्रशः ॥ १८ ॥ सौपर्णमस्त्रं त
द्वोरंपुनः प्रावर्त्तयद्रणे ॥ रामेण च शरामुक्ता रुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥ १९ ॥ सुपर्णाः कांचनाभूत्वा

विचेरुः सर्पशत्रवः ॥ तेताच्छत्रुशराजघ्नुः सर्परूपान्महाविषान् ॥ २० ॥ सुपर्णरूपा रामस्य वि
शिखाः कामरूपिणः ॥ अस्त्रे प्रतिहते कुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ॥ २१ ॥ अभ्यवर्षत्तदारामं घोरा
भिश्चाश्मवृष्टिभिः ॥ ततः शरसहस्रेण पुनरक्लिष्टकारिणम् ॥ २२ ॥ रामबाणानभ्यहनद्वोराभिः श
रवृष्टिभिः ॥ त्रिषेदुर्देवगंधर्वाश्चारणाः पितरस्तथा ॥ २३ ॥ राममार्ततदा दृष्ट्वा सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ राम
चंद्रमसं दृष्ट्वा प्रस्तं रावणराहुणा ॥ २४ ॥ प्राजापत्यं च नक्षत्रं रोहिणीं शशिनः प्रियाम् ॥ समाक्रम्य बु
धस्तस्थौ प्रजानामहितेरतः ॥ २५ ॥ सधूमः परिवृत्तोर्मिः प्रज्वलन्निवसागरः ॥ उत्पपात ततः कुद्धः
स्पृशन्निवदिवाकरम् ॥ २६ ॥ नष्टरूपश्च परुषो मंदरश्मिर्दिवाकरः ॥ अदृश्यत कबंधांकः समेतो
धूमकेतुना ॥ २७ ॥ ऋक्षाश्च खरनिर्घोषा गगने पुरुषाधमाः ॥ औत्पातिकानि नर्दतः समंतात्प
रिचक्रमुः ॥ २८ ॥ रामोऽपि बद्धाभृकुटिको धंसं रक्तलोचनः ॥ क्रोधं चकार सुभृशं निर्दहन्नि
वराक्षसम् ॥ २९ ॥ तस्य कुद्धस्य वदनं दृष्ट्वा रामस्य धीमतः ॥ सर्वभूतानि वित्रेसु प्राकंप
तमहीतदा ॥ ३० ॥ सिंहशार्दूलवाञ्छेलः प्रज्ज्वालाकुलद्रुमः ॥ बभूव चातिक्षुभितः समु
द्र इव पर्वसु ॥ ३१ ॥ लंकायां रावणवधेयं प्रायुक्तं शरं प्रभुः ॥ जग्राहतं शरं दीप्तं निःश्वसंतमि

अ.

३९

वोरगम् ॥ ३२ ॥ यमस्मैप्रथमंप्रादादगस्त्योभगवानृषिः ॥ ब्रह्मदत्तमहाबाणंयमाहयुधितद्व
धे ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणानिर्मितंपूर्णमिन्द्राद्यमिततेजसा ॥ दत्तंमुरपतेःपूर्वत्रैलोक्यजयकांक्षिणः ॥ ३४ ॥
यस्यवाजेपुपवनःफलेपावकभास्करो ॥ शरीरमाकाशमयगौरवेमेरुमंदरो ॥ ३५ ॥ पर्वस्वापि
चविन्यस्तालोकपालामहोजसः ॥ धनदोवरुणश्चैवपाशहस्तस्तथांतकः ॥ ३६ ॥ जाज्वल्यमानं
वपुपासपुंखंहेमभूषितम् ॥ तेजसासर्वभूतानांकृतंभास्करवर्चसा ॥ ३७ ॥ सधूममिवकालाग्निदी
प्यमानंरविंयथा ॥ रथनागाश्ववृंदानांभेदनंक्षिप्रकारिणम् ॥ ३८ ॥ परिवाणांसहस्राणांगिरीणां
चैवभेदनम् ॥ नानारुधिरसिक्तांगमेदोदिग्धंसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ कालाभंसुमहानादनानाशक्ति
विनाशनम् ॥ शत्रूणांत्रासजननंसपक्षमिवपन्नगम् ॥ ४० ॥ काकगृध्रवकानांचगोमायुवृकरक्ष
साम् ॥ नित्यंभक्ष्यप्रदंयुद्धेराक्षसानांभयावहम् ॥ ४१ ॥ द्विपतांकीर्तिहरणंप्रकर्षकरमात्मनः ॥
अभिमन्यततोरामस्तंमहेषुंमहाभुजः ॥ ४२ ॥ वेदप्रोक्तेनविधिनाकुण्डलीकृत्यकार्मुकम् ॥
सरावणायतंवेगाच्चिक्षेपशरमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ ससायकोधनुर्मुक्तोहन्तुरामेणरावणम् ॥ धूम
पूर्वप्रज्वालप्राप्यवायुपथंमहान् ॥ ४४ ॥ तंवज्रमिवदुर्धर्षवज्रपाणिविसर्जितम् ॥ कृतांत

१ यंचमहाबाणं ब्रह्मदत्तं प्राहेत्यन्वयः युधितद्वधेतद्वधनिमित्तं ब्रह्मणानिर्मितमित्तिचान्वयः ।

रा.

स.२२

३९

कमिवावार्यरावणोवीक्ष्यतत्पुरः ॥ ४५ ॥ हुंकृत्यकिलजग्राहबाणं वामेनपाणिना ॥ ततस्तंजानुनाकृ
प्यवभंजराक्षसाधिपः ॥ ४६ ॥ भग्नेतस्मिच्छरेरामोविमनाइवतस्थिवान् ॥ सहस्रकन्धरःकुद्धःक्षुर
प्रंगृह्यसायकम् ॥ ४७ ॥ विव्याधरार्धवंवक्षःसर्वप्राणेनराक्षसः ॥ वक्षोनिभिद्यसशरोरामस्यसुमहात्म
नः ॥ ४८ ॥ भित्त्वामर्हीचसहसापातालतलमाविशत् ॥ ततोरामोमहाबाहुःपपातपुष्पकोपरि ॥ ४९ ॥
निःसंज्ञोनिश्चलश्चासोद्धाहाभूतानिचकिरे ॥ प्राकम्पतमहीसर्वासपर्वतवनाव्धिका ॥ ऋषयः
कांदिशीकास्तेहारामइतिवादिनः ॥ ५० ॥ दशतवदनोजितारिरुग्रोरणशिरसिप्रननर्तसानुमा
त्रः ॥ गगनतलगतानिपेतुरुल्काःप्रलयमिवापिचमेनिरेजनौवाः ॥ ५१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवा
ल्मीकीयेआदिकाव्ये अद्भु० रामस्वप्रायितं नामद्राविंशतितमः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ॥
रामंतथाविधं दृष्ट्वा मुनयोभयविह्वलाः ॥ हाहाकारंप्रकुर्वतः शान्तिं जेषुश्चकेचन ॥ १ ॥ तदा तु मु
निभिर्दृष्टासीताप्रहसितानना ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वेसीतांप्रोचुर्महर्षयः ॥ २ ॥ सीतेक
थंश्रावितोयंरावणंराघवस्त्वया ॥ समुत्पन्नोविपाकोयंघोरोजनकनंदिनि ॥ ३ ॥ क्वगताभ्रातरः
सर्वेक्वगतावानरर्षभाः ॥ मंत्रिणःक्वगतामद्रेरामस्यकिमुपस्थितम् ॥ ४ ॥ श्रुत्वैतद्वचनंतेषांमु

१ राघवं राघवसंबन्धि ।

अ.

४०

नीनां भावितात्मनाम् ॥ रामं तथा विधं दृष्ट्वा शयानं पुष्पकोपरि ॥ ६ ॥ पुंडरीकनिभेनेत्रे निमील्य
रणमूर्धनि ॥ आलिंग्य चोरसासुप्तप्रियामिव धनुःशरम् ॥ ६ ॥ नर्दतं राक्षसं चापिमहाबलपराक्रम
म् ॥ सादृहासं विनयोच्चैः सीताजनकनंदिनी ॥ ७ ॥ स्वरूपं प्रजहौ देवी महाविकटरूपिणी ॥ क्षु
त्क्षामाकोटराक्षी च चक्रभ्रमितलोचना ॥ ८ ॥ दीर्घजंघामहारावामुंडमालाविभूषणा ॥ अस्थि कि
किणिकाभीमाभीमवेगपराक्रमा ॥ ९ ॥ खरस्वरामहाघोराविकृताविकृतानना ॥ चतुर्भुजादीर्घ
तुंडाशिरोलंकरणोज्ज्वला ॥ १० ॥ ललजिह्वाजटाजूटैर्मंडिताचण्डरोमिका ॥ प्रलयांभोदका
ल्लाभाघंटापाशविधारिणी ॥ ११ ॥ अवस्कंद्य रथात्तूर्णखड्गस्वर्परधारिणी ॥ श्येनीवरावणरथे पपा
तनिमिषान्तरे ॥ १२ ॥ शिरांसिरावणस्याशुनिमिषान्तरमात्रतः ॥ खड्गेन तस्य चिच्छेदसहस्राणां
हलीलया ॥ १३ ॥ अन्येषां योद्धृवीराणां शिरांसिनखरेण हि ॥ भिन्नानि पातयामास भूमौ तेषां दुरा
त्मनाम् ॥ १४ ॥ केषांचित्पाटयामास नखैः कोष्ठानि जानकी ॥ खड्गेन चाच्छिन्नत्कांश्चित्कूरान्पादां
श्च चिच्छिदे ॥ १५ ॥ खण्डं खण्डं च कारान्यांस्तिलशःकांश्चिदेव हि ॥ अन्त्राण्यन्यस्याचकर्षपादावा
तेन कांश्चन ॥ १६ ॥ पार्श्वेन निजघानान्यान्पार्ष्णिनान्यानपोथयत् ॥ कांश्चिच्छरीरवातेन दृष्ट्वाप्यन्या

१ पुष्पकादित्यर्थः । सस्मार पुष्पकं रथमित्यत्र पुष्पकं रथशब्दप्रयोगात् ।

रा.

स. २३

४०

नपातयत् ॥ १७ ॥ प्रलयं कुर्वती सीताराक्षसानां भयंकरी ॥ निजघानादृहासेन कांश्चित्पृष्ठे द्विधाकरोत् ॥
॥ १८ ॥ कांश्चित्केशान्समाकृष्य निष्पिपेपमहीतले ॥ सरथान्सगजान्साश्चान्सगदान्सहतोमरान् ॥ १९ ॥
कांश्चिद्योधान्समाकृष्य मज्जयामास वारिधौ ॥ गले चोद्धृत्तकेषांचित्प्राणाञ्जग्राहजानकी ॥ २० ॥
केषांचित्स्कंधारुह्य शिरांस्युत्पाटितानि हि ॥ हुंकारेणादृहासेन कांश्चित्प्राणानहापयत् ॥ २१ ॥
कांश्चित्प्रचूर्ण्य वदनं पशुमारममारयत् ॥ तान्सर्वात्रिमिषेणैव निहत्य जनकात्मजा ॥ २२ ॥ ते
षामंत्रेण शिरसां मालाभिः कृतभूषणा ॥ रावणस्य शिरांस्युग्राण्यादायरणमूर्धनि ॥ २३ ॥
कंदुकक्रीडनं कर्तुं मनश्चक्रे मनस्विनी ॥ एतस्मिन्नंतरे तस्यारोमकूपेभ्य उद्भूताः ॥ २४ ॥ मातरो वि
कृताकाराः सादृहासाः समाययुः ॥ सहकंदुकलीलां र्थं सीतयाताः सहस्रशः ॥ २५ ॥ तासां कासांचि
दाख्यास्येनामानि शृणु सुव्रत ॥ याभिव्याप्तास्त्रयो लोकाः कल्याणीभिश्चराचराः ॥ २६ ॥ प्रभाव
ती विशालाक्षी पालिता गो न सीतया ॥ श्रीमती वहुला चैव तथैव बहुपुत्रिका ॥ २७ ॥ अप्सु जाता च
गोपाली बृहदं बालिका तथा ॥ जयावती मालतिका ध्रुव रत्नाभयंकरी ॥ २८ ॥ वसुदामा सुदामा च
विशोकानंदिनी तथा ॥ एकचूडामहाचूडाचक्रनेमिश्च टीतमा ॥ २९ ॥ उत्तेजनी जयासेना कमला
क्षयथशोभना ॥ शत्रुं जया तथा चैव क्रोधनाशलभीखरी ॥ ३० ॥ माधवी शुभ्रवस्त्राचतीर्थसेनी जटो

अ.

४१

ज्वला ॥ गीतप्रियाचकल्याणीकद्रुमामिताशना ॥ ३१ ॥ मेघस्वनाभोगवतीसुभ्रूश्चकनका
वती ॥ अलाताक्षीवेगवतीविद्युजिह्वाचभारती ॥ ३२ ॥ पद्मावतीसुनेत्राचगंधरावहुयोजना ॥
सन्नालिकामहाकालीकमलाचमहावला ॥ ३३ ॥ सुदामावहुदामाचसुप्रभाचयशस्विनी ॥ नृत्य
प्रियापरानंदाशतोलूखलमेखला ॥ ३४ ॥ शतघंटाशतानंदाआनंदाभवतारिणी ॥ वपुष्मतीचन्द्र
सीताभद्रकालीसटामला ॥ ३५ ॥ झंकारिकानिष्कुटिकारामाचत्वरवासिनी ॥ सुमलासुस्तनव
तीवृद्धिकामाजयप्रिया ॥ ३६ ॥ धनदासुप्रसादाचभवदाचजनेश्वरी ॥ ऐडीभेडीसमेडीचवेताल
जननीतथा ॥ ३७ ॥ कंदूतिःकंदुकाचैववेदमित्रासुदेविका ॥ लम्बास्याकेतकीचैवचित्रसेनाच
लाचला ॥ ३८ ॥ कुङ्कुटिकाशृङ्खलिकातथाशंकुलिकाहडा ॥ कन्दालिकाकाकलिकाकुम्भिका
थशतोदरी ॥ ३९ ॥ उत्क्राथिनीजवेलाचमहावेगाचकंकिनी ॥ मनोजवाकटकिनीप्रवसापूतना
तथा ॥ ४० ॥ खेश्याचातिद्रुमाक्रोशनाथतडित्प्रभा ॥ मंदोदरीचतुंडीचकोटरामेघवाहिनी ॥ ४१ ॥
सुभगालंविनीलंवावहुचूडाविकल्थिनी ॥ ऊर्ध्ववेणीधराचैवपिंगाक्षीलोहमेखला ॥ ४२ ॥ पृथुवक्त्रामधु
लिहामधुकुंभातथैवच ॥ यक्षाणिकामत्सरिकाजरायुर्जर्जरानना ॥ ४३ ॥ ख्यातादहदहाचैवतथा
धमधमाद्रिज ॥ खंडखंडापृथुश्रोणीपूषणामणिकुट्टिका ॥ ४४ ॥ अम्लोचाचैवनिम्लोचातथालंब

रा.

स.२३

४१

पयोधरा ॥ वेणुवीणाधराचैवपिंगाक्षीलोहमेखला ॥ ४५ ॥ शशोलूकमुखीहृष्टाखरजंघामहाजरा ॥
शिशुमारमुखीश्वेतालोहिताक्षीविभीषणा ॥ ४६ ॥ जटालीकाकामचरीदीर्घजिह्वावलोत्कटा ॥
कालाहिकायामालीकासुकुटामुकुटेश्वरी ॥ ४७ ॥ लोहिताक्षीमहाकायाहविष्पिंडाचपिंडिका ॥
एकत्वचासुकूर्माचकुल्लाकर्णीचकर्णिका ॥ ४८ ॥ सुरकर्णीचतुष्कर्णीकर्णप्रावरणातथा ॥ चतु
ष्पथनिकेताचगोकर्णीमहिषानना ॥ ४९ ॥ खरकर्णीमहाकर्णीभेरीस्वनमहास्वना ॥ शंखकुंभश्च
वाचैवभगदाचमहावला ॥ ५० ॥ गणाचसुगणाचैवकामदान्यथकन्यका ॥ चतुष्पथरताचैवभूति
तीर्थान्यगोचरा ॥ ५१ ॥ पशुदाविभुदाचैवसुखदाचमहायशाः ॥ पयोदागोमहिषदासुविशालाच
तुर्भुजा ॥ ५२ ॥ प्रतिष्ठासुप्रतिष्ठाचरोचमानासुलोचना ॥ नौकर्णीमुखकर्णीचविशिरामंथिनीतथा ॥
॥ ५३ ॥ एकवक्त्रामेघरवामेघवामाद्रिरोचना ॥ एताश्चान्याश्चवहवोमातरःकोटिकोटिशः ॥ ५४ ॥
असंख्याताःसमाजग्मुःक्रीडितुंसीतयासह ॥ दीर्घवक्ष्योदीर्घदंत्योदीर्घतुंडयोद्रिजोत्तम ॥ ५५ ॥
सरसामधुराश्चैवयोवनस्थाःस्वलंकृताः ॥ माहात्म्येनचसंगुक्ताःकामरूपधरास्तथा ॥ ५६ ॥ नि
र्मासगात्र्यःश्वेताश्चतथाकांचनसंनिभाः ॥ कृष्णमेघनिभाश्चान्याधूम्राश्चद्रिजपुंगव ॥ ५७ ॥
अरुणाभामहाभागादीर्घकेश्यःसितांवराः ॥ ऊर्ध्ववेणीधराश्चैवपिंगाक्ष्योलंबमेखलाः ॥ ५८ ॥ लंबो

अ.
४२

दयोलंबकर्णस्तथालंबपयोधराः ॥ ताम्राक्षस्ताम्रवर्णाश्चहर्षक्षश्चतथापराः ॥ ६९ ॥ शत्रूणां
विग्रहेनित्यंभयदास्ताभवंत्यपि ॥ कामरूपधराश्चैवजवेवायुसमास्तथा ॥ ६० ॥ शिरांसिरक्ष
सांगृह्यगंडशैलोपमान्यपि ॥ चिक्रीडुःसीतयासार्द्धतस्मिन्नधरातले ॥ ६१ ॥ मुंडमालाधराश्चैवका
श्चिन्मुंडविभूषणाः ॥ रणांगणेमहाघोरेगृध्रकंकशिवांनिते ॥ ६२ ॥ मांसासृक्पंकिलेघोरेतत्रतत्रपुरोपमे
ननर्तजानकीदेवीघोरकालीमहाबला ॥ ६३ ॥ तदाचकंपेपृथिवीनौरिवानिलचालिता ॥ चेलुश्चभू
धराःसर्वसमुद्राश्चचकंपिरे ॥ ६४ ॥ स्वर्गिणांचविमानानिखात्पेतुर्भयतोद्विज ॥ सूर्यस्यदुद्रुभीं
तावाजिनोमुक्तरश्मयः ॥ ६५ ॥ यदानसेहेजानक्याभारंसोढुंवसुंधरा ॥ गंतुमैच्छतपातालंसीतापा
दाग्रपीडिता ॥ ६६ ॥ अट्टहासेनसीतायामातृणांहंकृतेनच ॥ प्रलयंमेनिरेलोकाःकिमेतदितिबिह्व
लाः ॥ ६७ ॥ धरापातालगमनंवितर्क्यसुरसत्तमैः ॥ संप्रार्थितोमहादेवःस्वयमायाद्रणाजिरम् ॥ ६८ ॥
जानक्याःपादविन्यासेश्वरूपधरोहरः ॥ आत्मानंस्तंभयामासधरणीधृतिहेतवे ॥ ६९ ॥ सर्व
भारसहोदेवःसीतापादतलेस्थितः ॥ श्वरूपोविरूपाक्षःसुस्थिताभूद्धरातदा ॥ ७० ॥ तथाप्युपरि
गालोकानस्थातुंसेहिरक्षणम् ॥ सीतायाःपादशब्देनशिरसाहुंकृतेनच ॥ निःश्वासवातसंघातैर्दुःस्थि
ताभूर्भुवादयः ॥ ७१ ॥ धरणितनययायद्रीमनृत्यंधरण्यांकृतमिहमनसातच्चितयंतोद्विजेन्द्राः ॥

रा.
स.२३

४२

जयतिजयतिसीतेत्याहुरिन्द्रादिदेवाः सपदिभुवनभंगमन्यमानाविषेदुः ॥ ७२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे
आदिकाव्येवाल्मीकीयेअट्टोत्तरकांडेसहस्रवदनरावणवधोनामत्रयोविंशतितमःसर्गः ॥ २३ ॥
संरंभवेगंसीतायावीक्ष्यब्रह्मपुरोगमाः ॥ सलोकपालास्त्रिदशाक्रपिभिःपितृभिःसह ॥ १ ॥ प्रसाद
यितुमुद्युक्ताःसीतांतेतुष्टुवुःसुराः ॥ कृतांजलिपुटादेवाःप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ २ ॥ ब्रह्माद्याःस्तोतुमा
रब्धाःसीताराक्षसनाशिनीम् ॥ यासामाहेश्वरीशक्तिर्ज्ञानरूपातिलालसा ॥ ३ ॥ अनन्यानिष्कले
तत्वेसंस्थितारामवल्लभा ॥ स्वाभाविकीचत्वन्मूलाप्रभाभानोस्तथामला ॥ ४ ॥ एकासावैष्णवी
शक्तिरिणेकोपाधिवेगतः ॥ परावरेणरूपेणक्रीडंतीरामसन्निधौ ॥ ५ ॥ सेयंकरोतिसकलंतस्याः
कार्यमिदंजगत् ॥ नकार्यंचापिकरणमीश्वरश्चेतिनिश्चयः ॥ ६ ॥ चतस्रःशक्तयोदेव्याःस्वरूपत्वे
नसंस्थिताः ॥ अधिष्ठानवशादस्याजानक्यारामयोषितः ॥ ७ ॥ शांतिर्विद्याप्रतिष्ठाचनिवृत्तिश्चे
तिताःस्मृताः ॥ चतुर्व्यूहस्ततोदेवःप्रोच्यतेपरमेश्वरः ॥ ८ ॥ अनयापरयादेवःस्वात्मानंदंसमश्नु
ते ॥ यत्त्वस्त्यनादिसंसिद्धमैश्वर्यमतुलंमहत् ॥ ९ ॥ त्वत्संबन्धादवाप्तंतद्रामेणपरमात्मना ॥
सैषासर्वेश्वरीदेवीसर्वभूतप्रवर्तिका ॥ १० ॥ त्वयेदंभ्रामयेदीशोमायावीपुरुषोत्तमः ॥ सैषामाया
त्मिकाशक्तिःसर्वाकारासनातनी ॥ ११ ॥ वैश्वरूपमहेशस्यसर्वदासंप्रकाशयेत् ॥ अन्या

अ.
४३

श्वशक्तयोमुख्यास्त्वयादेविविनिर्मिताः ॥ १२ ॥ ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिःप्राणशक्तिरिति त्रयम् ॥
सर्वासामेवशक्तीनांशक्तिमंतोविनिर्मिताः ॥ १३ ॥ एकाशक्तिःशिवोप्येकःशक्तिमानुच्यतेशिवः ॥
अभेदं चानुपश्यंतियोगिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ १४ ॥ शक्त्योजानकीदेवीशक्तिमंतोहिराववः ॥ विशेषः
कथ्यतेचायंपुराणेतत्त्ववादिभिः ॥ १५ ॥ भोग्याविश्वेश्वरीदेवीरघूत्तमपतिव्रता ॥ प्रोच्यतेभगवा
न्भोक्तारघुवंशविवर्धनः ॥ १६ ॥ मंतारामोमतिःसीतामंतव्याचविचारतः ॥ एकंसर्वगतंमूढमंकूट
स्थमचलंध्रुवम् ॥ १७ ॥ योगिनस्तत्प्रपश्यंतितवदेव्याःपरंपदम् ॥ अनंतमजरं ब्रह्मकेवलं निष्कलं परम्
॥ १८ ॥ योगिनस्तत्प्रपश्यंतितवदेव्याःपरंपदम् ॥ सात्वंधात्रीवपरमायानंदनिधिमिच्छताम् ॥ १९ ॥
संसारतापानखिलान्हरसीश्वरसंश्रयात् ॥ नेदानींभूतसंहारस्त्वयाकार्योमहेश्वरि ॥ २० ॥ रावणंसगणं
हत्वाजगतांसुखमाहितम् ॥ किंपुनर्नृत्यकलयाजगत्संह्रियतेत्वया ॥ २१ ॥ एतच्छ्रुत्वाविशालाक्षीब्र
ह्मणोऽभ्यर्थनंवचः ॥ प्रीतासीतातदाप्राहब्रह्माणंसहदेवतम् ॥ २२ ॥ पतिर्मेपुंडरीकाक्षःपुष्पकोपरिरा
ववः ॥ विद्धःक्षुरप्रेणहृदिशेतेमृतकवत्प्रभुः ॥ २३ ॥ तस्मिन्नेवंस्थितादेवाःकिमिच्छामिजगद्धितम् ॥
प्रासमेकंकरिष्यामिजगदेतच्चराचरम् ॥ २४ ॥ श्रुत्वैतद्वचनंदेव्याःसंरंभसहितंसुराः ॥ हाहाकारंप्रच
क्रुस्तेसंचचालचमेदिनी ॥ २५ ॥ ततोब्रह्मासुरैःसार्द्धपुष्पकंरथमास्थितम् ॥ श्रीरामंग्राहयामासस्मृ

रा.
स.२४

४३

तिस्पृष्टास्वपाणिना ॥ २६ ॥ उत्तस्थौचमहाबाहूरामःकमललोचनः ॥ रेरावणसुदुष्टस्त्वमद्यम
द्राणभेदितः ॥ २७ ॥ द्रक्ष्यस्याशुभस्यास्यभुक्कुटीभीषणाकृतिः ॥ ब्रुवनेवंधनुर्गृह्यपश्यन्त्रि
दशान्पुरः ॥ २८ ॥ नापश्यजानकीतत्रप्राणेभ्योपिगरीयसीम् ॥ नृत्यंतीचापरांकालीमपश्यच्च
रणांगणे ॥ २९ ॥ चतुर्भुजाललजिह्वांखड्गस्पर्धधारिणीम् ॥ शवरूपमहादेवहृत्संस्थांचदिगंवरा
म् ॥ ३० ॥ पिवंतीरुधिरंभीमांकोटराक्षींक्षुधातुराम् ॥ जगद्रासेकृतोत्साहांमुंडमालाविभूषणा
म् ॥ ३१ ॥ भीमाकाराभिरन्याभिःक्रीडंतीरणमूर्द्धनि ॥ मुंडैराक्षसराजस्यखेलंतीकंदुकमुदा
॥ ३२ ॥ प्रलयव्वांतधाराभांसदाघर्वरनादिनीम् ॥ अन्त्रमुण्डकरोत्यक्षकृतमालांचलत्पदाम् ॥
॥ ३३ ॥ कवन्धात्राक्षसानाञ्चतयासहविनृत्यतः ॥ रथवाजिगजानाञ्चशकलानिव्यलोकयत् ॥ ३४ ॥
नैकोपिराक्षसोयत्रकरपादशिरोयुतः ॥ कवन्धायेचनृत्यंतितेषांपादाःप्रतिष्ठिताः ॥ ३५ ॥ कवन्धं
रावणस्यापिनृत्यन्तंचव्यलोकयत् ॥ तद्वद्वासुमहाघोरंप्रेतराजपुरोममम् ॥ ३६ ॥ कार्लीचवी
क्ष्यनृत्यंतीमातृभिःसहितांद्विज ॥ पपातहस्ताद्रामस्यवेपतःसशरंधनुः ॥ ३७ ॥ भयाच्चनिमिमिला
शुरामःपद्मविलोचने ॥ इत्येवंविस्मितन्दद्वाब्रह्मोवाचरघूत्तमम् ॥ ३८ ॥ त्वांहृद्वाविह्वलंसीताकुब्धं
चापिचरावणम् ॥ रथादवस्कंद्यसतीपपातरणमूर्द्धनि ॥ ३९ ॥ भीमांचमूर्तिमालं व्यरोमकूपाञ्चमा

तृकाः ॥ निर्मायताभिः सहिताहत्वारवणमग्रतः ॥ ४० ॥ रक्षसांनिधनं कृत्वानृत्यं तीयं व्यवस्थिता ॥
 अनया सहितो रामसृजस्यवसिहंसिच ॥ ४१ ॥ नानयारहितो रामकिंचित्कर्तुमपि क्षमः ॥ इति बोध
 यितुं सीताचकारतदनिदिता ॥ ४२ ॥ पश्यैतां जानकीरामत्यजभीतिमहाभुज ॥ निर्गुणां सगुणां
 साक्षात्सदस्यक्तिवर्जिताम् ॥ ४३ ॥ इत्येतद्ब्रुहिणवचोनिशम्य रामः श्रुतिसुखमात्महितं पराभिर्मादि ॥
 शुचमनुविजहौ विचार्य किंचिज्जनकसुतामनुपश्यति स्म पश्चात् ॥ ४४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा
 ल्मीकीये आदिकाव्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे रामाश्वासनं नाम चतुर्विंशतितमः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वारामः कमललोचनः ॥ प्रोन्मील्य शनैरक्षिवेपमानो महाभुजः ॥ १ ॥ प्रणम्य शि
 रसाभूमौ तेजसाचापिविह्वलः ॥ भीतः कृतांजलिपुटः प्रोवाच परमेश्वरीम् ॥ २ ॥ कात्वं देवि विशाला
 क्षिशशांकावयवांकिते ॥ न जाने त्वां महादेवि यथा ब्रूहि पृच्छते ॥ ३ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा ततः
 सा परमेश्वरी ॥ व्याजहार रघुव्याघ्रं योगिनामभयप्रदा ॥ ४ ॥ मां विद्धि परमां शक्तिमहेश्वरसमाश्रया
 म् ॥ अनन्यामव्ययामेकां पश्यन्ति मुमुक्षवः ॥ ५ ॥ अहं वै सर्वभावानामात्मा सर्वा तिराशिवा ॥ शाश्व
 ती सर्वविज्ञाना सर्वमूर्तिप्रवर्तिका ॥ ६ ॥ अनन्तानन्तमहिमा संसारार्णवतारिणी ॥ दिव्यं ददामि ते चक्षुः
 पश्य मे पदमैश्वरम् ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा विररामै पारामो पश्यच्च तत्पदम् ॥ कोटि सूर्यप्रतीकांशं विष्वक्तेजो

निराकुलम् ॥ ८ ॥ ज्वालावलि सहस्राब्जं कालानलशतोपमम् ॥ दंष्ट्राकरालं दुर्धर्षजटामंडलमंडितम् ॥
 ॥ ९ ॥ त्रिशूलवरहस्तश्च घोररूपं भयावहम् ॥ प्रशम्यत्सौम्यवदनमनंतैश्वर्यसंयुतम् ॥ १० ॥
 चंद्रावयवलक्ष्माब्जं चंद्रकोटिसमप्रभम् ॥ किरीटिनंगदाहस्तं नूपुरैरुपशोभितम् ॥ ११ ॥ दिव्य
 माल्यावरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ शंखचक्रकरं काम्यं त्रिनेत्रं कृत्तिवाससम् ॥ १२ ॥ अंतःस्थं चां
 डवाह्यस्थं बाह्याभ्यन्तरतः परम् ॥ सर्वशक्तिमयं शांतं सर्वाकारं सनातनम् ॥ १३ ॥ ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रयोगी
 द्रेरीड्यमानपदां बुजम् ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ १४ ॥ सर्वमावृत्य तिष्ठतं
 ददर्श पदमैश्वरम् ॥ दृष्ट्वा च तादृशं रूपं दिव्यं माहेश्वरं पदम् ॥ १५ ॥ तथैव च समाविष्टः सरामो हृत
 मानसः ॥ आत्मन्या धाय चात्मानमोकारं समनुस्मरन् ॥ १६ ॥ नाम्नामष्टसहस्रेण तुष्टाव पर
 मेश्वरीम् ॥ असीतो मा परमाशक्तिरनंतानिष्कलामला ॥ १७ ॥ शांता माहेश्वरी नित्याशाश्वती १०
 परमाक्षरा ॥ अचिंत्या केवलानंता शिवात्मा परमात्मिका ॥ १८ ॥ अनादिरव्यया शुद्धा देवात्मा २०
 सर्वगोचरा ॥ एकानेकविभागस्थामायातीता सुनिर्मला ॥ १९ ॥ महामाहेश्वरी शक्ता महादेवी निरं
 जना ॥ काष्ठा ३० सर्वांतरस्था च चिच्छक्तिरतिलालसा ॥ २० ॥ जानकीमिथिलानंदाराक्षसां

१ पुंस्त्वमार्थ एवमेवोत्तरविशेषणद्वये बोध्यम् ।

अ.
४६

तविधायिनी ॥ रावणांतकरीरम्यारामवक्षःस्थलालया ॥ २१ ॥ उमासर्वात्मिका ४० विद्याज्योती
रूपाऽयुताक्षरी ॥ शांतिप्रतिष्ठासर्वपांनिवृत्तिरमृतप्रदा ॥ २२ ॥ व्योममूर्तिव्योममयीव्यो
माधारा ५० च्युतालता ॥ अनादिनिधनायोषाकारणात्माकलाकुला ॥ २३ ॥ नंदप्रथ
मजानाभिरमृतस्यांतसंश्रया ॥ प्राणेश्वरप्रिया ६० मातामहीमहिषवाहना ॥ २४ ॥ प्राणेश्वरी
प्राणरूपाप्रधानपुरुषेश्वरी ॥ सर्वशक्तिःकलाकाष्ठाज्योत्स्नेदो ७० महिमारूपदा ॥ २५ ॥ सर्वका
र्यनियंत्राचसर्वभूतेश्वरेश्वरी ॥ अनादिरव्यक्तगुणामहानंदासनातनी ॥ २६ ॥ आकाशयोनिर्योग
स्थासर्वभोगेश्वरेश्वरी ८० ॥ श्वासनाचितांतःस्थामहेशिवृषवाहना ॥ २७ ॥ वालिकातरुणी
वृद्धावृद्धमाताजरातुरा ॥ महामाया ९० सुदुष्पूरामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ २८ ॥ संसा
रयोनिःसकलासर्वशक्तिसमुद्भवा ॥ संसारसारादुर्वासादुर्निरीक्ष्यादुरासदा १०० ॥
॥ २९ ॥ प्राणशक्तिःप्राणविद्यायोगिनीपरमाकला ॥ महाविभूतिर्दुर्धर्पांमूलप्रकृतिसम्भ
वा ॥ ३० ॥ अनाद्यनन्तविभवापरात्मापुरुषोवली ॥ ११० ॥ सर्वस्थित्यंतकरणीसुदुर्वाच्यादुर
त्यया ॥ ३१ ॥ शब्दयोनिःशब्दमयीनादाख्यानादविग्रहा ॥ प्रधानपुरुषार्ताताप्रधानपुरुषात्मि
का ॥ ३२ ॥ पुराणी १२० चिन्मयीपुंसामादिःपुरुषरूपिणी ॥ भूतांतरात्माकूटस्थमहापुरुषसं

रा.
स.२६

४६

ज्ञिता ॥ ३३ ॥ जन्ममृत्युजरातीतासर्वशक्तिसमन्विता ॥ व्यापिनीचानवच्छिन्ना १३० प्रधानासु
प्रवेशिनी ॥ ३४ ॥ क्षेत्रज्ञाशक्तिरव्यक्तलक्षणामलवर्जिता ॥ अनादिमायासंभिन्नात्रितत्वाप्रकृति
गुणः १४० ॥ ३५ ॥ महामायासमुत्पन्नातामसीपौरुषंध्रुवा ॥ व्यक्ताव्यक्तात्मिकाकृष्णारक्ताशुक्ला
प्रसूतिका ॥ ३६ ॥ स्वकार्या १५० कार्यजननीब्रह्मास्याब्रह्मसंश्रया ॥ व्यक्ताप्रथमजाब्राह्ममहतो
ज्ञानरूपिणी ॥ ३७ ॥ वैराग्यैश्वर्यधर्मात्माब्रह्ममूर्ति १६० हृदिस्थिता ॥ जयदाजित्वरीजैत्रीजय
श्रीर्जयशालिनी ॥ ३८ ॥ सुखदाशुभदासत्याशुभा १७० संक्षोभकारिणी ॥ अपांयोनिःस्वयंभूति
मानसीतत्त्वसंभवा ॥ ३९ ॥ ईश्वराणीचशर्वाणोशंकरार्द्धशरीरिणी ॥ भवानीचैवरुद्राणी १८० म
हालक्ष्मीरथांबिका ॥ ४० ॥ माहेश्वरीसमुत्पन्नाभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ सर्वेश्वरीसर्ववर्णानित्यामुदित
मानसा ॥ ४१ ॥ ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रनमिताशंकरेच्छानुवर्तिनी १९० ॥ ईश्वरार्द्धासनगतारघूत्तमपतिव्रता ॥
॥ ४२ ॥ सकृद्विभावितासर्वासमुद्रपरिशोषिणी ॥ पार्वतीहिमवत्पुत्रीपरमानंददायिनी ॥ ४३ ॥
गुणाढ्यायोगदा २०० योग्याज्ञानमूर्तिर्विकाशिनी ॥ सावित्रीकमलालक्ष्मीःश्रीरनंतोरसिस्थिता ॥
॥ ४४ ॥ सरोजनिलयाशुभ्रायोगनिद्रा २१० सुदर्शना ॥ सरस्वतीसर्वविद्याजगज्ज्येष्ठासुमंगला ॥
॥ ४५ ॥ वासवीवरदावाच्याकीर्तिः सर्वार्थसाधिका २२० ॥ वागीश्वरीसर्वविद्यामहाविद्यासुशोभना ॥

अ.

४६

॥४६॥ गुह्यविद्यात्मविद्याचसर्वविद्यात्मभाविता ॥ स्वाहाविश्वंभरी २३० सिद्धिः स्वधामेधाधृतिः
 श्रुतिः ॥ ४७ ॥ नाभिः सुनाभिः सुकृतिर्माधवीनरवाहिनी २४० ॥ पूजाविभावरीसौम्याभगिनीभोग
 दायिनी ॥ ४८ ॥ शोभावंशकरीलीलामानिनीपरमोष्ठिनी २५० ॥ त्रैलोक्यसुंदरीरम्यासुं
 दरीकामचारिणी ॥ ४९ ॥ महानुभावमध्यस्थामहामहिषमर्दिनी ॥ पद्ममालापपहरा
 विचित्रमुकुटानना ॥ ५० ॥ कांता २६० चित्रावरधरादिव्याभरणभूषिता ॥ हंसारुयाव्योम
 निलयाजगत्सृष्टिविवर्द्धिनी ॥ ५१ ॥ निर्यत्रामंत्रवाहस्थानंदिनीभद्रकालिका ॥ आदित्यवर्णा २७०
 कौमारीमयूरवरवाहिनी ॥ ५२ ॥ वृषासनगतागौरीमहाकालीसुरार्चिता ॥ अदितिर्नियतारौद्रीप
 द्मगर्भा २८० विवाहना ॥ ५३ ॥ विरूपाक्षीलेलिहानामहासुरविनाशिनी ॥ महाफलानवद्यांगीका
 मपूराविभावरी ॥ ५४ ॥ विचित्ररत्नमुकुटाग्रतर्द्धिविवर्द्धिनी २९० ॥ कौशिकीकर्पिणीरात्रि
 स्त्रिदशार्त्तिविनाशिनी ॥ ५५ ॥ विरूपाचसुरूपाचभीमामोक्षप्रदायिनी ॥ भक्तार्त्तिनाशिनीभव्या
 ३०० भवभावविनाशिनी ॥ ५६ ॥ निर्गुणानित्यविभवानिःसारानिरपत्रपा ॥ यशस्विनीसामगीति
 भवांगनिलयालया ॥ ५७ ॥ दीक्षा ३१० विद्याधरीदीप्तमहेंद्रविनिपातिनी ॥ सर्वातिशायिनीवि
 द्यासर्वशक्तिप्रदायिनी ॥ ५८ ॥ सर्वेश्वरप्रियातार्क्षीसमुद्रांतरवासिनी ॥ अकलंकानिराधारा ३२०

रा.

स. २६

४६

नित्यसिद्धानिरामया ॥ ५९ ॥ कामधेनुर्वेदगर्भाधीमतीमोहनाशिनी ॥ निःसंकल्पानिरातंकाविन
 याविनयप्रदा ३३० ॥ ६० ॥ ज्वालामालासहस्राब्द्यादेवदेवीमनोन्मनी ॥ उर्वीगुर्वीगुरुःश्रेष्ठासगु
 णापद्गुणात्मिका ॥ ६१ ॥ महाभगवती ३४० भव्यावसुदेवसमुद्भवा ॥ महेंद्रोपेंद्रभगिनीभक्तिगम्य
 परायणा ॥ ६२ ॥ ज्ञानज्ञेयाजरातीतावेदांतविषयागतिः ॥ दक्षिणा ३५० दहनावाह्यासर्वभूत
 नमस्कृता ॥ ६३ ॥ योगमायाविभावज्ञामहामोहामहीयसी ॥ सत्यासर्वसमुद्भूतिर्ब्रह्मवृक्षाश्रया ३६०
 मतिः ॥ ६४ ॥ बीजांकुरसमुद्भूतिर्महाशक्तिर्महामतिः ॥ ख्यातिः प्रतिज्ञाचित्संविन्महायोगेंद्रशा
 धिनी ॥ ६५ ॥ विकृतिः ३७० शांकरीशास्त्रीगंधर्वयक्षसेविता ॥ वैश्वानरीमहाशालादेवसेनागुह
 प्रिया ॥ ६६ ॥ महारात्रीशिवानंदाशची ३८० दुःस्वप्ननाशिनी ॥ पूज्याऽपूज्याजगद्धात्रीदु
 विज्ञेयस्वरूपिणी ॥ ६७ ॥ गुहांविकागुहोत्पत्तिर्महापीठामरुत्सुता ॥ हव्यवाहांतरा
 ३९० गार्गीहव्यवाहसमुद्भवा ॥ ६८ ॥ जगद्योनिर्जगन्माताजगन्मृत्युर्जरातिगा ॥
 बुद्धिर्माताबुद्धिमतीपुरुषांतरवासिनी ४०० ॥ ६९ ॥ तपस्विनीसमाधिस्थात्रिनेत्रादिवि
 संस्थिता ॥ सर्वेन्द्रियमनोमातासर्वभूतहृदिस्थिता ॥ ७० ॥ संसारतारिणीविद्याब्रह्मवादिमनो लया ॥
 ब्रह्मणीबृहती ४१० ब्राह्मीब्रह्मभूताभयावनिः ॥ ७१ ॥ हिरण्मयीमहारात्रिः संसारपरिवर्तिका ॥

अ.

४७

सुमालिनीसुरूपाचतारिणीभाविनी ४२० प्रभा ॥ ७२ ॥ उन्मोलनीसर्वसहासर्वप्रत्ययसाक्षिणी ॥
तपिनीतापिनीविश्वाभोगदाधारिणीधरा ४३० ॥ ७३ ॥ सुसौम्याचंद्रवदनातांडवासक्तमानसा ॥
सत्त्वशुद्धिकरीशुद्धिर्मलत्रयविनाशिनी ॥ ७४ ॥ जगत्प्रियाजगन्मूर्तिस्त्रिमूर्तिरमृताश्रया ४४० ॥ निरा
श्रयानिराहारानिरंकुशरणोद्भवा ॥ ७५ ॥ चक्रहस्ताविचित्रांगीस्रग्विणीपद्मधारिणी ॥ परापरविधान
ज्ञामहापुरुषपूर्वजा ॥ ७६ ॥ विद्येश्वरप्रिया ४५० विद्याविद्युजिह्वाजितश्रमा ॥ विद्यामयीसहस्रा
क्षीसहस्रश्रवणात्मजा ॥ ७७ ॥ सहस्ररश्मिपद्मस्थामहेश्वरपदाश्रया ॥ ज्वालिनी ४६० सद्मना
व्याप्तातैजसीपद्मरोधिका ॥ ७८ ॥ महादेवाश्रयामान्यामहादेवमनोरमा ॥ व्योमलक्ष्मीःसिंहरथाचे
कितान्यमितप्रभा ४७० ॥ ७९ ॥ विश्वेश्वरीविमानस्थाविशोकाशोकनाशिनी ॥ अनाहताकुं
डलिनीनलिनीपद्मवासिनी ॥ ८० ॥ शतानंदासतांकीर्तिः ४८० सर्वभूताशयस्थिता ॥ वाग्देवता
ब्रह्मकलाकलातीताकलावती ॥ ८१ ॥ ब्रह्मर्षिर्ब्रह्महृदयाब्रह्मविष्णुशिवप्रिया ॥ व्योमशक्तिःक्रि
याशक्ति ४९० ज्ञानशक्तिःपरागतिः ॥ ८२ ॥ क्षोभिकारौद्रिकाभेद्याभेदाभेदविवर्जिता ॥ अभि
न्नाभिन्नसंस्थानावंशिनीवंशहारिणी ५०० ॥ ८३ ॥ गुह्यशक्तिगुणातीतासर्वदासर्वतोमुखी ॥
भगिनीभगवत्पत्नीसकलाकालकारिणी ॥ ८४ ॥ सर्ववित्सर्वतोभद्रा ५१० गुह्यातीतागुहावलिः ॥

रा.

स.२५

४७

प्रक्रियायोगमाताचगंधाविश्वेश्वरेश्वरी ॥ ८५ ॥ कपिलाकपिलाकांताकनकाभाकलांतरा ॥
॥ ५२० ॥ पुण्यापुष्करिणीभोक्त्रीपुरंदरपुरःसरा ॥ ८६ ॥ पोषणीपरमैश्वर्यभूतिदाभूतिभूष
णा ॥ पंचब्रह्मसमुत्पत्तिः परमात्मात्मविग्रहा ॥ ८७ ॥ नर्मोदया ५३० भानुमतीयोगिज्ञेयाम
नोजवा ॥ बीजरूपा रजोरूपावशिनीयोगरूपिणी ॥ ८८ ॥ सुमंत्रामंत्रिणीपूर्णा ५४० लहा
दिनीक्लेशनाशिनी ॥ मनोहरीमनोरक्षीतापसीवेदरूपिणी ॥ ८९ ॥ वेदशक्तिर्वेदमातावेदविद्या
प्रकाशिनी ॥ योगेश्वरेश्वरी ५५० मालामहाशक्तिर्मनोमयी ॥ ९० ॥ विष्वावस्थावीरमुक्तिर्विद्यु
न्मालाविहायसी ॥ पीवरीसुरभीवंद्या ५६० नंदिनीनंदवल्लभा ॥ ९१ ॥ भारतीपरमानन्दापरा
परविभेदिका ॥ सर्वप्रहरणोपेताकाम्याकामेश्वरेश्वरी ॥ ९२ ॥ अचिंत्याऽचिंत्यमहिमा ५७० दुर्ले
खाकनकप्रभा ॥ कूष्मांडीधनरत्नाढ्यासुगन्धागन्धदायिनी ॥ ९३ ॥ त्रिविक्रमपदोद्भूताधनुष्पा
णिःशिरोहया ॥ सुदुर्लभा ५८० धनाध्यक्षाधन्यापिंगललोचना ॥ ९४ ॥ भ्रांतिःप्रभावतीदीप्तिः
पंकजायतलोचना ॥ आद्याहृत्कमलोद्भूतापरामाता ५९० रणप्रिया ॥ ९५ ॥ सत्क्रियागिरिजा
नित्यशुद्धापुष्पनिरंतरा ॥ दुर्गाकात्यायनीचंडीचर्चिकाशांतविग्रहा ६०० ॥ ९६ ॥ हिरण्यवर्णा
रजनीजगन्मंत्रप्रवर्तिका ॥ मंदरादिनिवासाचशारदास्वर्णमालिनी ॥ ९७ ॥ रत्नमालारत्नगर्भा

अ.

४८

पृथ्वीविश्वप्रमाथिनी ६१० ॥ पद्मासनापद्मनिभानित्यतुष्टाऽमृतोद्भवा ॥ ९८ ॥ धुन्वतीदुष्प्रकंपा
चसूर्यमातादृषद्वती ॥ महेंद्रभगिनीमाया ६२० वरेण्यावरदर्पिता ॥ ९९ ॥ कल्याणीकमला
रामापञ्चभूतवरप्रदा ॥ वाच्यावरेश्वरीनन्द्यादुर्जया ६३० दुरतिक्रमा ॥ १०० ॥ कालरात्रिर्महा
वेगावीरभद्रहितप्रिया ॥ भद्रकालीजगन्माताभक्तानांभद्रदायिनी ॥ १०१ ॥ करालापिंगलाका
रानामवेदा ६४० महानदा ॥ तपस्विनीयशोदाचयथाध्वपरिवर्तिनी ॥ १०२ ॥ शंखिनीपद्मिनी
सांख्यासांख्ययोगप्रवर्तिका ॥ चैत्रीसंवत्सरा ६५० रुद्राजगत्संपूर्णीद्रजा ॥ १०३ ॥ शुंभारिः
खेचरीखस्थाकंबुग्रीवाकलिप्रिया ॥ खरध्वजाखरारूढा ६६० परार्ध्यापरमालिनी ॥ १०४ ॥
ऐश्वर्यरत्ननिलयाविरक्तागरुडासना ॥ जयंतीहृद्गुहारम्यासत्ववेगागणाग्रणीः ॥ १०५ ॥ संकल्प
सिद्धा ६७० साम्यस्थासर्वविज्ञानदायिनी ॥ कलिकल्मषहंत्रीचगुह्योपनिषदुत्तमा ॥ १०६ ॥
नित्यदृष्टिस्मृतिव्याप्तिःपुष्टिस्तुष्टिः ६८० क्रियावती ॥ विश्वामरेश्वरेशानाभुक्तिर्मुक्तिःशिवामृ
ता ॥ १०७ ॥ लोहितासर्वमाताचभीषणावनमालिनी ६९० अनन्तशयनाऽनाद्यानर
नारायणोद्भवा ॥ १०८ ॥ नृसिंहदैत्यमथिनीशंखचक्रगदाधरा ॥ संकर्षणसमुत्पत्तिरंवि
कोपांतसंश्रया ॥ १०९ ॥ महाज्वालामहामूर्तिः ७०० समूर्तिःसर्वकामधुक् ॥ सुप्रभासुतरांगौरी

रा.

स.२६

४८

धर्मकामार्थमोक्षदा ॥ ११० ॥ भ्रूमध्यनिलयाऽपूर्वाप्रधानपुरुषावली ॥ महाविभूतिदा ७१० मध्या
सरोजनयनाऽसना ॥ १११ ॥ अष्टादशभुजानात्थानीलोत्पलदलप्रभा ॥ सर्वशक्त्यासमारूढाध
र्माधर्मानुवर्जिता ॥ ११२ ॥ वैराग्यज्ञाननिरतानिरालोका ७२० निरिन्द्रिया ॥ विचित्रगहनाधीरा
शाश्वतस्थानवासिनी ॥ ११३ ॥ स्थानेश्वरीनिरानंदात्रिशूलवरधारिणी ॥ अशेषदेवतामूर्तिर्देवता
परदेवता ७३० ॥ ११४ ॥ गणात्मिकागिरेःपुत्रीनिशुंभविनिपातिनी ॥ अवर्णावर्णरहितानिर्व
र्णाबीजसंभवा ॥ ११५ ॥ अनन्तवर्णाऽनन्यस्थाशंकरी ७४० शान्तमानसा ॥ अगोत्रागोमतीगो
प्त्रीगुह्यरूपागुणांतरा ॥ ११६ ॥ गोश्रीगव्यप्रियागौरीगणेश्वरनमस्कृता ॥ सत्यमात्रा ७५० सत्य
सन्धात्रिसन्ध्यासंधिवर्जिता ॥ ११७ ॥ सर्ववादाश्रयासांख्यासांख्ययोगसमुद्भवा ॥ असंख्येयाऽप्रमे
याख्याशून्याशुद्धकुलोद्भवा ७६० ॥ ११८ ॥ विंदुनादसमुत्पत्तिः शंभुवामाशशिप्रभा ॥ विसंगा
भेदरहितामनोज्ञामधुमूदनी ॥ ११९ ॥ महाश्रीःश्रीसमुत्पत्तिः ७७० स्तम्भःपारेप्रतिष्ठिता ॥
त्रितत्त्वमाताविविधासुसूक्ष्मपदसंश्रया ॥ १२० ॥ शान्त्यतीतामलातीतानिर्विकारानिराश्रया ॥
शिवारूपाचित्रनिलया ७८० शिवज्ञानस्वरूपिणी ॥ १२१ ॥ दैत्यदानवनिर्मात्रीकाश्यपीकालक
र्णिका ॥ शास्त्रयोनिःक्रियामूर्तिश्चतुर्वर्गप्रदर्शिता ॥ १२२ ॥ नारायणीनवोद्भवाकौसुद ७९०

अ.

४९

लिंगधारिणी ॥ कामुकीललितातारापरापरविभूतिदा ॥ १२३ ॥ परांतजातमहिमावडवावामलोच
ना ॥ सुभद्रादेवकी ८०० सीतावेदवेदांगपारगा ॥ १२४ ॥ मनस्विनीमन्युमातामहामन्यु
समुद्रवा ॥ अमृत्युरमृतास्वादापुरुहूतापुरुहूता ॥ १२५ ॥ अशोच्या ८१० भिन्नविषयाहिरण्य
रजतप्रिया ॥ हिरण्याराजतीहैमहिमाभरणभूषिता ॥ १२६ ॥ विभ्राजमानादुर्ज्ञेयाज्योतिष्टोम
फलप्रदा ॥ महानिद्रा ८२० समुद्रतिर्वलींद्रासत्यदेवता ॥ १२७ ॥ दीर्घाककुब्जिनीविद्या
शांतिदाशांतिवर्द्धिनी ॥ लक्ष्म्यादिशक्तिजननीशक्तिचक्रप्रवर्तिका ॥ १२८ ॥ त्रिशक्तिजननी
८३० जन्याषडूर्मिपरिवर्जिता ॥ स्वाहाचकर्मकरणीयुगांतदलनात्मिका ॥ १२९ ॥ संकर्षणाजग
द्धात्रीकामयोनिःकीरीटीनी ॥ ऐंद्री ८४० त्रैलोक्यनमितावैष्णवीपरमेश्वरी ॥ १३० ॥ प्रद्युम्नदयि
तादांतायुग्मदृष्टिस्त्रिलोचना ॥ महोत्कटाहंसगतिःप्रचण्डा ८५० चण्डविक्रमा ॥ १३१ ॥ वृषावे
शावियन्मात्राविध्यपर्वतवासिनी ॥ हिमवन्मेरुनिलयाकैलासगिरिवासिनी ॥ १३२ ॥ चाणूरहन्त्रीत
नयानीतिज्ञाकामरूपिणी ॥ ८६० ॥ वेदविद्याव्रतरताधर्मशीलाऽनिलासना ॥ १३३ ॥ अयोध्यानिल
यावीरामहाकालसमुद्रवा ॥ विद्याधरप्रियासिद्धाविद्याधरनिराकृतिः ॥ १३४ ॥ आप्यायंती ८७०
वहंतीचपावनीपोषणीखिला ॥ मातृकामन्मथोद्धूतावारिजावाहनप्रिया ॥ १३५ ॥ करीषिणीस्वधा

रा.

स. २६

४९

वाणी ८८० वीणावादनतत्परा ॥ सेवितासेविकासेवासिनीवालीगरुत्मती ॥ १३६ ॥ अरुंधतीहिर
ण्याक्षीमणिदाश्रीवसुप्रदा ८९० ॥ वसुमतीवसोर्धारावसुंधरासमुद्रवा ॥ १३७ ॥ वरारोहावरार्हाचव
पुःसङ्गसमुद्रवा ॥ श्रीफलीश्रीमतीश्रीशाश्रीनिरासा ९०० हरिप्रिया ॥ १३८ ॥ श्रीधरीश्रीकरीकं
प्राश्रीधराईशवीरणी ॥ अनन्तदृष्टिश्शुद्धाधात्रीशाधनदप्रिया ९१० ॥ १३९ ॥ निहन्त्रीदैत्यसिंहा
नांसिंहिकासिंहवाहिनी ॥ सुसेनाचन्द्रनिलयासुकीर्तिश्छिन्नसंशया ॥ १४० ॥ बलज्ञाबलदावामा
९२० लेहिहानाऽमृताश्रवा ॥ नित्योदितास्वयंज्योतिरुत्सुकाऽमृतजीविनी ॥ १४१ ॥ वज्रदंष्ट्राव
ज्जिह्वावैदेहीवज्रविग्रहा ९३० ॥ मंगल्यामङ्गलामालामलिनामलहारिणी ॥ १४२ ॥ गान्धर्वीगारु
डीचान्द्रीकंवलाश्वतरप्रिया ॥ सौदामिनी ९४० जनानन्दाभ्रुकुटीकुटिलानना ॥ १४३ ॥ कर्णि
कारकराकक्षाकंसप्राणापहारिणी ॥ युगंधरायुगावर्त्तात्रिसंध्याहर्षवर्धिनी ॥ १४४ ॥ प्रत्यक्षदेव
ता ९५० दिव्यादिव्यगन्धादिवापरा ॥ शक्रासनगताशक्रीसाध्वीनारीशवासना ॥ १४५ ॥
इष्टाविशिष्टा ९६० शिष्टेष्टाशिष्टाशिष्टप्रपूजिता ॥ शतरूपाशतावर्त्ताविनीतासुरभिः सुरा ॥
॥ १४६ ॥ सुरेन्द्रमातासुद्युम्ना ९७० सुपुत्रासूर्यसंस्थिता ॥ समीक्षासत्प्रतिष्ठाचनिवृत्तिज्ञानपा
रगा ॥ १४७ ॥ धर्मशास्त्रार्थकुशलाधर्मज्ञाधर्मवाहना ॥ धर्माधर्मविनिर्मात्री ९८० धार्मिकाणां

अ.

६०

शिवप्रदा ॥१४८॥ धर्मशक्तिर्धर्ममयीविधर्माविश्वधर्मिणी ॥ धर्मातराधर्ममध्याधर्मपूर्वाधनप्रिया ॥
 ॥ १४९ ॥ धर्मोपदेशा ९९० धर्मात्माधर्मलभ्याधराधरा ॥ कपालीशाकलामूर्तिःकलाकलितवि
 ग्रहा ॥ १५० ॥ सर्वशक्तिविनिर्मुक्तासर्वशक्त्याश्रयाश्रया ॥ सर्वासर्वेश्वरी १००० सूक्ष्मासुसू
 क्ष्मज्ञानरूपिणी ॥१५१॥ प्रधानपुरुषेशानामहापुरुषसाक्षिणी ॥ सदाशिवावियन्मूर्तिर्देवमूर्तिरमृ
 तिका १००८॥ १५२ ॥ एवंनाम्नांसहस्रेणतुष्टावरधुनंदनः ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वासीतांहृष्टतनू
 हाम् ॥१५३॥ भारद्वाजमहाभागयश्चैतस्तोत्रमद्भुतम् ॥ पठेद्वापाठयेद्वापिसयातिपरमंपदम् १५४॥
 ब्रह्मक्षत्रियविडयोनिर्ब्रह्मप्राप्नोतिशाश्वतम् ॥ शूद्रःसद्गतिमाप्नोतिधनधान्यविभूतयः ॥ १५५ ॥ भवं
 तिस्तोत्रमाहात्म्यादेतत्स्वस्त्ययनंमहत् ॥ मारीभयेराजभयेतथाचोराग्निजेभये ॥ १५६ ॥ व्या
 धीनांप्रभवेधोरेशत्रूथानेचसंकटे ॥ अनावृष्टिभयेविप्रसर्वशांतिकरंपरम् ॥ १५७ ॥ यद्यदिष्टतमंयस्य
 तत्सर्वस्तोत्रतोभवेत् ॥ यत्रैतत्पठ्यतेसम्यक्सीतानामसहस्रकम् ॥ १५८ ॥ रामेणसहितादेवीतत्र
 तिष्ठत्यसंशयम् ॥ महापापातिपापानिविलयंयांतिमुव्रत ॥ १५९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये
 आदिकाव्येअद्भुतोत्तरकांडेसीतासहस्रनामस्तोत्रकथनं नामपंचविंशतितमःसर्गः ॥ २५ ॥ ॥
 एवंनामसहस्रेणस्तुत्वासौरधुनंदनः ॥ भूयःप्रणम्यप्रीतात्माप्रोवाचेदंकृतांजलिः ॥ १ ॥ यदेतदैश्वरं

रा.

स.२६

६०

रूपंधोरंतेपरमेश्वरि ॥ भीतोऽस्मि सांप्रतंदृष्ट्वारूपमन्यत्प्रदर्शय ॥ २ ॥ एवमुक्ताथसादेवीतेनरामेण
 मैथिली ॥ संहृत्यदर्शयामासस्वरूपंपरमंपुनः ॥ ३ ॥ कांचनांबुरुहप्रख्यंपद्मोत्पलसुगंधिकम् ॥ सुने
 त्रंद्विभुजंसौम्यनीलालकविभूषितम् ॥ ४ ॥ रक्तपादांबुजतलंसुरक्तकरपल्लवम् ॥ श्रीमद्विशालसदृत्तल
 लाटतिलकोज्ज्वलम् ॥ ५ ॥ भूषितंचारुसर्वांगभूषणैरभिशोभितम् ॥ दधानंसुरसांमालांविशालांहिम
 निर्मिताम् ॥ ६ ॥ ईषत्स्थितंसुखिवोष्ठंनूपुरांवरसंयुतम् ॥ प्रसन्नवदनंदिव्यमनंतमहिमारूपदम् ॥ ७ ॥ त
 दीदृशंसमालोक्यरूपंपरधुकुलोत्तमः ॥ भीतिसंत्यज्यहृष्टात्मावभाषेपरमेश्वरीम् ॥ ८ ॥ अद्यमेसफलंज
 न्मअद्यमेसफलंतपः ॥ यन्मेसाक्षात्त्वमव्यक्ताप्रसन्नादृष्टिगोचरा ॥ ९ ॥ त्वयासृष्टंजगत्सर्वप्रधानाद्यं
 त्वयिस्थितम् ॥ त्वय्येवलीयतेदेवित्वमेवचंपरागतिः ॥ १० ॥ वदंतिकेचित्त्वामेवप्रकृतिंविकृतेःपराम् ॥
 अपरेपरमात्मज्ञाःशिवेतिशिवसंश्रये ॥ ११ ॥ त्वयिप्रधानंपुरुषोमहान्ब्रह्मातथेश्वरः ॥ अविद्यानियति
 र्मायाकालाद्याःशतशोभवन् ॥ १२ ॥ त्वंहिसापरमाशक्तिरनंतापरमेष्ठिनी ॥ सर्वभेदविनिर्मुक्तासर्वभे
 दाश्रयानिजा ॥ १३ ॥ त्वामधिष्ठाययोगेशिपुरुषःपरमेश्वरीम् ॥ प्रधानाद्यंजगत्कृत्स्नंकरोतिविक
 रोतिच ॥ १४ ॥ त्वयैवसंगतोदेवःस्वमानंदंसमश्नुते ॥ त्वमेवपरमानंदस्त्वमेवानंददायिनी ॥ १५ ॥

१ स्वकेनित्येनिजंविष्वित्यमरात्रित्या ।

त्वमेव परमं व्योम महाज्योतिर्निरंजनम् ॥ शिवं सर्वगतं सूक्ष्मं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ १६ ॥ त्वं शक्रः सर्वदे-
वानां ब्रह्मा ब्रह्मविदामपि ॥ सांख्यानां कपिलो देवोरुद्राणामसि शंकरः ॥ १७ ॥ आदित्यानामुपेन्द्रस्त्वं
वसूनांचैव पावकः ॥ वेदानां सामवेदस्त्वं गायत्रीच्छंदसामपि ॥ १८ ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां गती-
नां परमा गतिः ॥ मायात्वं सर्वशक्तीनां कालः कलयतामपि ॥ १९ ॥ ॐकारः सर्वगुह्यानां वर्णानां च द्वि-
जोत्तमः ॥ आश्रमाणां गृहस्थस्त्वमीश्वराणां महेश्वरः ॥ २० ॥ पुंसां त्वमेव पुरुषः सर्वभूतहृदि स्थितः ॥
सर्वोपनिषदां देवि गुह्योपनिषदुच्यते ॥ २१ ॥ ईशानं चासि भूपानां युगानां कृतमेव च ॥ आदित्यः स-
र्वमार्गाणां वाचां देवी सरस्वती ॥ २२ ॥ त्वं लक्ष्मीश्चारूपाणां विष्णुर्मायाविनामपि ॥ अरुंधती
सतीनां त्वं सुपर्णः पततामसि ॥ २३ ॥ सूक्तानां पौरुषं सूक्तं ज्येष्ठं साम च सामसु ॥ सावित्री ह्यसि जप्या-
नां यजुषां शतरुद्रियम् ॥ २४ ॥ पर्वतानां महामेरुरनंतो भोगिनामसि ॥ सर्वेषां त्वं परं ब्रह्म त्वन्मयं सर्व-
मेव हि ॥ २५ ॥ रूपं तवाशेषकलाविहीनमगोचरं निर्मलमेकरूपम् ॥ अनादिमध्यांतमनंतमाध्वन-
मामिसत्यंतमसः परस्तात् ॥ २६ ॥ यदेव पश्यंति जगत्प्रसूतिं वेदांतविज्ञानविनिश्चितार्थाः ॥
आनंदमात्रं परमाभिधानंतदेवरूपं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ २७ ॥ अशेषसूत्रांतरसन्निविष्टं प्रधान-

१ अचिरादिमार्गाणाम् । २ कलाः कलानिपरिच्छेदादिति यावत्कलसंख्याने यावत्परिच्छेदशून्ये अपरिच्छिन्नमिति यावत् ।

संयोगवियोगहेतुः ॥ तेजोमयं जन्मविनाशहीनं प्राणाभिधानं प्रणतोऽस्मि रूपम् ॥ २८ ॥ आद्यंतहीनं ज-
गदात्मरूपं विभिन्नसंस्थं प्रकृतेः परस्तात् ॥ कूटस्थमव्यक्तवपुस्तवैव नमामि रूपं पुरुषाभिधानम् ॥
॥ २९ ॥ सर्वाश्रयं सर्वजगन्निधानं सर्वत्र गंजन्मविनाशहीनम् ॥ नतोऽस्मि ते रूपमणुप्रभेदमाद्यं महत्त्वे पुरु-
षानुरूपम् ॥ ३० ॥ प्रकृत्यवस्थं त्रिगुणात्मबीजमैश्वर्यविज्ञानविरागधर्मैः ॥ समन्वितं देवि नतोऽस्मि रूपं
द्विसप्तलोकात्मकमंबुसंस्थम् ॥ ३१ ॥ विचित्रभेदं पुरुषैकनाथमनंतभूतैर्विनिवासितं ते ॥ नतोऽस्मि रूपं
जगदंडसंज्ञमशेषवेदात्मकमेकमाद्यम् ॥ ३२ ॥ स्वतेजसा पूरितलोकभेदनमामि रूपं रविमंडलस्थम् ॥
सहस्रसूक्तानमनंतशक्तिसहस्रबाहुं पुरुषं पुराणम् ॥ शयानमंतःसलिलेतवैव नारायणारूपं प्रणतोऽस्मि
रूपम् ॥ ३३ ॥ दंष्ट्राकरालं त्रिदशाभिवर्द्य युगांतकालानलकल्परूपम् ॥ अशेषभूतां विनाशहेतुं
नमामि रूपं तव कालसंज्ञम् ॥ ३४ ॥ फणासहस्रेण विराजमानं भुवस्तले धिष्ठितमप्रमेयम् ॥ अशे-
षभारोद्धने समर्थं नमामि ते रूपमनंतसंज्ञम् ॥ ३५ ॥ अव्याहतैश्वर्यमयुग्मनेत्रं ब्रह्मात्मतानंदरस-
ज्ञमेकम् ॥ युगांतशेषं दिवि नृत्यमानं नतोऽस्मि रूपं तवरुद्रसंज्ञम् ॥ ३६ ॥ प्रहीणशोकं विमलं
पवित्रं सुरासुरैरर्चितपादयुग्मम् ॥ सुकोमलं देवि विशालशुभ्रं नमामि ते रूपमिदं नमामि ॥ ३७ ॥
एतावदुक्त्वा वचनं रघुराजकुलोद्ग्रहः ॥ संप्रेक्षमाणो वै देही प्रांजलिः पाश्वर्तो भवत् ॥ ३८ ॥

अ.

६२

अथसातस्यवचनंनिशम्यजगतीपतेः ॥ सस्मितप्राहभतारशृणुष्वकंवचोमम ॥ ३९ ॥ गृहीतं
यन्मयारूपंरावणस्यवधायहि ॥ तेनरूपेणराजेंद्रवसामिमानसोत्तरे ॥ ४० ॥ प्रकृत्यानीलरूप
स्त्वंलोहितोरावणार्दितः॥नीललोहितरूपेणत्वयासहवसाम्यहम् ॥ ४१ ॥ गृहाणचवरंराममतोयद
भिकांक्षितम्॥तच्छ्रुत्वागवबोवीरुःप्रतिश्रुत्यगिरौस्थितिम् ॥ ४२ ॥ भारद्वाजांशभागेनययाचेपरमे
श्वरीं॥देविसीतेमहाभागेदर्शितंरूपमैश्वरम् ॥ ४३ ॥ हृदयान्नापगच्छेत्तदितिमेदीयतांवरः ॥ भ्रा
तरोममकल्याणिवानराःसविर्भाषणाः॥ ४४॥सेनान्योममवैदेहिअयोध्यायोधमुख्यकाः ॥ पुनस्ते
संगताःसंतुमयारावणतर्जिताः॥४५॥एतस्मिन्नंतरेचाभूदाकाशेदुंदुभिस्वनः॥पपातपुष्पवृष्टिश्चरा
मसीतोपरिद्विज ॥ ४६ ॥ प्रहस्यसीतापुनराहरामंतथेतिरामोपिविरिंचिमुख्यान् ॥ सतान्विसृ
ज्यप्रतिगृह्यसीतांगंतुंस्वकंदेशमसावियेष ॥ ४७ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिका
व्ये अद्भुतोत्तरकाण्डे श्रीरामविजयो नाम षड्विंशतितमः सर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
रामस्तुपुष्पकारूढःसीतामालिङ्ग्यबाहुना॥अयोध्यामगमद्भीरुःकाकुत्स्थकुलनन्दनः ॥ १ ॥ रथने
मिस्वनंश्रुत्वारामदर्शनलालसाः ॥ भ्रातरोभरताद्यास्तेयोधमुख्याश्चतेतथा ॥ २ ॥ राममागतमा
ज्ञायससीतंसक्रुषिब्रजम् ॥ प्रणेमुःसहसागत्यआनन्दाश्रुकणाकुलाः ॥ ३ ॥ वानरात्राक्षसान्सर्वा

रा.

२७

६२

नानाय्यस्वपुरंहिसः ॥ सर्वतत्कथयामासरामःकमललोचनः ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वाविस्मिताःसर्वेसाधु
साध्वितिवादिनः ॥ सीतांतत्त्वेनविज्ञायरामंचमधुसूदनम् ॥ ५ ॥ तदेवांचितयंतस्तेस्वंस्वंस्थानंययु
र्मुदा ॥ विमृष्टारामभद्रेणसांत्वपूर्वमहात्मना ॥ ६ ॥ ऋषयश्चाभिनंद्येनंससीतंरघुनन्दनम् ॥ आशी
र्भिर्वर्धयामासुर्ययुश्चापियथागतम् ॥ ७ ॥ रामोपिसीतयासार्द्धंभ्रातृभिश्चमहात्मभिः ॥ चक्रेनिष्कंठ
कांपृथ्वींदेवानांचमहद्वितम् ॥ ८ ॥ यज्ञान्वहुविधांश्चक्रेसरयूतीरउत्तमे ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्ष
शतानिच ॥ किंचिदभ्यधिकंचैवरामोराज्यमकारयत् ॥ ९ ॥ देवकिन्नरगंधर्वाविद्याधरमहोरगाः ॥
रामंनमंतिसततंगुणारामंरमापतिम् ॥ १० ॥ एतत्तेकथितंभद्रभारद्वाजमहामते॥तेषुकिंचिदिहा
श्चर्यमुक्तरामकथाश्रयम् ॥ ११ ॥ सर्वेनवक्तुमिच्छामिपुनरुक्तिभयाद्विज ॥ ब्रह्मणागोपितंतच्चअ
तोपिनतदुक्तवान् ॥ १२ ॥ अद्भुतोत्तरकाण्डेतत्कथितंवेदसंमितम् ॥ शृणोत्यधीतेयश्चैतत्सब्रह्म
परममुयात् ॥ १३ ॥ श्लोकमेकंतदर्धवाशृणुयाद्यश्चमानवः ॥ प्रातर्मध्याह्नयोगेवासयातिपरमांग
तिम् ॥ १४ ॥ पञ्चविंशतिसाहस्रंरामायणमधीत्ययत् ॥ फलमाप्नोतिपुरुषस्तदस्यश्लोकमात्रतः
॥ १५ ॥ नश्रुतंनाप्यधीतंवायेनाश्रुतमिदंद्विज ॥ सगर्भान्निःसृतोनैवयथाभ्रूणस्तथैवसः ॥ १६ ॥
रामायणमिदंश्रुत्वानमातुर्जठरेविशेत् ॥ वेदाश्चत्वारएकत्रतुल्याचेदमेकतः॥१७॥विधात्रातुलि

तंशास्त्रं सर्वदेवाग्रतो द्विज ॥ इदं तु सर्ववेदेभ्यो गौरवादतिरिच्यते ॥ १८ ॥ शक्राय स्वर्णदीतीरे पुरा पृष्ठो
हमब्रुवम् ॥ तदेव तव चारुयातम द्रुतोत्तरकाण्डकम् ॥ १९ ॥ रामायणं महारत्नं ब्रह्मदत्तक्षीरधावभू
त् ॥ नारदान्तःसमासाद्य क्रमान्मम हृदि स्थितम् ॥ २० ॥ तत्सर्वं ब्रह्मणो लोके निःशेषमवतिष्ठते ॥
किंचिदुर्व्याचपाताले त्रिदिवेशक्रसंनिधौ ॥ २१ ॥ विरंचिर्नारदो ह्यत्र य एवास्य पारगाः ॥ चतुर्थो नो
पपद्येत बुद्धेर्दं सुस्थिरो भव ॥ २२ ॥ यदुक्तमद्रुतेकाण्डे पुनस्ते कथयाम्यहम् ॥ श्रीरामजन्मवृत्ता
न्तःश्रीमतीचरितं महत् ॥ २३ ॥ दण्डकारण्यकस्थानां शोणितेन महात्मना ॥ नारदस्य च शापेन
लक्ष्म्याश्चैवापराधतः ॥ २४ ॥ मंदोदरीगर्भनिष्ठा वैदेही जन्मचोक्तवान् ॥ रामस्य विश्वरूपश्च भार्ग
वेण च वीक्षितम् ॥ २५ ॥ ऋष्यमूके हनुमता चतुर्वाहूरघूत्तमः ॥ दृष्टो भिक्षुस्वरूपेण सुग्रीवसख्य
मुक्तवान् ॥ २६ ॥ लक्ष्मणांगजतापेन शोषणं वारिधेः पुनः ॥ प्राप्तं राज्यस्य रामस्य मुनीनां सन्निधौ त
था ॥ २७ ॥ सीतायाः कथनं श्रुत्वा सहस्रास्यस्य रक्षसः ॥ मानसोत्तरशैलेन्द्रे स्थितिं ज्ञात्वा रघूद्वहः ॥
॥ २८ ॥ जगाम पुष्करद्वीपं भ्रातृभिः सह वानरैः ॥ सीताया ऐश्वर्यं रूपं रावणस्य वधस्तथा ॥ २९ ॥
अयोध्यागमनं रामस्यैष वृत्तान्तसंग्रहः ॥ वृत्तान्तसंग्रहं चापि पठित्वा रामभक्तिमान् ॥ जायते मुनिशा
ईलनात्र कार्या विचारणा ॥ ३० ॥ पठेच्च यो रामचरित्रमेतत्पुनाति पापात्सुकृतं लभेत ॥ तीर्थाभिषे

कंसमरेजयश्च स सर्वयज्ञस्य महत्फलश्च ॥ ३१ ॥ भजेत यो राममचित्तरूपमेकेन भावेन च भूमिपुत्रीम्
एतत्सुपुण्यं शृणुयात्पठेद्वा भूयो भवेन्नो जठरे जनन्याः ॥ ३२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये
आदिकाव्ये अद्रुतोत्तरकाण्डे श्रीसीतारामयोरयोध्यागमनं नाम सप्तविंशतितमः सर्गः ॥ २७ ॥

इदं पुस्तकं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजखेमराजेन स्वकीये "श्रीवै
कटेश्वराख्य" मुद्रणालये मुद्रितम् । श्रीविक्रमाब्दाः १९५६,
शालिवाहनशकाब्दाः १८२९.